

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1408/71,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971,

sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (8) (9) (10) (11)

(EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2)

(Konsolidoitu versio — EYVL N:o L 28, 30.1.1997, s. 1 (*))

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/97, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1997	L 176	1	4.7.1997
► <u>M2</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1223/98, annettu 4 päivänä kesäkuuta 1998	L 168	1	13.6.1998
► <u>M3</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1606/98, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1998	L 209	1	25.7.1998
► <u>M4</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 307/1999, annettu 8 päivänä helmikuuta 1999	L 38	1	12.2.1999
► <u>M5</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1399/1999, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999	L 164	1	30.6.1999
► <u>M6</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1386/2001, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001	L 187	1	10.7.2001
► <u>M7</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 631/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004	L 100	1	6.4.2004
► <u>M8</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 647/2005, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2005	L 117	1	4.5.2005

Muutettu:

► <u>A1</u>	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003
--------------------	--	-------	----	-----------

(*) Ks. lisäys.

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1408/71,**annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971,****sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin
palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja
heidän perheenjäseniinsä (8) (9) (10) (11)**

(Konsolidoitu versio — EYVL N:o L 28, 30.1.1997, s. 1 (*))

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 51 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

kansallisten sosiaaliturvalainsäädäntöjen yhteensovittamissäännöt ovat osa henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatetta, ja niillä on tämän vuoksi myötävaikutettava heidän elämäntasonsa ja työolojensa parantumiseen;

henkilöiden vapaa liikkuvuus, joka on yksi yhteisön perusteista, koskee sekä palkattuja työntekijöitä osana työntekijöiden vapaata liikkuvuutta että itsenäisiä ammatinharjoittajia osana sijoittautumisoikeutta ja vapaata palvelujen tarjoamista,

niiden merkittävien erojen vuoksi, joita kansallisissa lainsäädännöissä on niiden henkilöiden ulottuvuuden osalta, on suotavaa luoda periaate, jonka mukaan asetusta sovelletaan kaikkiin niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka ovat vakuutettuja palkattujen työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmissä taikka palkkatyön tai ammatin harjoittamisen perusteella,

olisi kunnioitettava sosiaaliturva-alan kansallisten lainsäädäntöjen ominaispiirteitä ja laadittava ainoastaan yhteensovittamisjärjestelmä,

tämän yhteensovittamisen yhteydessä yhteisössä olisi taattava eri jäsenvaltioiden työntekijöiden sekä heidän oikeudenomistajiensa ja jälkeenjääneidensä yhdenvertainen kohtelu erilaisten kansallisten lainsäädäntöjen osalta,

yhteensovittamissäännöillä on taattava yhteisön alueella liikkuville työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille sekä heidän oikeudenomistajilleen ja jälkeenjääneilleen saavutettujen ja saavutettavien oikeuksien ja etujen säilyminen,

nämä tavoitteet on saavutettava erityisesti laskemalla yhteen kaikki kaudet, jotka otetaan huomioon eri kansallisissa lainsäädännöissä, kun on kyse oikeuden saamisesta etuuksiin ja tämän oikeuden säilyttämisestä sekä etuuksien laskemisesta, samoin kuin antamalla etuuksia asetuksen kattamille eri henkilöryhmille riippumatta heidän asuinpaikastaan yhteisössä,

yhteisön alueella liikkuvat työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat olisi saatettava yhden jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän alaisuuteen siten, että vältetään tapaukseen soveltuvien kansallisten lainsäädäntöjen päällekkäisyys ja tästä aiheutuvat ongelmat,

tapaukset joissa henkilöön, sovellettaisiin samanaikaisesti kahden jäsenvaltion lainsäädäntöä poikkeuksena yleisestä säännöstä, on tärkeää rajoittaa määrältään ja soveltamisalaltaan niin vähäisiksi kuin mahdollista,

(*) Ks. lisäys.

▼B

jäsenvaltion alueella toimivien kaikkien työntekijöiden ja ammatinharjoittajien yhdenvertaisen kohtelun takaamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla on aiheellista määrätä, että noudatetaan pääsääntöisesti sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella kyseinen henkilö työskentelee tai harjoittaa ammattia,

tästä pääsäännöstä olisi poikettava erityisissä tilanteissa, joissa on perusteltua käyttää muuta sovellettavan lainsäädännön määräytymisperustetta,

tietyt kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetut etuudet saattavat samanlaisesti kuulua sekä sosiaaliturvan että sosiaalihuollon alaan tällaisten lakien soveltamisalaan kuuluvien henkilöryhmien, niiden päämäärien ja niiden soveltamistapojen vuoksi ja että asetukseen tulisi sisältyä kyseisten etuuksien erityislaadun huomioon ottava yhteensovittamisjärjestelmä, jotta siirtotyöläisten etuja suojellaan perustamissopimuksen mukaisesti,

tällaiset etuudet olisi myönnettävä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden osalta ainoastaan näiden henkilöiden tai heidän perheenjäsentensä asuinmaan lainsäädännön mukaisesti laskemalla tarpeen mukaan yhteen muissa jäsenvaltioissa täyttyneet asumiskaudet ja syrjimättä kansallisuuden perusteella,

rajatyöntekijöiden ja kausityöntekijöiden osalta olisi heidän erityinen tilanteensa huomioon ottaen säädettävä erityisistä säännöistä, etenkin siltä osin kuin on kyse sairaudesta ja työttömyydestä,

sairaus- ja äitiysetuuksien osalta on tärkeää varmistaa niiden henkilöiden suoja, jotka asuvat tai oleskelevat muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella,

eläkkeeseen oikeutettujen ja eläkettä hakevien sekä heidän perheenjäsentensä erityinen asema edellyttää kyseiseen tilanteeseen sovitettuja sairausvakuutussäännöksiä,

työkyvyttömyysetuuksien osalta on tärkeää laatia yhteensovittamisjärjestelmä, jossa otetaan huomioon kansallisten lainsäädäntöjen erityispiirteet; tämän vuoksi on tarpeen erottaa toisistaan lainsäädännöt, joiden mukaan työkyvyttömyysetuuksien määrä ei määrydy vakuutusjaksojen keston mukaan, ja toisaalta lainsäädännöt, joissa etuudet määrytyvät kyseisen keston mukaan,

jäsenvaltioiden järjestelmien välisten erojen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteensovittamista koskevat säännöt, joita sovelletaan työkyvyttömyyden asteen vaikeutuessa,

olisi laadittava vanhuusetuuksien ja jälkeenjääneiden etuuksien korvausjärjestelmä, kun työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen,

olisi säädettävä eläkkeen määrän laskemisesta yhteenlasku- ja suhteellisuusmenetelmällä ja säätää tästä takeet yhteisön oikeudessa, jos kansallisen lainsäädännön soveltaminen, mukaan lukien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien sääntöjen soveltaminen, johtaisi epäedullisempaan tulokseen kuin edellä mainittu menetelmä,

siirtotyöläisten ja heidän jälkeenjääneidensä suojelemiseksi etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä ja peruuttamista koskevien kansallisten lainsäädäntöjen säännösten liian ankaralta soveltamiselta on tarpeellista liittää mukaan säännökset, joissa säädetään tarkasti näiden kansallisten säännösten soveltamisesta,

työtapaturmista ja työperäisistä sairauksista johtuvien etuuksien osalta on suojelun varmistamiseksi tärkeää säätää niiden henkilöiden asemasta, jotka asuvat tai oleskelevat muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella,

olisi annettava säännöksiä kuolemantapauksen johdosta annettavista avustuksista,

työvoiman liikkuvuuden mahdollistamiseksi parhaissa mahdollisissa olosuhteissa on tarpeen varmistaa täydellisempi yhteensovittaminen

▼B

kaikkien jäsenvaltioiden vakuutusjärjestelmien ja työttömyystuen, välillä,

tämä huomioon ottaen ja työn etsimisen helpottamiseksi eri jäsenvaltioissa olisi ennen muuta myönnettävä yksityiselle työntekijälle etu käyttää rajoitetun ajan sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjä työttömyysetuuksia, jonka lainsäädännön alainen hän on viimeksi ollut,

perhe-etuuksiin sovellettavan lainsäädännön määräytymisen kannalta työskentelyperuste varmistaa yhdenvertaisen kohtelun kaikkien niiden työntekijöiden välillä, joihin sovelletaan samaa lainsäädäntöä,

etuuksien perusteettoman kertymisen välttämiseksi on säädettävä ensisijaisuussäännöistä sen varalta, että oikeuksia perhe-etuuksiin kertyy toimivaltaisen valtion lainsäädännön ja perheenjäsenen asuinvaltion lainsäädännön perustella,

kansallisten järjestelmien erityinen ja toisistaan poikkeava luonne huomioon ottaen olisi vahvistettava kansallisten järjestelmien yhteensovittamista koskevat erityiset säännöt, joissa määrätään eläkkeisiin oikeutettujen huollettavina olevien lasten sekä orpojen perusteella annettavista etuuksista,

on tarpeen perustaa hallintotoimikunta, jossa on kunkin jäsenvaltion hallituksen edustaja; tämän toimikunnan tehtävänä on erityisesti käsitellä kaikki tämän asetuksen säännöksistä johtuvat hallinnolliset ja tulkinnalliset kysymykset sekä edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä,

on suotavaa koota työntekijöiden ja työnantajien edustajat neuvoantavaan komiteaan, joka tutkii hallintotoimikunnan käsittelemiä kysymyksiä, ja

on tarpeen antaa kansallisten lainsäädäntöjen ominaispiirteitä vastaavia erityisiä säännöksiä, jotta helpotetaan yhteensovittamista koskevien sääntöjen soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

1 artikla (10) (15)

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

- a) 'palkatulla työntekijällä' ja 'itsenäisellä ammatinharjoittajalla' tarkoitetaan:

▼M3

- i) henkilöä, joka on pakollisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen perusteella vakuutettu yhden tai useamman palkattujen työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmän taikka virkamiesten erityisjärjestelmän kattaman vakuutustapahtuman varalta,

▼B

- ii) henkilöä, joka on pakollisesti vakuutettu yhden tai useamman tässä asetuksessa tarkoitetun sosiaaliturvan alan kattaman vakuutustapahtuman varalta sosiaaliturvajärjestelmässä, joka koskee kaikkia asukkaita tai koko työssäolevaa väestöä, jos tällainen henkilö:

- voidaan määrittää palkatuksi työntekijäksi tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi sen perusteella, kuinka tällainen järjestelmä on hallinnollisesti järjestetty tai rahoitettu, tai
- jollei tällaista perustetta ole, on vakuutettu joidenkin muiden liitteessä I eriteltyjen vakuutustapahtumien varalta palkattujen työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmässä, tai iii alakohdassa tarkoitettussa järjestelmässä joko pakollisen tai valinnaisen jatkuvan

▼B

vakuutuksen perusteella, tai jollei kyseisessä jäsenvaltiossa ole sellaista järjestelmää, vastaa liitteessä I olevaa määritelmää;

- iii) henkilöä, joka on pakollisesti vakuutettu tässä asetuksessa tarkoitettujen alojen kattaman useamman vakuutustapahtuman varalta tavallisessa sosiaaliturvajärjestelmässä, joka kattaa koko maaseutuväestön liitteessä I säädettyjen perusteiden mukaisesti;
- iv) henkilöä, joka on vapaaehtoisesti vakuutettu yhden tai useamman tässä asetuksessa tarkoitettujen alan kattaman vakuutustapahtuman varalta jäsenvaltion palkattuja työntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia tai kaikkia asukkaita tai tiettyjä asukasryhmiä koskevassa sosiaaliturvajärjestelmässä:
 - jos tällainen henkilö toimii palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, tai
 - jos tällainen henkilö on aiemmin ollut pakollisesti vakuutettu saman vakuutustapahtuman varalta saman jäsenvaltion palkattuja työntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevassa järjestelmässä;
- b) 'rajatyöntekijällä' tarkoitetaan palkattua työntekijää tai itsenäistä ammatinharjoittajaa, joka harjoittaa ammattiaan jäsenvaltion alueella ja asuu toisen jäsenvaltion alueella, johon hän palaa säännönmukaisesti päivittäin tai vähintään kerran viikossa; kuitenkin rajatyöntekijä, jonka se yritys, jossa hän tavallisesti toimii tai joka tarjoaa palveluita muualla saman tai toisen jäsenvaltion alueella, on lähettänyt muualle saman tai toisen jäsenvaltion alueella, säilyttää rajatyöntekijän aseman sen ajan, joka on enintään neljä kuukautta, vaikka hän ei voi tänä aikana palata päivittäin tai vähintään kerran viikossa asuinpaikalleen;
- c) 'kausityöntekijällä' tarkoitetaan palkattua työntekijää, joka mennee muun kuin sen jäsenvaltion alueelle, jossa hän asuu, työskennelläkseen siellä kausiluontoisesti tämän valtion yrityksen tai työnantajan palveluksessa ajan, joka ei missään tapauksessa saa ylittää kahdeksaa kuukautta, ja joka oleskelee sanotun valtion alueella työskentelynsä ajan; kausiluontoisella työllä tarkoitetaan työtä, joka on riippuvainen kausien peräkkäisyydestä ja toistuu itsestään joka vuosi;

▼M4

- c a) 'opiskelijalla' tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole tässä asetuksessa tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja tai heidän perheenjäsenensä taikka jälkeensä jääneensä ja joka harjoittaa jäsenvaltion viranomaisten virallisesti tunnustamaan pätevyyteen johtavia opintoja tai saa tällaista ammatillista koulutusta sekä on vakuutettu yleisen sosiaaliturvajärjestelmän tai opiskelijoihin sovellettavan erityisen sosiaaliturvajärjestelmän puitteissa,

▼B

- d) 'pakolaisella' tarkoitetaan Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 allekirjoitetun pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitettua henkilöä;
- e) 'valtiottomalla henkilöllä' tarkoitetaan New Yorkissa 28 päivänä syyskuuta 1954 allekirjoitetun valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitettua henkilöä;
- f) i) 'perheenjäsenellä' tarkoitetaan henkilöä, joka määritellään tai tunnustetaan perheenjäseneksi tai osoitetaan talouteen kuuluvaksi jäseneksi lainsäädännössä, jonka perusteella etuudet annetaan, tai tapauksissa, joita tarkoitetaan 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 31 artiklassa, sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jonka alueella tällainen henkilö asuu; kuitenkin jos sanotussa lainsäädännössä perheenjäseneksi tai talouteen kuuluvaksi henkilöksi katsotaan vain henkilö, joka asuu samassa taloudessa kuin ►M4 palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja tai opiskelija ◄, tämä edellytys katsotaan täytetyksi, jos se, jonka etua asia koskee, on pääasiallisesti riippuvainen tästä henkilöstä. ►M1 Jos jäsenvaltion

▼B

lainsäädännön perusteella ei perheenjäseniä voida erottaa muista sellaisista henkilöistä, joihin lainsäädäntöä sovelletaan, käsite 'perheenjäsen' ymmärretään liitteen I merkityksessä; ◀

- ii) kuitenkin, jos kysymys on sellaisista työkyvyttömillä annettavista etuuksista, jotka jäsenvaltio myöntää kaikille vaaditut edellytykset täyttävälle kansalaisilleen, 'perheenjäsenellä' tarkoitetaan ainakin ►M4 palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan tai opiskelijan ◀ puolisoa ja alaikäisiä lapsia, samoin kuin tällaisen, henkilön huollettavina olevia täysi-ikäisiä lapsia;
- g) 'jälkeenjääneellä' tarkoitetaan sen lainsäädännön mukaan jälkeenjääneeksi määriteltä tai tunnustettua henkilöä, jonka perusteella etuudet myönnetään; jos kuitenkin sanotussa lainsäädännössä jälkeenjääneeksi katsotaan vain henkilö, joka asui samassa taloudessa vainajan kanssa, tämä edellytys katsotaan täytetyksi, jos tällainen henkilö oli pääasiallisesti riippuvainen vainajasta;
- h) 'asumisella' tarkoitetaan vakinaista oleskelua;
- i) 'oleskelulla' tarkoitetaan tilapäistä oleskelua;
- j) 'lainsäädännöllä' tarkoitetaan jokaisen jäsenvaltion osalta lakeja, asetuksia ja muita määräyksiä sekä kaikkia muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, nykyisiä tai tulevia, jotka liittyvät 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin sosiaaliturvan aloihin tai järjestelmiin, tai 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetuista maksuihin perustumattomista erityisetuksista.

Käsitteeseen eivät sisälly nykyiset tai tulevat työmarkkinasopimusten määräykset riippumatta siitä, onko ne saatettu voimaan viranomaisten päätöksillä, jotka tekevät niistä pakollisia tai laajentavat niiden soveltamisalaa. Kuitenkin jos tällaisilla määräyksillä:

- i) vaikutetaan edellisessä alakohdassa tarkoitettuihin lakeihin tai asetuksiin perustuvan pakollisen vakuutuksen voimaan saattamiseen; tai
- ii) muodostetaan järjestelmä, jonka hallinnosta vastaa sama laitos kuin se, joka vastaa edellisessä alakohdassa tarkoitetuilla laeilla ja asetuksilla muodostettujen järjestelmien hallinnosta,

käsitteen rajoitus voidaan milloin tahansa poistaa kyseisen jäsenvaltion julistuksella, jossa eritellään tämänkaltaiset järjestelmät, joihin tätä asetusta sovelletaan. Tällainen julistus annetaan tiedoksi ja julkaistaan 97 artiklan säännösten mukaisesti.

Edellisen alakohdan säännöksistä ei seuraa, että sellaiset järjestelmät, joihin sovelletaan asetusta N:o 3, suljettaisiin tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Käsitteen 'lainsäädäntö' alaan eivät myöskään kuulu sellaisia itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmiä koskevat säännökset, joiden muodostaminen on jätetty asianomaisten henkilöiden oman aloitteen varaan tai joita sovelletaan vain osassa kyseisen jäsenvaltion aluetta, riippumatta siitä, ovatko viranomaiset päättäneet tehdä ne pakollisiksi tai laajentaa niiden soveltamisalaa. Kyseiset erityisjärjestelmät eritellään liitteessä II;

▼M3

- j a) 'virkamiesten erityisjärjestelmällä' tarkoitetaan sosiaaliturvajärjestelmää, joka poikkeaa kyseisen jäsenvaltion yleisestä palkattuihin työntekijöihin sovellettavasta sosiaaliturvajärjestelmästä ja jonka piiriin kaikki virkamiehet tai virkamiehiin rinnastettavat henkilöt tai tietyt virkamiesryhmät suoraan kuuluvat,

▼B

- k) 'sosiaaliturvasopimuksella' tarkoitetaan kaikkia kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä, jotka sitovat tai tulevat sitomaan kahta tai useampaa jäsenvaltiota yksinomaisesti ja kaikkia muita monenvälisiä järjestelyjä, jotka sitovat tai tulevat sitomaan ainakin kahta jäsenvaltiota ja yhtä tai useampia muita valtioita sosiaaliturvan

▼B

alalla kaikkien 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen alojen ja järjestelmien tai sellaisen osan suhteen, yhdessä kaikenlaisten sopimusten kanssa, jotka on tehty mainittujen järjestelyjen perusteella;

- l) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan kunkin jäsenvaltion osalta ministeriä, ministereitä tai muuta vastaavaa viranomaista, joka on vastuussa sosiaaliturvajärjestelmistä koko kyseisen valtion alueella tai osassa sitä;
- m) 'hallintotoimikunnalla' tarkoitetaan 80 artiklassa tarkoitettua toimikuntaa;
- n) 'laitoksella' tarkoitetaan kunkin jäsenvaltion osalta toimielintä tai viranomaista, joka on vastuussa koko lainsäädännön tai sen osan hallinnosta;
- o) 'toimivaltaisella laitoksella' tarkoitetaan:
 - i) laitosta, jossa se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu hakiessaan etuutta;
 - ii) laitosta, josta sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus tai olisi oikeus etuuksiin, jos hän tai hänen perheenjäsenensä asuisivat sen jäsenvaltion alueella, jossa laitos sijaitsee;
 - iii) laitosta, jonka kysymyksessä olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen nimeää, tai
 - iv) sellaisten järjestelmien kohdalla, joissa on kysymys työnantajan vastuusta 4 artiklan 1 kohdan etuuksiin nähden, joko työnantajaa tai asiaan liittyvää vakuuttajaa, tai jos sellaista ei ole, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää toimielintä tai viranomaista;
- p) 'asuinpaikan laitoksella' ja 'oleskelupaikan laitoksella' tarkoitetaan vastaavasti laitosta, joka on toimivaltainen antamaan etuudet paikassa, jossa se, jonka etua asia koskee, asuu, ja laitosta, joka on toimivaltainen antamaan etuudet paikassa, jossa se, jonka etua asia koskee, oleskelee, tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, tai jos tällaista laitosta ei ole, laitosta, jonka kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen nimeää;
- q) 'toimivaltaisella valtiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueella toimivaltainen laitos sijaitsee;
- r) 'vakuutuskausilla' tarkoitetaan maksukausia tai työskentelykausia tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausia, sen mukaan kuin ne on määritelty tai tunnustettu vakuutuskausiksi siinä lainsäädännössä, jonka mukaan ne on täytetty tai niitä pidetään täytettyinä, ja kaikkia kausia, joita käsitellään sellaisina, jos niitä pidetään sanotun lainsäädännön mukaan vakuutuskausia vastaavina. ►M3 Myös virkamiesten erityisjärjestelmän piirissä täyttyneitä kausia pidetään vakuutuskausina; ◄
- s) 'työskentelykausilla' ja 'itsenäisen ammatinharjoittamisen kausilla' tarkoitetaan kausia, jotka on sellaisiksi määritelty tai tunnustettu siinä lainsäädännössä, jonka mukaan ne on täytetty, ja kaikkia kausia, joita käsitellään sellaisina, jos niitä pidetään sanotun lainsäädännön mukaan työskentelykausia tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausia vastaavina. ►M3 Myös virkamiesten erityisjärjestelmän piirissä täyttyneitä kausia pidetään vakuutuskausina; ◄
- s a) 'asumiskausilla' tarkoitetaan kausia, jotka on määritelty tai tunnustettu sellaisiksi siinä lainsäädännössä, jonka mukaan ne ovat täyttyneet tai niitä pidetään täyttyneinä;
- t) 'etuuksilla' ja 'eläkkeellä' tarkoitetaan kaikkia etuuksia ja eläkkeitä, mukaan lukien kaikki niiden osat, jotka maksetaan julkisista varoista, arvon säilyttäviä korotuksia ja lisäavustuksia, joihin sovelletaan III osaston säännöksiä, kuten myös kertasuoritteisia etuuksia, jotka maksetaan eläkkeiden yhteydessä, ja maksujen palauttamisen muodossa annettavia rahasuorituksia;

▼B

- u) i) 'perhe-etuuksilla' tarkoitetaan kaikkia luontois- tai rahaetuuksia, jotka on tarkoitettu korvaamaan perhekustannuksia 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti, lukuun ottamatta liitteessä II mainittuja erityisiä syntymä- tai adoptioavustuksia;
- ii) 'perheavustuksilla' tarkoitetaan yksinomaan perheenjäsenen lukumäärän ja tapauksen mukaan iän perusteella määrääjain suoritettavia rahaetuuksia;
- v) 'kuolemantapauksen johdosta annettavilla avustuksilla' tarkoitetaan kaikkia kertasuorituksia kuolemantapauksen yhteydessä, lukuun ottamatta kertasuoritteisia etuuksia, joita tarkoitetaan t alakohdassa.

▼M4*2 artikla***Asetuksen soveltamisalaan kuuluvat henkilöt**

1. Tätä asetusta sovelletaan palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja opiskelijoihin, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön piiriin ja jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia tai jotka ovat valtiottomia henkilöitä tai pakolaisia, jotka asuvat jäsenvaltion alueella, sekä heidän perheenjäseniinsä tai jälkeenjääneisiinsä.
2. Tätä asetusta sovelletaan yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alaisina olleiden palkattujen työntekijöiden, itsenäisten ammatinharjoittajien ja opiskelijoiden jälkeenjääneisiin riippumatta kyseisten henkilöiden kansalaisuudesta, jos heidän jälkeenjääneensä ovat jäsenvaltion kansalaisia taikka valtiottomia henkilöitä tai pakolaisia, jotka asuvat jäsenvaltion alueella.

▼B*3 artikla***Yhdenvertainen kohtelu**

1. Jollei tämän asetukseen erityisistä säännöksistä muuta johdu, ►M8 ————— ◄ henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan samojen velvoitteiden alaisia ja nauttivat samoja etuja kuin tämän valtion kansalaiset.
2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan oikeuteen valita sosiaaliturvalaitosten toimielinten jäsenet tai osallistua heidän nimittämiseensä, mutta niillä ei ole vaikutusta jäsenvaltion säännöksiin, jotka koskevat asianomaisten henkilöiden kelpoisuutta tai nimitystapaa näihin toimieliimiin.
3. Jollei liitteen III säännöksistä muuta johdu, 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti voimaan jäävien sosiaaliturvasopimusten määräyksiä ►M8 ————— ◄ sovelletaan kaikkiin henkilöihin, joihin tätä asetusta sovelletaan.

*4 artikla (10)***Asiallinen ulottuvuus**

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkeen lainsäädäntöön, joka koskee seuraavia sosiaaliturvan aloja:
 - a) sairaus- ja äitiysetuuksia;
 - b) työkyvyttömyysetuuksia, mukaan lukien ne joiden tarkoituksena on ansiokyvyn ylläpitämien tai parantamien;
 - c) vanhuusetuuksia;
 - d) jälkeenjääneiden etuuksia;

▼B

- e) työtapaturma- ja ammattitautietuuksia;
- f) kuolemantapauksen johdosta annettavia avustuksia;
- g) työttömyysetuuksia;
- h) perhe-etuuksia.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin yleisiin ja erityisiin sosiaaliturvajärjestelmiin riippumatta siitä, ovatko ne maksuihin perustuvia vai maksuihin perustumattomia, sekä järjestelmiin, jotka koskevat työnantajan tai laivanvarustajan vastuuta, kun kysymys on 1 kohdassa tarkoitetuista etuuksista.

▼M8

2 a. Tätä artiklaa sovelletaan maksuihin perustumattomiin rahallisiin erityisetuksiin, jotka annetaan sellaisen lainsäädännön mukaan, jolla on henkilöllisen soveltamisalansa, tavoitteidensa ja/tai oikeutta koskevien edellytysten vuoksi sekä 1 kohdassa tarkoitetun sosiaaliturvalainsäädännön että sosiaalihuollon piirteitä.

Maksuihin perustumattomat rahalliset erityisetuudet ovat etuuksia,

- a) jotka on tarkoitettu
 - i) antamaan lisä-, korvaavaa tai täydentävää turvaa sellaista tapahtumaa vastaan, joka kuuluu 1 kohdassa tarkoitettuihin sosiaaliturvan aloihin, ja jotka takaavat asianomaisille henkilöille vähimmäistoimeentulon ottaen huomioon taloudellinen ja sosiaalinen tilanne kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - tai
 - ii) vain vammaisten erityistä suojelemista varten ja jotka liittyvät läheisesti kyseisen henkilön sosiaaliseen ympäristöön kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - ja
- b) joiden rahoitus saadaan yksinomaan pakollisesta verotuksesta, joka on tarkoitettu kattamaan yleiset julkiset menot, ja joiden myöntämis- ja laskentaedellytykset eivät riipu mistään etuudensaajan osalta suoritettavasta maksusta. Maksuihin perustuvan etuuden lisänä myönnettäviä etuuksia ei kuitenkaan katsota maksuihin perustuviksi etuuksiksi yksinomaan tästä syystä;
- ja
- c) jotka on lueteltu liitteessä II a.

▼B

2 b. Tätä asetusta ei sovelleta niihin jäsenvaltion lainsäädännön maksuihin perustumattomia erityisetuksia koskeviin säännöksiin, joita tarkoitetaan liitteessä II olevassa III jaksossa ja joita sovelletaan vain osassa valtion aluetta.

3. Tämän asetuksen III osaston säännökset eivät kuitenkaan vaikuta jäsenvaltion säännöksiin, jotka koskevat laivanvarustajan vastuuta.

4. Tätä asetusta ei sovelleta sosiaalihuoltoon ja lääkinnälliseen huoltoon, sodan tai sen seurauksien uhrien etuusjärjestelmiin

►M3 ————— ◀.

5 artikla (10)

Jäsenvaltioiden julistukset tämän asetuksen soveltamisalasta

Jäsenvaltioiden on täsmennettävä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu lainsäädäntö ja järjestelmät, 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettut maksuihin perustumattomat erityisetuudet, 50 artiklassa tarkoitettut vähimmäisetuudet ja 77 ja 78 artiklassa tarkoitettut etuudet julistuksilla, jotka annetaan tiedoksi ja julkaistaan 97 artiklan mukaisesti.

▼B*6 artikla***Tämän asetuksen korvaamat sosiaaliturvasopimukset**

Jollei 7 ja 8 artiklan sekä 46 artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, tällä asetuksella korvataan sen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden ja asioiden osalta kaikkien sosiaaliturvasopimusten määräykset, jotka sitovat;

- a) yksinomaan kahta tai useampaa jäsenvaltiota; tai
- b) ainakin kahta jäsenvaltiota ja yhtä tai useampaa muuta valtiota, jos kysymyksessä olevien tapausten ratkaiseminen ei koske viimeksi mainittujen valtioiden laitoksia.

*7 artikla (7)***Kansainväliset määräykset, joihin tämä asetus ei vaikuta**

1. Tällä asetuksella ei vaikuteta velvoitteisiin, jotka syntyvät:
 - a) kansainvälisen työjärjestön sopimuksista, jotka yhden tai useamman jäsenvaltion ratifioitua ne ovat tulleet voimaan; ja
 - b) Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden 11 päivänä joulukuuta 1953 tekemistä Euroopan väliaikaisista sosiaaliturvasopimuksista.
2. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, sovelletaan edelleen:
 - a) Reinin laivurien sosiaaliturvaa koskevien 27 päivänä heinäkuuta 1950 ja 30 päivänä marraskuuta 1979 tehtyjen sopimusten määräykset;
 - b) kansainvälisen kuljetusliikenteen työntekijöiden sosiaaliturvaa koskevan 9 päivänä heinäkuuta 1956 tehdyn Euroopan sopimuksen määräyksiä, ja

▼M8

- c) jäsenvaltioiden jo ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivää tekemien tiettyjen sosiaaliturvasopimusten määräykset, mikäli ne ovat etuudensaajien kannalta edullisempia tai jos ne johtuvat tietyistä historiallisista olosuhteista ja niiden vaikutus on ajallisesti rajoitettu, jos ne ilmoitetaan liitteessä III.

▼B*8 artikla***Sopimusten tekeminen jäsenvaltioiden välillä**

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio voivat tarpeen mukaan tehdä toistensa kanssa sopimuksia, jotka ovat tämän asetuksen periaatteiden ja hengen mukaisia.
2. Kukin jäsenvaltio antaa 97 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti tiedoksi kaikki toisen jäsenvaltion kanssa 1 kohdan säännösten mukaisesti tehdyt sopimukset.

*9 artikla***Vapaaehtoinen tai valinnainen jatkuva vakuutus**

1. Jäsenvaltion säännöksiä, joiden mukaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen edellytyksenä on asuminen tämän valtion alueella, ei sovelleta henkilöihin, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, edellyttäen, että he ovat joskus heidän ollessaan aiemmin työelämässä olleet palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina ensiksi mainitun valtion lainsäädännön alaisia.
2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen edellytyksenä on vakuutuskausien täyttyminen, vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, on otettava huomioon tarvittavassa määrin ikään kuin ne olisi täytetty ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan.

▼ **M8***9 a artikla***Viitekauden pidentäminen**

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuutta koskevan oikeuden tunnustaminen edellyttää vähimmäisvakuutuskauden täyttymistä tietyinä aikana ennen vakuutustapahtumaa, jota vastaan vakuutus on otettu (viitekausi), ja jos edellä mainittu lainsäädäntö edellyttää, että kaudet, joiden aikana etuuksia on myönnetty tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai kaudet, jotka on tarkoitettu lasten kasvattamiseen tämän jäsenvaltion alueella, johtavat viitekauden pidentämiseen, kaudet, joiden aikana työkyvyttömyyseläkkeitä tai vanhuuseläkkeitä tai sairausetuuksia, työttömyysetuuksia tai työtapaturmaetuuksia tai ammattitautietuuksia on myönnetty toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ja kaudet, jotka on tarkoitettu lasten kasvattamiseen toisen jäsenvaltion alueella, johtavat samoin edellä sanotun viitekauden pidentämiseen.

▼ **B***10 artikla***Asumista koskevasta edellytyksestä luopuminen — Pakollisen vakuutuksen vaikutus maksujen palauttamiseen**

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneiden rahaetuuksia, työtapaturma- tai ammattitautieläkkeitä ja kuolemantapauksen johdosta annettavia avustuksia, joihin on saavutettu oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ei saa vähentää, muuttaa, keskeyttää, peruuttaa tai takavarioida sen vuoksi, että etuuden saaja asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa maksamisesta vastuussa oleva laitos sijaitsee.

Edellä olevaa alakohtaa sovelletaan myös kertosuoritteisiin etuuksiin, jotka myönnetään leskeneläkkeeseen oikeutetun jälkeenjääneen puolison avioituessa uudelleen.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksujen palauttamisen edellytyksenä on, että se, jonka etua asia koskee, on lakannut olemasta pakollisesti vakuutettu, tätä edellytystä ei katsota täytyneeksi niin kauan kuin se, jonka etua asia koskee, on pakollisesti vakuutettu ► **M4** ————— ◀ toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

*10 a artikla (10)***Maksuihin perustumattomat erityisetuudet**▼ **M8**

1. Edellä 10 artiklan ja III osaston säännöksiä ei sovelleta 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuihin erityisiin maksuihin perustumattomiin rahaehtuuksiin. Henkilöille, joihin tätä asetusta sovelletaan, myönnetään näitä etuuksia yksinomaan sen jäsenvaltion alueella, jossa he asuvat, ja kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen että nämä etuudet on lueteltu liitteessä II a. Etuudet myöntää asuinpaikan laitos omalla kustannuksellaan.

▼ **B**

2. Sen jäsenvaltion vakuutuslaitos, jonka lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitettua etuutta koskevan oikeuden saavuttamiseksi edellytetään työskentely-, yrittäjä- tai asumiskausien täyttymistä, ottaa tarpeellisessa määrin huomioon työskentely-, yrittäjä- ja asumiskaudet, jotka ovat täytyneet toisen jäsenvaltion alueella, ikään kuin ne olisivat ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella täytyneitä kausia.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitettua lisänä myönnettävän etuuden saavuttamiseksi edellytetään jonkin 4 artiklan 1 kohdan a-h alakohdassa mainitun etuuden saamista, eikä sovellettavan lainsäädännön mukaan tällaisen etuuden suorittamiseen ole velvollisuutta, toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla myönnettyä vastaavaa etuutta pidetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan myönnettynä etuutena, kun kysymys on oikeudesta lisään.

4. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitettua vammais- tai työkyvyttömyysetuuden saamiseksi edellytetään, että

▼B

vammaisuus tai työkyvyttömyys todettiin ensimmäisen kerran tämän jäsenvaltion alueella, tämä edellytys katsotaan täyttyneeksi, jos vammaisuus tai työkyvyttömyys todettiin ensimmäisen kerran jonkin toisen jäsenvaltion alueella.

*11 artikla***Etuuksien arvon säilyttäminen**

Jäsenvaltion lainsäädännössä määrättyjä arvon säilyttämistä koskevia sääntöjä sovelletaan tämän lainsäädännön mukaan suoritettaviin etuuksiin ottaen huomioon tämän asetuksen säännökset.

*12 artikla (9) (11)***Etuuksien päällekkäisyyden estäminen**

1. Tällä asetuksella ei anneta eikä pysytetä oikeutta useisiin samanlaisiin etuuksiin yhden ja saman pakollisen vakuutuskauden perusteella. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta työkyvyttömyyden, vanhuuden, kuoleman (eläkkeet) eikä ammattitaudin perusteella suoritettuihin etuuksiin, jotka kahden tai useamman jäsenvaltion laitokset ovat myöntäneet 41 artiklan, 43 artiklan 2 ja 3 kohdan, 46, 50 ja 51 artiklan tai 60 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa muiden sosiaaliturvatuksien ollessa päällekkäisiä tai muun tulon vuoksi, vaikka tällaiset etuudet saavutettiin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai tällainen tulo ansaittiin toisen jäsenvaltion alueella.

3. Jäsenvaltion säännöksiä etuuden vähentämiseksi, keskeyttämiseksi tai peruuttamiseksi tapauksessa, jonka työkyvyttömyysetuuksia tai ennenaikaisia vanhuusetuuksia saava henkilö harjoittaa ammatillista toimintaa, voidaan soveltaa tällaisen henkilön vahingoksi, vaikka hän harjoittaa toimintaansa toisen jäsenvaltion alueella.

4. Alankomaiden lainsäädännön mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä voidaan sellaisessa tapauksessa, jossa alankomaalainen laitos on velvollinen 57 artiklan 5 kohdan tai 60 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten mukaan osallistumaan myös toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen ammattitaudin korvausten kustannusten korvaamiseen, vähentää sellaisen toisen jäsenvaltion laitoksen maksamalla määrällä, joka on vastuussa ammattitaudin korvauksen myöntämisestä.

II OSASTO**SOVELLETTAVA LAINSÄÄDÄNTÖ***13 artikla (9)***Yleiset säännöt****▼M3**

1. Jollei 14 c tai 14 f artiklasta muuta johdu, henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia. Tämä lainsäädäntö määrätään tämän osaston säännösten mukaisesti.

▼B

2. Jollei 14-17 artiklasta muuta johdu:

- a) jäsenvaltion alueella työskentelevä henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella ja vaikka hänen työnantajanaan toimivan yrityksen tai yksityisen henkilön kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella;
- b) jäsenvaltion alueella itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva henkilö on tämän jäsenvaltion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella;

▼B

- c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella työskentelevä henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen;
- d) virkamiehet ja sellaisina pidettävät henkilöt ovat sen jäsenvaltion lainsäädännön alaisia, johon heidän työnantajanaan toimiva hallinto kuuluu;
- e) jäsenvaltion asevoimien palvelukseen tai siviilipalvelukseen kutsuttu tai uudelleen kutsuttu henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen. Jos tämän lainsäädännön mukaan oikeus riippuu vakuutuskausien täyttymisestä ennen tällaiseen ase- tai siviilipalvelukseen astumista tai siitä vapautumisen jälkeen, minkä tahansa muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutuskaudet otetaan huomioon tarpeellisessa määrin, samalla tavoin, kuin jos ne olisivat ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan täyttyneitä vakuutuskausia. Asevoimien palvelukseen tai siviilipalvelukseen kutsuttu tai uudelleen kutsuttu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja säilyttää palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan aseman;
- f) henkilö, johon jäsenvaltion lainsäädäntöä lakataan soveltamasta ilman, että toisen jäsenvaltion lainsäädäntö tulee sovellettavaksi häneen jonkin tämän kohdan edellä olevassa alakohdassa säädetyn säännön mukaisesti taikka jonkin artikloissa 14-17 säädetyn poikkeuksen tai erityissäännöksen perusteella, kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, jonka alueella hän asuu, yksinomaan tämän lainsäädännön määräysten mukaisesti.

*14 artikla***Palkatussa työssä olevia muita henkilöitä kuin merimiehiä koskevat erityissäännöt**

Edellä 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa sääntöä sovelletaan ottaen huomioon seuraavat poikkeukset ja olot:

- 1) a) Jäsenvaltion alueella toimivan yrityksen palveluksessa tavallisesti työskentelevään henkilöön, jonka tämä yritys lähettää toisen jäsenvaltion alueelle suorittamaan siellä työtä tämän yrityksen palveluksessa, sovelletaan edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä edellyttäen, että tämän työskentelyn arvioitu kesto ei ole enempää kuin 12 kuukautta ja että häntä ei lähetetä korvaamaan toista työntekijää, jonka komennus on päättynyt.
- b) Jos tehtävän työn kesto ennalta arvaamattomista syistä on alun perin arvioitua pidempi ja on pidempi kuin 12 kuukautta, ensiksi mainitun valtion lainsäädäntöä sovelletaan edelleen työn päättymiseen saakka edellyttäen, että sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueelle kysymyksessä oleva henkilö on lähetetty, tai tämän viranomaisen nimeämä toimielin, antaa siihen suostumuksensa; tällaista suostumusta on pyydetävä ennen alkuperäisen 12 kuukauden kauden päättymistä. Tällaista suostumusta ei kuitenkaan voida antaa kaudeksi, joka on pidempi kuin 12 kuukautta.
- 2) Kahden tai useamman jäsenvaltion alueella tavallisesti työskentelevään henkilöön sovelletaan seuraavalla tavalla määrättyä lainsäädäntöä:
 - a) Matkustavan tai lentävän henkilökunnan jäsen yrityksessä, joka toisen lukuun tai omaan lukuunsa harjoittaa kansainvälistä liikennettä kuljettaen matkustajia tai tavaraa rautateitse, maanteitse, lentoteitse tai sisävesitse ja jolla on kotipaikka jäsenvaltion alueella, on viimeksi mainitun valtion lainsäädännön alainen seuraavin rajoituksin:
 - i) jos kysymyksessä olevalla yrityksellä on sivutoimipaikka tai pysyvä edustusto muun jäsenvaltion alueella kuin sen, missä sillä on kotipaikka, tällaisen sivutoimipaikan tai pysyvän edustuston palveluksessa oleva henkilö on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella tällainen sivutoimipaikka tai pysyvä edustusto sijaitsee; tai

▼B

- ii) jos henkilö pääasiallisesti työskentelee sen jäsenvaltion alueella, jossa hän asuu, hän on tämän valtion lainsäädännön alainen, vaikka yrityksen, jonka palveluksessa hän on, kotipaikka ei ole tällä alueella eikä sillä ole siellä sivutoimipaikkaa eikä pysyvää edustustoa;
- b) Muu kuin a alakohdassa tarkoitettu henkilö on
 - i) sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän asuu, jos hän harjoittaa toimintaansa osittain tällä alueella tai jos hän työskentelee useille yrityksille tai useille työnantajille, joiden kotipaikat ovat eri jäsenvaltioiden alueella; tai
 - ii) sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hänet työllistävän yrityksen tai henkilön kotipaikka sijaitsee, jos hän ei asu minkään sellaisen jäsenvaltion alueella, joissa hän harjoittaa toimintaansa.
- 3) Henkilöön, joka työskentelee jäsenvaltion alueella sellaisessa yrityksessä, jonka kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella ja joka toimii näiden valtioiden yhteisen rajan kummallakin puolella, sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella yrityksen kotipaikka on.

*14 a artikla***Muita itsenäisiä ammatinharjoittajia kuin merenkulkijoita koskevat erityissäännöt**

Edellä 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan ottaen huomioon seuraavat poikkeukset ja olot:

- 1) a) Jäsenvaltion alueella tavallisesti toimivaan itsenäiseen ammatinharjoittajaan, joka suorittaa työnsä toisen jäsenvaltion alueella, sovelletaan edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä edellyttäen, että työn arvioitu kesto ei ole enempää kuin 12 kuukautta.
- b) Jos tehtävän työn kesto ennatta arvaamattomista syistä on alunperin arvioitua pidempi ja pidempi kuin 12 kuukautta, ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädäntöä sovelletaan edelleen tällaisen työn päättymisen saakka edellyttäen, että sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueelle se, jonka etua asia koskee, on tullut kysymyksessä olevaa työtä tekemään, tai tämän viranomaisen nimeämä toimielin, antaa siihen suostumuksensa; tällaista suostumusta on pyydetävä ennen alkuperäisen 12 kuukauden kauden päättymistä. Tällaista suostumusta ei kuitenkaan voida antaa kaudeksi, joka on pidempi kuin 12 kuukautta.
- 2) Tavallisesti kahden tai useamman jäsenvaltion alueella toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän asuu, jos hän harjoittaa osaa toiminnastaan tämän jäsenvaltion alueella. Jos hän ei harjoita toimintaansa lainkaan sen jäsenvaltion alueella, jossa hän asuu, hän on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän harjoittaa pääosaa toiminnastaan. Perusteet pääasiallisen toiminnan määrittämiseksi säädetään 98 artiklassa tarkoitetussa asetuksessa.
- 3) Henkilö, joka toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana yrityksessä, jonka kotipaikka on jäsenvaltion alueella ja joka toimii kummallakin puolella kahden jäsenvaltion välistä rajaa, on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella yrityksellä on kotipaikka.
- 4) Jos sen lainsäädännön mukaan, jonka alainen henkilön pitäisi 2 tai 3 kohdan mukaisesti olla, tällaisella henkilöllä ei ole mahdollisuutta edes vapaaehtoisella perusteella liittyä eläkejärjestelmään, se, jonka etua asia koskee, on sellaisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jota sovellettaisiin häneen riippumatta näistä nimenomaisista säännöksistä tai määräyksistä, tai jos tällä tavalla häneen sovellettaisiin kahta tai useampaa lainsäädäntöä, sen lainsäädännön alainen, joka määräytyy kyseisten jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten yhteisellä sopimuksella.

▼B

*14 b artikla***Merenkulkijoihin sovellettavat erityisäännöt**

Edellä 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa olevaa sääntöä sovelletaan ottaen huomioon seuraavat poikkeukset ja seikat:

- 1) Jäsenvaltion alueella toimivassa yrityksessä tai jäsenvaltion lippua käyttävällä aluksella tavallisesti työskentelevä henkilö, jonka tämä yritys on lähettänyt toisen valtion lippua käyttävälle alukselle suorittamaan siellä työtä tälle yritykselle, on 14 artiklan 1 kohdassa säädetyn edellytyksin edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen.
- 2) Henkilö, joka tavallisesti toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana joko jäsenvaltion alueella tai jäsenvaltion lippua käyttävällä aluksella ja joka harjoittaa toimintaa omaan lukuunsa toisen jäsenvaltion lippua käyttävällä aluksella, on 14 a artiklan 1 kohdassa säädetyn edellytyksin edelleen ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen.
- 3) Henkilö, joka ei normaalisti työskentele merellä ja joka työskentelee jäsenvaltion aluevesillä tai satamassa toisen jäsenvaltion lippua näillä aluevesillä tai tässä satamassa käyttävällä aluksella, mutta ei ole tämän aluksen miehistön jäsen, on ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen.
- 4) Jäsenvaltion lippua käyttävällä aluksella työskentelevä henkilö, jonka työstä maksaa korvauksen yritys tai henkilö, jonka kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella, on viimeksi mainitun valtion lainsäädännön alainen, jos hän asuu tämän valtion alueella; korvauksen maksava yritys tai henkilö katsotaan työnantajaksi mainittua lainsäädäntöä sovellettaessa.

14 c artikla (5)

Samanaikaisesti yhden jäsenvaltion alueella palkatussa työssä olevia ja toisen jäsenvaltion alueella itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia henkilöitä koskevat erityisäännökset

Henkilö, joka samanaikaisesti on palkatussa työssä jäsenvaltion alueella ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, on:

- a) jollei b alakohdasta muuta johdu, sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii palkatussa työssä tai jos hän harjoittaa tällaista toimintaa kahden tai useamman jäsenvaltion alueella, 14 artiklan 2 tai 3 kohdan säännösten mukaisesti määräytyvän lainsäädännön alainen;
- b) liitteessä VII mainituissa tapauksissa:
 - sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii palkatussa työssä, jolloin tämä lainsäädäntö määräytyy 14 artiklan 2 tai 3 kohdan säännösten mukaisesti, jos hän harjoittaa tällaista toimintaa kahden tai useamman jäsenvaltion alueella, ja
 - sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana, jolloin tämä lainsäädäntö määräytyy 14 a artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti, jos hän harjoittaa tällaista toimintaa kahden tai useamman jäsenvaltion alueella.

*14 d artikla (5)***Erinäisiä säännöksiä**

▼M3

1. Edellä 14 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 14 a artiklan, 2, 3 ja 4 kohdassa, 14 c artiklan a alakohdassa ja 14 e artiklassa tarkoitettua henkilöä kohdellaan sen lainsäädännön soveltamisen osalta, joka määräytyy näiden säännösten mukaisesti, niin kuin hän harjoittaisi kaikkea ammatillista toimintaansa kyseisen jäsenvaltion alueella.

▼B

2. Edellä 14 c artiklan b alakohdassa tarkoitettua henkilöä kohdellaan määritettäessä itsenäiseltä ammatinharjoittajalta perittävien maksujen määrää sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana, niin kuin hän toimisi palkatussa työssään kyseisen jäsenvaltion alueella.

3. Sen jäsenvaltion säännöksiä, jonka mukaan ammatillista toimintaa harjoittava eläkkeen saaja ei ole pakollisesti vakuutettu tällaisen toiminnan osalta, sovelletaan myös eläkkeen saajaan, jonka oikeus eläkkeeseen on saavutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jollei se, jonka etua asia koskee, nimenomaisesti pyydä saada kuulua järjestelmään tekemällä hakemuksen ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle ja 98 artiklassa tarkoitettua asetuksen liitteessä 10 mainitulle laitokselle.

▼M3

14 e artikla

Sellaisia henkilöitä koskevat erityissäännöt, jotka on vakuutettu virkamiesten erityisjärjestelmässä ja jotka samanaikaisesti työskentelevät palkattuina työntekijöinä ja/tai itsenäisinä ammatinharjoittajina yhden tai useamman muun jäsenvaltion alueella

Henkilö, joka työskentelee samanaikaisesti virkamiehenä tai häneen rinnastettavana henkilönä ja on vakuutettu virkamiesten erityisjärjestelmässä yhdessä jäsenvaltiossa ja joka työskentelee työntekijänä ja/tai palkattuna työntekijänä yhden tai useamman muun jäsenvaltion alueella, on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa hän on vakuutettuna virkamiesten erityisjärjestelmässä.

14 f artikla

Sellaisia henkilöitä koskevat erityissäännöt, jotka työskentelevät samanaikaisesti useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa ja jotka on vakuutettu erityisjärjestelmässä yhdessä näistä valtioista

Henkilö, joka työskentelee samanaikaisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa virkamiehenä tai häneen rinnastettavana henkilönä ja on vakuutettu virkamiesten erityisjärjestelmässä ainakin yhdessä kyseisistä jäsenvaltioista, on kunkin kyseessä olevan jäsenvaltion lainsäädännön alainen.

▼B

15 artikla

Vapasehtoista tai valinnaista jatkuvaa vakuutusta koskevat säännöt

1. Edellä 13-14 d artiklaa ei sovelleta vapaaehtoiseen vakuutukseen tai valinnaiseen jatkuvaan vakuutukseen, jollei jonkin 4 artiklassa tarkoitettua alan osalta jossakin jäsenvaltiossa ole ainoastaan vapaaehtoinen vakuutusjärjestelmä.

2. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön soveltamisesta seuraa vakuutuksen päällekkäisyys:

- pakollisen vakuutusjärjestelmän ja yhden tai useamman vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän välillä se, jonka etua asia koskee, kuuluu yksinomaan pakolliseen vakuutusjärjestelmään, tai
- kahden tai useamman vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän välillä se, jonka etua asia koskee, voi liittyä vain vapaaehtoiseen tai valinnaiseen jatkuvaan vakuutusjärjestelmään, jonka hän on valinnut.

3. Kuitenkin, kun kysymys on työkyvyttömyydestä, vanhuudesta ja kuolemantapauksesta (eläkkeet), se, jonka etua asia koskee, voi liittyä jäsenvaltion vapaaehtoisen tai valinnaiseen jatkuvaan vakuutusjärjestelmään, vaikka häneen sovelletaan pakollisesti toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä niiltä osin kuin ensiksi mainittu jäsenvaltion nimenomaisesti tai epäsuorasti hyväksyy tällaisen päällekkäisyyden.

▼B

*16 artikla***Diplomaattisten tai konsuliedustustojen palveluksessa olevia henkilöitä ja Euroopan yhteisöjen avustavaa henkilökuntaa koskevat erityissäännöt**

1. Edellä 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännöksiä sovelletaan henkilöihin, jotka työskentelevät diplomaattisissa tai konsuliedustustoissa ja tällaisen edustuston virkamiesten henkilökohtaisina palvelijoina.

2. Kuitenkin sellaiset 1 kohdassa tarkoitettut työntekijät, jotka ovat valtuuttavan tai lähettävän jäsenvaltion kansalaisia, voivat valita, sovelletaanko heihin tämän valtion lainsäädäntöä. Tällainen valintaoikeus voidaan uudistaa jokaisen kalenterivuoden päättyessä, eikä sillä ole takautuvaa vaikutusta.

3. Euroopan yhteisöjen avustava henkilökunta voi valita, sovelletaanko heihin sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella he työskentelevät, sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jota heihin viimeksi sovellettiin, tai sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia he ovat, kun kysymys on muista kuin sellaisiin perhevastuksiin liittyvistä säännöksistä, joiden myöntäminen määräytyy tällaiseen henkilökuntaan sovellettavien työskentelyehtojen mukaisesti. Tämä valintaoikeus, jota voidaan käyttää vain kerran, tulee voimaan työsuhteen alkamispäivästä.

*17 artikla (9)***Poikkeukset 13-16 artiklaan**

Kaksi tai useampi jäsenvaltio, näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset tai näiden viranomaisten nimeämät toimielimet voivat yhteisellä sopimuksella määrätä poikkeuksista 13-16 artiklan määräyksiin tiettyjen henkilöryhmien tai tiettyjen henkilöiden eduksi.

*17 a artikla (9)***Kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan eläkettä saavia henkilöltä koskevat erityissäännökset**

Henkilö, joka saa eläkettä yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeitä kahden tai useamman jäsenvaltion alueella, voi pyynnöstään tulla suljetuksi viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön piiristä edellyttäen, että hän ei kuulu tämän lainsäädännön piiriin ammatillisen toiminnan vuoksi.

III OSASTO

ERI ETUUSRYHMIÄ KOSKEVIA ERITYISSÄÄNNÖKSIÄ

1 LUKU

SAIRAUS JA ÄITIYS

1 jakso

Yhteisiä säännöksiä*18 artikla***Vakuutus-, työskentely- tai asumiskausien yhteenlaskeminen**

1. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan etuuksia koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi edellytetään vakuutus-, työskentely- tai asumiskausien täyttymistä, ottaa tarpeellisessa määrin huomioon vakuutus-, työskentely- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ikään kuin nämä kaudet olisivat täyttäneet sen soveltaman lainsäädännön mukaan.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan kausityöntekijöihin myös sellaisten ennen vakuutuksen katkeamista olevien kausien osalta, jotka ylittävät toimivaltaisen valtion lainsäädännön salliman kauden,

▼B

edellyttäen kuitenkin, että se, jonka etua asia koskee, ei ole lakannut olemasta vakuutettu yli neljän kuukauden ajaksi.

2 jakso

Palkatut työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat sekä heidän perheenjäsenensä*19 artikla***Asuminen muusaa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa — Yleisiä sääntöjä**

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka asuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella ja joka täyttää toimivaltaisen valtion lainsäädännössä asetetut edellytykset etuuksien saamiseksi ottaen tarpeen mukaan huomioon 18 artiklan säännökset, saa asuinvaltiossaan:

- a) toimivaltaisen laitoksen puolesta luontoisetuudet asuinpaikan laitoksesta tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hänet olisi vakuutettu siinä; ja
- b) rahaetuudet toimivaltaisesta laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella tällaiset etuudet voidaan maksaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta, toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti perheenjäseniin, jotka asuvat muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, sikäli kuin heillä ei ole oikeutta tällaisiin etuuksiin sen valtion lainsäädännön mukaan, jonka alueella he asuvat.

Jos perheenjäsenet asuvat sellaisen jäsenvaltion alueella, jonka lainsäädännön mukaan oikeus saada luontoisetuuksia ei edellytä vakuutusta tai työskentelyä, heidän saamiaan luontoisetuuksia pidetään sen laitoksen puolesta suoritettuina, jossa palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on vakuutettu, paitsi jos puoliso tai lapsista huolehtiva henkilö harjoittaa ammattia mainitun jäsenvaltion alueella.

*20 artikla***Rajatyöntekijät ja heidän perheenjäsenensä — Erityissääntöjä**

Rajatyöntekijä voi myös saada etuuksia toimivaltaisen valtion alueella. Tällaiset etuudet antaa toimivaltainen laitos tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, niin kuin se, jonka etua asia koskee, asuisi tässä valtiossa. Hänen perheenjäsenensä voivat saada etuuksia samoin edellytyksin; kuitenkin tällaisten etuuksien saaminen, kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta, edellyttää kyseisten valtioiden tai näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä sopimusta tai, jollei sellaista ole, toimivaltaisen laitoksen etukäteen antamaa valtuutusta.

*21 artikla***Toimivaltaisessa valtiossa oleskelu tai asuinpalkan muuttaminen sinne**

1. Edellä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka oleskelee toimivaltaisen valtion alueella, saa etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hän asuisi siellä, vaikka hän on jo saanut etuuksia samasta sairaus- tai äitiystapauksesta ennen oleskeluaan.

2. Edellä 1 kohta sovelletaan vastaavasti 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perheenjäseniin.

Kuitenkin jos viimeksi mainitut henkilöt asuvat muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jonka alueella palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja asuu, luontoisetuudet antaa oleskelupaikan laitos niiden, joiden etua asia koskee, asuinpaikan laitoksen puolesta.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta rajatyöntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä.
4. Palkattu työntekijä ja itsenäinen ammatinharjoittaja sekä hänen 19 artiklassa tarkoitettut perheenjäsenensä, jotka muuttavat toimivaltaisen valtion alueelle asumaan, saavat etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaan, vaikka he ovat jo saaneet etuuksia samasta sairaus- tai äitiystauksesta ennen asuinpaikan muuttamista.

22 artikla

Oleskelu toimivaltaisen valtion ulkopuolella — Paluu tai asuinpaikan muuttaminen toiseen jäsenvaltioon sairauden tai äitiyteen aikana — Tarve mennä toiseen jäsenvaltioon tarkoituksena saada asianmukaista hoitoa

1. Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka täyttää toimivaltaisen valtion lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi etuuksiin, ottaen tarpeen mukaan huomioon 18 artiklan säännökset; ja:

▼M7

- a) jonka tila edellyttää toisen jäsenvaltion alueella oleskelun aikana lääketieteellisistä syistä välttämättömiksi tulevia luontoisuuksia ottaen huomioon etuuksien luonne ja oleskelun ennakoitu kesto;

▼B

- b) joka, sen jälkeen kun hän on saanut oikeuden toimivaltaiselta laitokselta veloitettaviin etuuksiin, on saanut tältä laitokselta luvan palata sen jäsenvaltion alueelle, jossa hän asuu, tai muuttaa asuinpaikkansa toisen jäsenvaltion alueelle; taikka
- c) jolle toimivaltainen laitos on antanut luvan mennä toisen jäsenvaltion alueelle saamaan siellä hänen tilansa kannalta aiheellista hoitoa,
- on oikeus:
- i) toimivaltaisen laitoksen puolesta annettaviin luontoisuuksiin oleskelu- tai asuinpaikan laitoksesta, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ikään kuin hänet olisi vakuutettu siinä; sen kauden pituus, jonka aikana etuuksia annetaan, määrätään kuitenkin toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti;
- ii) rahaetuuksiin toimivaltaisesta laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella tällaiset etuudet voidaan antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

▼M7

- 1 a. Hallintotoimikunta laatii luettelon luontoisuuksista, joiden antaminen toisessa jäsenvaltiossa oleskelun aikana edellyttää käytännön syistä ennakolta tehtävää sopimusta kyseisen henkilön ja hoidon antavan laitoksen välillä.

▼B

2. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vaadittu lupa voidaan evätä vain, jos osoitetaan, että sen, jonka alueella se, jonka etua asia koskee, liikkuminen olisi hänen terveydentilansa tai sairaanhoidon saamisen kannalta vahingollista.

Edellä 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vaadittua lupaa ei voida evätä, jos kysymyksessä oleva hoito kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen etuuksien joukkoon, jonka etua asia koskee, asuu, ja jos hänelle ei ole voitu antaa tällaista hoitoa siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi jäsenvaltiossa, jossa hän asuu, ottaen huomioon hänen senhetkinen terveydentilansa ja todennäköinen taudinkulku.

3. ►M7 Edellä 1, 1 a ja 2 kohtaa sovelletaan vastaavasti palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan perheenjäseniin. ◄

Kuitenkin, kun 1 kohdan a ja c alakohdan i alakohtaa sovelletaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perheenjäseniin, jotka asuvat muun

▼B

jäsenvaltion alueella kuin sen, jonka alueella palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja asuu:

- a) luontoisetuudet annetaan sen jäsenvaltion laitoksen puolesta, jossa perhe asuu, oleskelupaikan, laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin työntekijä tai yrittäjä olisi vakuutettu siinä. Kausi, jolta etuuksia annetaan, määrätään kuitenkin sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella perheenjäsenet asuvat; ja
 - b) edellä 1 kohdan c alakohdassa vaadittu lupa annetaan sen jäsenvaltion laitoksesta, jonka alueella perheenjäsenet asuvat.
4. Se, että 1 kohdan säännöksiä sovelletaan palkattuun työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan, ei vaikuta hänen perheenjäsentensä oikeuteen saada etuuksia.

▼M7*22 a artikla***Tiettyihin henkilöryhmiin sovellettavat erityissäännöt**

Sen estämättä, mitä 2 artiklassa säädetään, 22 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja c alakohtaa sekä 1 a kohtaa sovelletaan myös henkilöihin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia ja jotka on vakuutettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ja heidän kanssaan asuviin perheenjäseniin.

▼M4**▼B***23 artikla (A)***Rahaetuuksien laskeminen**

1. Toimivaltainen laitos jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että rahaetuuksien laskemisen on perustuttava keskimääräisiin ansioihin, määrää tällaiset keskimääräiset ansiot yksinomaisesti sellaisten ansioiden perusteella, jotka on vahvistettu maksetuiksi asianomaisen lainsäädännön mukaan täytettyjen kausien aikana.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että rahaetuuksien laskemisen on perustuttava vakioansioihin, on otettava huomioon yksinomaan vakioansiot tai tarpeen mukaan vakioansioiden keskimäärä niiltä kausilta, jotka on täytetty sanotun lainsäädännön mukaan.

▼M8

- 2 a. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun toimivaltaisen laitoksen soveltamassa lainsäädännössä asetetaan tietty viitekausi ja tämä kausi vastaa kyseisessä tapauksessa kokonaisuudessaan tai osittain yhden tai useamman muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan asianomaiselle henkilölle täyttyneitä vakuutuskausia.

▼B

3. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan rahaetuuksien määrä vaihtelee perheenjäsenten lukumäärän mukaan, ottaa myös huomioon asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

*24 artikla***Merkittävät luontoisetuudet**

1. Jos jäsenvaltion laitos on tunnustanut palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan tai heidän perheenjäsentensä oikeuden proteeseihin, merkittäviin apuvälineisiin tai muihin merkittäviin luontoisetuuksiin ennen kuin hänet vakuutetaan toisen jäsenvaltion laitoksessa, asianomainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja saa tällaiset etuudet ensiksi mainitun laitoksen kustannuksella, vaikka ne myönnetään sen jälkeen, kun hänet vakuutetaan toisessa laitoksessa.

▼B

2. Hallintotoimikunta laatii luettelon etuuksista, joihin 1 kohdan säännöksiä sovelletaan.

3 jakso

Työttömät ja heidän perheenjäsenensä*25 artikla***▼M7**

1. Työtön, joka aikaisemmin oli palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja ja johon sovelletaan 69 artiklan 1 kohdan tai 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan toisen virkkeen säännöksiä ja joka täyttää toimivaltaisen valtion lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi luontois- ja rahaetuksiin, ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset, saa 69 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn ajan:

- a) luontoisetuksia, jotka tulevat hänelle lääketieteellisistä syistä välttämättömiksi hänen oleskellessaan sen jäsenvaltion alueella, josta hän hakee työtä, ottaen huomioon etuuksien luonne ja oleskelun ennakoitu kesto. Nämä luontoisetuudet antaa toimivaltaisen laitoksen puolesta laitos siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö hakee työtä, viimeksi mainitun laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin henkilö olisi vakuutettu siinä laitoksessa;
- b) rahaetuksia toimivaltaisesta laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Toimivaltaisen laitoksen ja sen jäsenvaltion laitoksen, josta työtön hakee työtä, välisellä sopimuksella etuudet voidaan kuitenkin antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun laitoksen puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti. 69 artiklan 1 kohdan mukaisia työttömyysetuusia ei myönnetä ajalta, jolta suoritetaan rahaetuksia.

1 a. 22 artiklan 1 a kohtaa sovelletaan vastaavasti.

▼B

2. Kokonaan työtön, joka aikaisemmin oli työssä ja johon 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan ensimmäisen virkkeen säännöksiä sovelletaan, saa luontois- ja raha-etuudet sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella hän asuu, niin kuin hän olisi ollut tämän lainsäädännön alainen hänen viimeisen työskentelynsä aikana ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset; tällaisten etuuksien kustannuksista vastaa asuinvaltion laitos.

3. Jos työtön täyttää sen jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset, joka on vastuussa työttömyysetuuksien kustannuksista, sairaus- ja äitiysetuusia koskevan oikeuden osalta ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset, hänen perheenjäsenensä saavat nämä etuudet riippumatta siitä, minkä jäsenvaltion alueella he asuvat tai oleskelevat. Tällaiset etuudet myönnetään:

- i) kun kysymys on luontoisetuksista, asuin- tai oleskelupaikkakunnan laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen puolesta, joka on vastuussa työttömyysetuuksien kustannuksista; tai
- ii) kun kysymys on rahaetuksista, sen jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta, joka on vastuussa työttömyysetuuksien kustannuksista, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

4. Ylivoimaisen esteen sattuessa toimivaltainen laitos voi pidentää 1 kohdassa vahvistettua määräaikaa tämän laitoksen soveltamassa lainsäädännössä vahvistetuin rajoituksin, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta sen jäsenvaltion lainsäädännön soveltamista, jossa sallitaan sairausetuuksien suorittaminen pidemmältä kaudelta.

▼B

25 a artikla (14)

Kokonaan työttöminä olevien henkilöiden vastuulla olevat maksut

Luontois- ja rahaetuksia 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille työttömille myöntävä laitos, joka on jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaisesti määrätään työttömien vastuulla olevien maksujen vähentämisestä sairaus- ja äitiysetuuksien kattamiseksi, saa suorittaa niiden vähentämisen sen lainsäädännön määräysten mukaisesti.

4 jakso

Eläkkeenhakijat ja heidän perheenjäsenensä

26 artikla

Oikeus luontoisetuksiin tapauksissa, joissa oikeus viimeksi toimivaltaisena olleesta laitoksesta saataviin etuuksiin lakkaa

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, hänen perheenjäsenensä tai hänen jälkeenhajaneensa, jonka oikeus luontoisetuksiin viimeksi toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan lakkaa eläkehakemuksen käsittelyn aikana, saa siitä huolimatta tällaiset etuudet seuraavin edellytyksin: luontoisetuudet annetaan sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella ne, joiden etua asia koskee, asuvat, edellyttäen, että heillä on oikeus tällaisiin etuuksiin tämän lainsäädännön mukaan, jos he asuisivat tuon valtion alueella, ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset.

2. Eläkkeenhakijan, jolla on oikeus luontoisetuksiin sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, joka velvoittaa asianomaisen henkilön maksamaan sairausvakuutusmaksuja eläkehakemuksen käsittelyn aikana, oikeus luontoisetuksiin lakkaa sitä kuukautta seuraavan toisen kuukauden päättyessä, jolta hän ei ole maksanut maksuja.

3. Edellä 1 kohdan säännösten mukaisesti annetut luontoisetuudet kustantaa se laitos, joka on kerännyt maksut 2 kohdan säännösten mukaisesti; jos 2 kohdan säännösten mukaan mitään maksuja ei tarvitse maksaa, laitos, joka on vastuussa luontoisetuksien kustannuksista eläkkeen myöntämisen jälkeen 28 artiklan säännösten mukaisesti, palauttaa myönnettyjen etuuksien määrän asuinpaikan laitokselle.

5 jakso

Eläkeläiset ja heidän perheenjäsenensä

27 artikla

Usean valtion lainsäädännön mukaan maksettavat eläkkeet, jos oikeus etuuksiin on asuinmaassa

Eläkeläinen, jolla on oikeus eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, joista yhden jäsenvaltion alueella hän asuu, ja jolla on oikeus etuuksiin viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset ja liitteen VI määräykset, saa yhdessä perheenjäsentensä kanssa tällaiset etuudet asuinpaikan laitoksesta ja tämän laitoksen kustannuksella, niin kuin se, jonka etua asia koskee, olisi eläkeläinen, jonka eläke maksettaisiin yksinomaan viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

28 artikla

Yhden tai useamman valtion lainsäädännön mukaan maksettavat eläkkeet tapauksissa, joissa ei ole oikeutta etuuksiin asuinmaassa

1. Eläkeläinen, jolla on oikeus eläkkeeseen yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ja jolla ei ole oikeutta etuuksiin sen jäsenvaltion lain säädännön mukaan, jonka alueella hän asuu, saa siitä huolimatta sellaiset etuudet itselleen ja perheenjäsenilleen sikäli kuin hänellä olisi, ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset ja liitteen VI määräykset, ollut oikeus niihin sen jäsenvaltion tai ainakin yhden eläkkeiden suhteen toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan,

▼B

jos hän asui sellaisen valtion alueella. Etuudet annetaan seuraavien edellytysten mukaan:

- a) luontoisetuudet annetaan 2 kohdassa tarkoitetun laitoksen puolesta asuinvaltion laitoksesta, niin kuin kysymyksessä oleva henkilö olisi eläkeläinen sen valtion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän asuu, ja hänellä olisi oikeus sellaisiin etuuksiin;
 - b) rahaetuudet annetaan tarvittaessa 2 kohdan sääntöjen mukaisesti määrätystä toimivaltaisesta laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella tällaiset etuudet voidaan antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luontoisetuuksien kustannuksista vastaa laitos, joka määrätään seuraavien sääntöjen mukaisesti:
- a) jos eläkeläisellä on oikeus mainittuihin etuuksiin yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, kustannuksista vastaa tämän valtion toimivaltainen laitos, tai
 - b) jos eläkeläisellä on oikeus mainittuihin etuuksiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, niitä koskevat kustannukset kuuluvat sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen vastattavaksi, jonka lainsäädännön alainen eläkeläinen on ollut pisimmän ajan; jos tämän säännön soveltaminen johtaa siihen, että useampi laitos olisi vastuussa etuuksien kustannuksista, kustannuksista vastaa se laitos, joka soveltaa sitä lainsäädäntöä, jonka alainen eläkeläinen on viimeksi ollut.

28 a artikla

Yhden tai useamman muun jäsenvaltion kuin asuinvaltion lainsäädännön mukaan maksettavat eläkkeet, kuin oikeus etuuksiin on viimeksi mainitussa maassa

Niissä tapauksissa, joissa eläkkeensaaja, jolla on oikeus eläkkeeseen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, asuu sellaisen jäsenvaltion alueella, jonka lainsäädännön mukaan oikeus saada luontoisetuuksia ei edellytä vakuuttamista tai työskentelyä, eikä oikeutta eläkkeeseen ole, hänelle tai hänen perheenjäsenilleen annettujen luontoisetuuksien kustannuksista vastaa yhden sellaisen jäsenvaltion laitos, joka on toimivaltainen eläkkeiden osalta ja joka määrätään 28 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, siihen määrään asti, johon eläkeläisellä ja hänen perheenjäsenillään olisi ollut oikeus tällaisiin etuuksiin sanotun laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, jos he asuisivat sen jäsenvaltion alueella, jossa tämä laitos sijaitsee.

29 artikla

Perheenjäsenten asuminen muussa kuin siinä valtiossa, jossa eläkeläinen asuu — Asuinpaikan muuttaminen valtioon, jossa eläkeläinen asuu

1. Jos sellaisen eläkeläisen perheenjäsenet, jolla on oikeus eläkkeeseen yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, asuvat muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa eläkeläinen asuu, he saavat, jos eläkeläisellä on oikeus etuuksiin yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, etuudet niin kuin eläkeläinen asuisi samalla alueella kuin he. Etuudet annetaan seuraavin edellytyksin:

▼M2

- a) luontoisetuudet antaa perheenjäsenten asuinpaikan laitos tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti ja kustannuksista vastaa laitos, joka määräytyy 27 artiklan tai 28 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti; jos asuinpaikka sijaitsee toimivaltaisessa

▼M2

valtiossa, toimivaltainen laitos antaa luontoisetuudet ja vastaa kustannuksista;

▼B

- b) rahaetuudet antaa tarvittaessa toimivaltainen laitos, joka määräytyy 27 artiklan tai 28 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja perheenjäsenten asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella tällaiset etuudet voidaan antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut perheenjäsenet, jotka muuttavat asuinpaikkansa jäsenvaltioon, jossa eläkeläinen asuu, saavat:
- a) luontoisetuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, vaikka he olisivat jo saaneet etuuksia saman sairaus- tai äitiystapauksen perusteella ennen muuttamista;
- b) tarvittaessa rahaetuudet toimivaltaisesta laitoksesta, joka määräytyy 27 artiklan tai 28 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja eläkeläisen asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella tällaiset etuudet voidaan antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

*30 artikla***Merkittävät luontoisetuudet**

Edellä 24 artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti eläkeläisiin.

▼M7*31 artikla***Eläkkeensaajan ja/tai hänen perheenjäsentensä oleskelu muussa jäsenvaltiossa kuin asuinvaltiossa**

1. Eläkkeensaaja, jolla on oikeus eläkkeeseen tai eläkkeisiin yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ja jolla on oikeus etuuksiin näistä valtioista yhden lainsäädännön mukaan, saa muun jäsenvaltion kuin asuinvaltionsa alueella oleskelevien perheenjäsentensä kanssa
- a) luontoisetuudet, jotka tulevat lääketieteellisistä syistä välttämättömiksi muun jäsenvaltion kuin asuinvaltion alueella oleskelun aikana ottaen huomioon etuuksien luonne ja oleskelun ennakoitu kesto. Nämä luontoisetuudet antaa oleskelupaikan laitos soveltamansa lainsäädännön mukaisesti eläkkeensaajan tai hänen perheenjäsentensä asuinpaikan laitoksen puolesta,
- b) tarvittaessa rahaetuudet toimivaltaisesta laitoksesta, joka määräytyy 27 artiklan tai 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Toimivaltaisen laitoksen ja oleskelupaikan laitoksen välisen sopimuksen perusteella nämä etuudet voidaan kuitenkin antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. 22 artiklan 1 a kohtaa sovelletaan vastaavasti.

▼B*32 artikla (15)*

.....

*33 artikla (7)***Eläkeläisten maksamat maksut**

1. Jäsenvaltion laitoksella, joka on vastuussa eläkkeen maksamisesta ja joka soveltaa lainsäädäntöä, jonka mukaan eläkkeitä vähennetään sairauden ja äitiyden vuoksi perittävien maksujen osalta, on oikeus

▼B

tehdä tällaiset vähennykset laskettuina kyseisen lainsäädännön mukaan tällaisesta laitoksesta maksettavasta eläkkeestä siihen määrän saakka, johon etuuksia koskevat kustannukset ovat 27, 28, 28 a, 29, 31 ja 32 artiklan mukaisesti sanotun jäsenvaltion laitoksen vastuulla.

2. Jos 28 a artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa etuuksien saavuttaminen sairauden ja äitiyden osalta edellyttää maksujen tai vastaavien suoritusten maksamista asumisen perusteella sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella kyseinen eläkeläinen asuu, näitä maksuja ei makseta.

*34 artikla***Yleisiä säännöksiä**

1. Edellä 28, 28 a, 28 ja 31 artiklaa sovellettaessa eläkeläinen, joka saa kahta tai useampaa eläkettä yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, katsotaan näiden säännösten mukaisesti eläkeläiseksi, jolla on oikeus saada eläkettä yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

2. Edellä 27-33 artiklaa ei sovelleta eläkeläiseen tai hänen perheenjäseniinsä, joilla on oikeus etuuksiin jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sen perusteella, että he harjoittavat ammatillista toimintaa. Tällaisessa tapauksessa se, jonka etua asia koskee, täytäntöönpannassa tätä lukua, katsotaan palkatuksi työntekijäksi tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi tai sellaisen perheenjäseneksi.

▼M4*5a jakso***Opiskelevat tai ammatillista koulutusta saavat henkilöt ja heidän perheenjäsenensä****▼M7***34 a artikla***Opiskelijoita ja heidän perheenjäseniään koskevat erityissäännökset**

18 ja 19 artiklaa, 22 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa ja 1 a kohtaa, 22 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 22 artiklan 3 kohtaa, 23 ja 24 artiklaa sekä 6 ja 7 jaksoa sovelletaan vastaavasti opiskelijoihin ja heidän perheenjäseniinsä tarvittaessa.

▼B*6 jakso***Erinäisiä säännöksiä***35 artikla***Järjestelmä, jota sovelletaan, kun oleskelu- tai asuinmaassa on useita järjestelmiä — Aikaisempi sairaus — Enimmäisaika, jolta etuuksia myönnetään**

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu ja jos oleskelu- tai asuinvaltion lainsäädännössä on useita sairaus- tai äitiysvakuutusjärjestelmiä, 19 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan, 22, 25 ja 26 artiklan, 28 artiklan 1 kohdan, 29 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan nojalla sovellettavat säännökset ovat niittä järjestelmiä koskevia säännöksiä, jotka koskevat ruumiillisen työn tekijöitä terästeollisuudessa. Jos kuitenkin mainitussa lainsäädännössä on erityisjärjestelmä kaivoksissa ja vastaavanlaisissa yrityksissä työskenteleville, tällaisen järjestelmän säännöksiä sovelletaan tähän työntekijäryhmään ja heidän perheenjäseniinsä edellyttäen, että oleskelu- tai asuinpaikan laitos, johon hakemus tehdään, on toimivaltainen tällaisen järjestelmän soveltamisessa.

▼ **M8**▼ **B**

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan myönnettävät etuudet riippuvat sairauden alkuperästä, tätä edellytystä ► **M4** ei sovelleta henkilöihin ◀, joihin tätä asetusta sovelletaan, riippumatta jäsenvaltiosta, jonka alueella he asuvat.

4. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä on etuuksien myöntämiselle vahvistettu enimmäiskausi, tätä lainsäädäntöä soveltava laitos voi tarvittaessa ottaa huomioon kaudet, joilta etuuksia on jo annettu toisen jäsenvaltion laitoksesta saman sairauden tai äitiyden vuoksi.

7 jakso

Korvaukset laitosten kesken

36 artikla (15)

1. Jäsenvaltion laitoksen tämän luvun säännösten nojalla toisen jäsenvaltion laitoksen puolesta antamat luontoisetuudet korvataan täysimääräisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut korvaukset määrätään ja suoritetaan 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti, joko osoittamalla todelliset kustannukset tai kertasuorituksiin pohjautuen.

Viimeksi mainitussa tapauksessa kertasuoritusten on oltava sellaisia, että kustannusten korvaus on niin lähellä todellisia kustannuksia kuin mahdollista.

3. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio tai näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista tavoista kustannusten korvaamiseksi tai voivat luopua kaikesta korvaamisesta niiden toimivaltaan kuuluvien laitosten välillä.

2 LUKU (11)

TYÖKYVYTTÖMYYS

1 jakso

Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka ovat yksinomaan sellaisen lainsäädännön alaisia, jonka mukaan työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta

37 artikla (11)

Yleisiä säännöksiä

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on peräkkäin tai vuorottain ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja jonka osalta vakuutuskaudet ovat täyttyneet yksinomaan sellaisen lainsäädännön mukaan, jossa työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta, saa etuudet 39 artiklan säännösten mukaisesti. Tämä artikla ei vaikuta lasten perusteella eläkkeeseen maksettaviin korotuksiin tai lisiin, jotka myönnetään 8 luvun säännösten mukaisesti.

2. Liitteessä IV olevassa A osassa luetellaan jokaisen jäsenvaltion osalta, jota asia koskee, niiden alueella voimassa oleva, 1 kohdassa tarkoitettu tyypinen lainsäädäntö.

▼B

38 artikla (11)

Sen lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien huomioon ottaminen, jonka alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on etuuksia koskevan oikeuden ansaitsemisesta, säilyttämisestä tai takaisinsaamisesta määrättäessä

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään muun kuin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun erityisjärjestelmään kuuluvaa etuutta koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi, että vakuutus- tai asumiskaudet täytyvät, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on otettava huomioon tarpeellisessa määrin ne vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan joko yleisessä järjestelmässä tai erityisjärjestelmässä ja joko palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Se ottaa huomioon nämä kaudet ikään kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä kausia.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntämisen edellytyksenä on, että vakuutuskaudet täyttyvät vain ammatissa, joka kuuluu palkattujen työntekijöiden erityisjärjestelmään tai tapauksen mukaan erityisen työn piiriin, muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon näitä etuuksia myönnettäessä vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei tällaista ole, samassa ammatissa tai tapauksen mukaan samassa työssä.

Jos, sen jälkeen kun näin täyttyneet kaudet on otettu huomioon se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jos tällaista ei ole, järjestelmästä, jota sovelletaan ruumiillisen työn tekijään tai toimihenkilöön tapauksen mukaan edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee, on ollut vakuutettu jommasakummassa näistä järjestelmistä.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntäminen riippuu siitä, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain ammatissa, joka kuuluu itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmään, nuiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei tällaista ole, samassa ammatissa. Liitteessä IV olevassa B osassa luetellaan jokaisen jäsenvaltion osalta, jota asia koskee, tässä kohdassa tarkoitettujen tyyppiset itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavat järjestelmät.

Jos sen jälkeen kun tässä kohdassa tarkoitettujen kaudet on otettu huomioon, se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei tällaista ole, järjestelmästä, jota sovelletaan ruumiillisen työn tekijään tai toimihenkilöön tapauksen mukaan edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee on ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

39 artikla (11) (14)

Etuuksien myöntäminen

1. Sen jäsenvaltion vakuutuslaitos, jonka lainsäädäntöä sovellettiin silloin, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys tehdä työtä ilmaantui, määrää tämän lainsäädännön mukaisesti, täyttääkö kysymyksessä oleva henkilö edellytykset oikeuden saamiseksi etuuksiin, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artiklan.

2. Henkilö, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset, saa etuudet yksinomaan mainitusta vakuutuslaitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

3. Henkilö, jolla ei 1 kohdan mukaan ole oikeutta etuuksiin, saa etuudet, joihin hänellä vielä on oikeus toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla.

4. Jos 2 tai 3 kohdassa tarkoitettujen lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien määrää määrättäessä on otettava huomioon muut

▼B

perheenjäsenet kuin lapset, toimivaltaisen vakuutuslaitoksen on otettava myös huomioon asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

5. Jos 2 tai 3 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä säädetään etuuksien pienetämisestä, keskeyttämisestä tai peruuttamisesta niiden olessa päällekkäisiä muun tulon tai 46 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erilaisten etuuksien kanssa, 46 a artiklan 3 kohtaa ja 46 c artiklan 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Kokonaan työtön työntekijä, johon sovelletaan 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ensimmäisen virkkeen säännöksiä, saa työkyvyttömyysetuudet sen jäsenvaltion toimivaltaisesta litoksesta, jonka alueella hän asuu ja sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän olisi ollut tämän lainsäädännön alainen viimeisen työskentelynsä aikana, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla ja/tai 25 artiklan 2 kohta. Asuinmaan laitos vastaa näiden etuuksien maksamisesta.

Jos kyseinen latios soventaa lainsäädäntöä, jossa määrätään työttömien vastuulla olevien maksujen vähentämisestä työkyvyttömyysetuuksien kattamiseksi, sille annetaan lupa suorittaa vähentäminen lainsäädäntönsä määräysten mukaisesti.

Jos tämän vakuutuslaitoksen soveltamassa lainsäädännössä edellytetään etuuksien laskemisen perustamista palkkaan tai pakkioon, vakuutuslaitoksen on otettava huomioon palkat tai palkkiot, jotka on saatu viimeisestä työskentelymaasta ja asuinmaasta soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Jos mitään palkkaa tai palkkiota ei ole saatu asuinmaasta, toimivaltainen vakuutuslaitos vittaa tarpeen mukaan ja sen lainsäädännön säännösten mukaisesti palkkoihin, jotka saatiin viimeisessä työskentelymaassa.

2 jakso

Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka ovat joko yksinomaan sellaisen lainsäädännön alaisia, jonka mukaan työkyvyttömyysetuuden määrä riippuu vakuutus- tai asumiskausien kestosta, tai tällaisen ja 1 jaksossa tarkoitettun lainsäädännön alaisia

40 artikla (11)

Yleisiä säännöksiä

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on peräkkäin tai vuorottain ollut kahden tai useamman jäsenvaltion sellaisen lainsäädännön alainen, joista ainakin yksi ei ole 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tyyppiä, saa etuudet 2 luvun säännösten mukaan, joita sovelletaan soveltuvin osin ottaen huomioon 4 kohdan säännökset.

2. Kuitenkin henkilö, joka kärsii sellaisesta työkyvyttömyydestä johtuvasta kykenemättömyydestä työhön, jonka hän on saanut ollessaan liitteessä IV olevassa A osassa luetellun lainsäädännön alainen, saa etuudet 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavin edellytyksin:

- hän täyttää, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla, tässä lainsäädännössä tai muissa samaa tyyppiä olevissa lainsäädännöissä säädetty edellytykset ilman, että sellaisten lainsäädäntöjen mukaan täyttyneitä vakuutuskausia, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa, otetaan huomioon ja
 - hän ei täytä edellytyksiä oikeuden saamiseksi etuuksiin sellaisen lainsäädännön mukaan, jota ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa, ja
 - hän ei hae vanhuusetuuksia ottaen huomioon 44 artiklan 2 kohdan toinen virke.
3. a) Oikeuden määrittämiseksi etuuksiin liitteessä IV olevassa A osassa luetellun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa työkyvyttömyysetuuksien myöntämiseksi edellytetään, että se, jonka etua asia koskee, on tietyssä aikana sairauden perusteella saanut rahae-

▼B

tuuksia tai ollut kykenemätön työhön, ja jos palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on ollut tämän lainsäädännön alainen, kärsii sellaisesta työkyvyttömyydestä johtuvasta kykenemättömyydestä työhön, jonka hän on saanut ollessaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, on otettava huomioon rajoittamatta kuitenkaan 37 artiklan 1 kohdan soveltamista:

- i) jokainen kausi, jonka aikana hän on tämän työhön kykenemättömyyden osalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saanut sairauden perusteella rahaetuuksia tai niiden sijasta edelleen saanut palkkaansa;
- ii) jokainen kausi, jonka aikana hän on saanut sen työkyvyttömyyden osalta, joka seurasi tätä kykenemättömyyttä työhön, tämän 2 luvun ja jäljempänä olevan 3 luvun mukaista etuutta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan,

niin kuin kyseessä olisi kausi, jonka aikana sairauden perusteella annettavia rahaetuuksia olisi maksettu hänelle ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai jonka aikana hän oli kykenemätön työhön tämän lainsäädännön mukaan.

- b) Oikeuden työkyvyttömyysetuuksiin ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on oltava saavutettu joko tämän lainsäädännön alkuperäisen sairauskorvauksen kauden päättymisen jälkeen tai tämän lainsäädännön vaatiman alkuperäisen työkyvyttömyyden kauden päättymisen jälkeen ja aikaisintaan:

- i) päivänä, jolloin oikeus a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin etuuksiin saavutetaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai
- ii) päivänä, joka seuraa viimeistä päivää, jolta sillä, jonka etua asia koskee, on sairauden perusteella oikeus rahaetuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

4. Jäsenvaltion laitoksen tekemä päätös, joka koskee hakijan työkyvyttömyyden astetta, sitoo kyseisen toisen jäsenvaltion laitosta edellyttäen, että näiden valtioiden lainsäädäntöjen keskinäinen vastaavuus työkyvyttömyysasteen edellytysten osalta on tunnustettu liitteessä V.

3 jakso

Työkyvyttömyyden paheneminen*41 artikla (11)*

1. Sellaisen työkyvyttömyyden pahentuessa, josta palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja saa etuuksia yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) jos se, jonka etua asia koskee, ei ole ollut toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen sinä aikana, kun hän on saanut etuuksia, ensiksi mainitun valtion toimivaltainen laitos myöntää etuudet sen sovetaman lainsäädännön mukaisesti ottaen pahenemisen huomioon;
- b) jos se, jonka etua asia koskee, on ollut yhden tai useamman muun jäsenvaltion lainsäädännön alainen sinä aikana, kun hän on saanut etuuksia, etuudet myönnetään hänelle ottaen paheneminen huomioon 37 artiklan 1 kohdassa tai 40 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti tapauksen mukaan;
- c) jos b alakohdan säännösten mukaan maksettavan etuuden tai maksettavien etuuksien kokonaismäärä on pienempi kuin sen etuuden määrä, jonka asianomainen henkilö sai aikaisemmin suorituksesta vastanneen laitoksen kustannuksella, tämä laitos maksaa hänelle lisän, joka on suuruudeltaan sanottujen määrien välinen erotus;
- d) jos b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa alkuperäisestä työkyvyttömyydestä vastuussa oleva laitos on Alankomaiden laitos ja jos:
 - i) sairaus, joka aiheutti pahenemisen, on sama, joka aiheutti etuuksien myöntämisen Alankomaiden lainsäädännön mukaan;

▼B

- ii) tämä sairaus on ammattitauti sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädännön alainen hän viimeksi oli, ja sen perusteella hänellä on oikeus 60 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lisää koskevaan suoritukseen; ja
 - iii) lainsäädäntö, jonka tai lainsäädännöt, joiden alainen se, jonka etua asia koskee, oli sinä aikana, jona hän on saanut etuuksia, on jokin liitteessä IV olevassa A osassa lueteltu lainsäädäntö,
- Alankomaiden laitos jatkaa alkuperäisen etuuden suorittamista sen jälkeen, kun paheneminen ilmenee, ja viimeisen sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen etuus, jonka alainen se, jonka etua asia koskee, oli, vähennetään Alankomaiden etuuden määrällä;
- e) jos b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa sillä, jonka etua asia koskee, ei ole oikeutta etuuksiin, toisen jäsenvaltion laitos myöntää etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti ottaen huomioon pahenemisen ja tarpeen mukaan 38 artiklan.
2. Niissä tapauksissa, joissa työkyvyttömyys, josta palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja saa etuuksia kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, pahenee, etuudet myönnetään hänelle, ottaen paheneminen huomioon, 40 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

4 jakso

Etuuksien antamisen jatkaminen keskeyttämisen tai peruuttamisen jälkeen — Työkyvyttömyysetuuksien muuttaminen vanhuusetuuksi — Niiden etuuksien uudelleen laskeminen, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaan

42 artikla (11)

Vastuussa olevan laitoksen määrääminen etuuksien suorittamiseksi, kun työkyvyttömyysetuuksia aletaan suorittaa uudelleen

1. Jos etuuksien antaminen on aloitettava uudelleen niiden keskeyttämisen jälkeen, siitä on vastuussa se laitos tai ne laitokset, joka oli tai jotka olivat vastuussa etuuksien suorittamisesta niiden keskeyttämisen aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 43 artiklan soveltamista.
2. Jos etuuksien peruuttamisen jälkeen sen, jonka etua asia koskee, tila oikeuttaa etuuksien myöntämiseen uudelleen, ne myönnetään tapauksen mukaan 37 artiklan 1 kohdassa tai 40 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaan.

43 artikla (11)

Työkyvyttömyysetuuksien muuttaminen vanhuusetuuksi — Niiden etuuksien uudelleen laskeminen, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaan

1. Työkyvyttömyysetuudet muutetaan tarvittaessa vanhuusetuuksi siinä lainsäädännössä tai niissä lainsäädännöissä säädetyin edellytyksin, jonka tai joiden mukaan ne on myönnetty, ja 3 luvun säännösten mukaisesti.
2. Työkyvyttömyysetuuksien suorittamisesta jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vastaava laitos jatkaa sellaisten työkyvyttömyysetuuksien suorittamista työkyvyttömyysetuutta saavalle henkilölle, joihin tällä on oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion soveltaman lainsäädännön mukaan, jos tämä voi 49 artiklan säännösten mukaisesti hakea vanhuusetuutta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, kunnes 1 kohdan säännökset tulevat sovellettaviksi tämän laitoksen osalta tai kunnes se, jonka etua asia koskee, täyttää tarvittavat edellytykset etuuksien saamiseksi.
3. Jos 39 artiklan mukaisesti jäsenvaltion lainsäädännön nojalla myönnetty työkyvyttömyysetuudet on muutettu vanhuusetuuksi ja jos se, jonka etua asia koskee, ei vielä täytä edellytyksiä, joita vaaditaan yhden tai useamman kansallisen lainsäädännön mukaan näiden etuuksien saamiseksi, asianomainen henkilö saa tästä jäsenval-

▼B

tiosta tai näistä jäsenvaltioista muuttamispäivästä alkaen 3 luvun säännösten mukaisesti myönnettäviä työkyvyttömyysetuuksia, ikään kuin tätä lukua olisi sovellettava silloin, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys tehdä työtä ilmeni, kunnes se, jonka etua asia koskee, täyttää vanhuusetuutta koskevan oikeuden saamisen edellytykset, joista on säädetty kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä tai muissa lainsäädännöissä, tai jos tällaista muuttamista ei tehdä, niin kauan kuin hänellä on oikeus työkyvyttömyysetuuksiin kyseessä olevan lainsäädännön tai lainsäädäntöjen nojalla.

4. Työkyvyttömyysetuudet, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaisesti, myönnetään uudelleen 3 luvun säännösten mukaisesti heti, kun etuutta saava henkilö täyttää työkyvyttömyysetuuksia koskevan oikeuden saamisen edellytykset sellaisen lainsäädännön nojalla, jota ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa, tai kun hän saa vanhuuse-
tuuksia toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

▼M3

5 jakso

Virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluvat henkilöt*43 a artikla*

1. Asetuksen 37 artiklan, 38 artiklan 1 kohdan ja 39 artiklan sekä 2, 3 ja 4 jakson säännöksiä sovelletaan vastaavasti virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluviin henkilöihin.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan virkamiesten erityisjärjestelmän mukaisten etuuksien saaminen, suorittaminen, säilyttäminen tai palauttaminen kuitenkin voi tapahtua vain sillä edellytyksellä, että kaikki vakuutuskaudet ovat täyttäneet kyseisen jäsenvaltion yhden tai useamman virkamiesten erityisjärjestelmän piirissä tai että ne kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä katsotaan tällaisia kausia vastaaviksi, otetaan huomioon vain ne kaudet, jotka voidaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tunnustaa.

Jos näillä edellytyksillä täyttyneet kaudet on otettu huomioon, eikä henkilö täytä kyseisten etuuksien saamiseksi vaadittavia edellytyksiä, kaudet otetaan huomioon myönnettäessä yleisen järjestelmän mukaisia etuuksia tai, jos sellaista ei ole, tapauksien mukaan ruumiillisen työn tai toimistotyön tekijöihin sovellettavan järjestelmän mukaisia etuuksia myönnettäessä.

3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännössä etuudet lasketaan viitekauden aikana ansaitun viimeisen palkan tai palkkojen perusteella, kyseisen valtion toimivaltaisen laitoksen on etuuksia laskiessaan otettava huomioon ainoastaan ne asianmukaisesti uudelleenarvioidut palkat, jotka on ansaittu kautena tai kausina, joina asianomaiseen henkilöön on sovellettu kyseistä lainsäädäntöä.

▼B

3 LUKU (11)

VANHUUS JA KUOLEMA (ELÄKKEET)*44 artikla (11)*

Yleisiä säännöksiä etuuksien myöntämisestä, kun palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen

1. Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka on ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen, tai hänen jälkeensä jääneensä oikeudet etuuksiin muodostuvat tämän luvun säännösten mukaisesti.

2. Jollei 49 artiklasta muuta johdu ja kun etuuden myöntämistä koskeva hakemus on toimitettu, sen myöntämisessä on otettava huomioon kaikki lainsäädännöt, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut. Tästä säännöstä poiketaan, jos se, jonka etua asia koskee, nimenomaisesti pyytää sellaisen vanhuuse-

▼B

lähkeen myöntämisen siirtämistä, johon hänellä olisi oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

▼M5

3. Tätä lukua ei sovelleta lasten osalta suoritettaviin eläkkeiden korotuksiin tai lisiin eikä sellaisiin orvoneläkkeisiin, jotka myönnetään 8 luvun säännösten mukaisesti.

▼B*45 artikla (11) (14)*

Sellaisten lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien huomioon ottaminen etuuksia koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksia koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi järjestelmässä, joka ei ole 2 tai 3 kohdan mukainen erityisjärjestelmä, edellytetään vakuutus- tai asumiskausien täyttymistä, tämän jäsenvaltion toimivaltainen vakuutuslaitos ottaa huomioon tarpeellisessa määrin muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet, olivatpa ne täyttyneet yleisessä järjestelmässä tai erityisjärjestelmässä ja joko palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Nämä kaudet otetaan huomioon ikään kuin ne olisivat sovellettavan lainsäädännön mukaisesti täyttyneitä kausia.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntäminen riippuu siitä, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain palkattujen työntekijöiden erityisjärjestelmään kuuluvassa ammatissa tai tapauksesta riippuen tiettyssä työssä, muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jos tällaista ei ole, samassa ammatissa tai tarvittaessa samassa työssä. Jos näin täyttyneet kaudet huomioon ottaen se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei tällaista ole, tapauksen mukaan ruumiillisen työntekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavasta järjestelmästä, edellyttäen että se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntämisen edellytyksenä on, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmään kuuluvassa ammatissa, toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei sellaista ole, samassa ammatissa. Tässä kohdassa tarkoitettujen itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmät luettelaa jokaisen jäsenvaltion osalta liitteessä IV olevassa B osassa. Jos tässä kohdassa tarkoitettujen kaudet huomioon ottaen se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei sellaista ole, tapauksen mukaan ruumiillisen työn tekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavasta järjestelmästä edellyttäen, että asianomainen henkilö on myös ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

4. Vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet jäsenvaltion erityisjärjestelmässä, otetaan huomioon yleisessä järjestelmässä tai jos sellaista ei ole, tapauksen mukaan toisen jäsenvaltion ruumiillisiin työntekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavassa järjestelmässä, kun kysymys on etuuksia koskevan oikeuden saavuttamisesta, säilyttämisestä tai takaisinsaamisesta edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee, on ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä, vaikka nämä kaudet on jo otettu huomioon viimeksi mainitun valtion 2 kohdassa tai 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettussa järjestelmässä.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuutta koskevan oikeuden saavuttamisen, säilyttämisen tai takaisinsaamisen edellytyksenä on, että se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu riskin toteutumishetkellä,

▼B

tämä edellytys katsotaan täytetyksi, kun on kyse toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesta vakuutuksesta, kunkin kysymyksessä olevan jäsenvaltion liitteessä VI määräämän menettelyn mukaisesti.

6. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka alueella palkattu työntekijä asuu, ottaa huomioon täyden työttömyyden kauden ja sen aikana 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai b alakohdan ii alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaan myönnettyt etuudet soveltamansa lainsäädännön mukaan niin kuin palkattu työntekijä olisi ollut tämän lainsäädännön alainen viimeisen työpaikkansa aikana.

Jos kyseinen laitos soveltaa lainsäädäntöä, jossa määrätään työttömien vastuulla olevien maksujen vähentämisestä vanhuuseläkkeiden ja kuolemantapauksen vuoksi myönnettävien eläkkeiden kattamiseksi, sille annetaan lupa suorittaa vähentäminen lainsäädäntönsä määräysten mukaisesti.

Jos täyden työttömyyden kausi sen henkilön asuinmaassa, jonka etua asia koskee, voidaan ottaa huomioon vain, jos vakuutusmaksukaudet ovat täyttyneet tässä maassa, tämä edellytys katsotaan täyttyneeksi, jos vakuutusmaksukaudet ovat täyttyneet toisessa jäsenvaltiossa.

46 artikla (11)

Etuuksien myöntäminen

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vaaditut edellytykset etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi ovat täyttyneet ilman, että 45 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan säännösten soveltaminen on välttämätöntä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) toimivaltainen laitos laskee sille kuuluvan etuuden määrän:
 - i) yhtäältä ainoastaan sen soveltaman lainsäädännön säännösten mukaan;
 - ii) toisaalta soveltaen 2 kohdan säännöksiä;
- b) toimivaltainen laitos voi kuitenkin luopua a kohdan ii alakohdan mukaisesta laskemisesta, jos tämän laskemisen tulos, ottamatta huomioon eroja, jotka syntyvät pyöreiden lukujen käyttämisestä, on sama tai pienempi kuin sen laskennan tulos, joka suoritetaan a kohdan i alakohdan säännösten mukaan, niiltä osin kuin tämä laitos ei sovelta lainsäädäntöä, joka sisältää 46 b ja 46 c artiklassa tarkoitettuja sääntöjä päällekkäisyyden estämiseksi, tai jos edellä mainittu laitos soveltaa lainsäädäntöä, joka sisältää 46 c artiklassa tarkoitettuja päällekkäisyyttä koskevia sääntöjä edellyttäen, että sanottu lainsäädäntö määrää, että erilaiset etuudet on otettava huomioon vain tämän lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien suhteessa tässä lainsäädännössä vaadittuihin vakuutus- tai asumiskausiin, jotta täysi oikeus etuuksiin myönnettäisiin.

Liitteessä IV olevassa C osassa luetellaan kunkin kysymyksessä olevan jäsenvaltion osalta tapaukset, joissa kaksi laskutapaa voisi johtaa tällaiseen tulokseen.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön vaatimat edellytykset oikeudesta etuuksiin eivät täyty, ellei oteta huomioon 45 artiklan ja/tai 40 artiklan 3 kohdan säännöksiä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) toimivaltainen laitos laskee sen etuuden teoreettisen määrän, jota kysymyksessä oleva henkilö voisi hakea, jos kaikki vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on, olisivat täyttyneet kyseisessä jäsenvaltiossa ja sen soveltaman lainsäädännön mukaan etuuden myöntämispäivänä. Jos tämän lainsäädännön mukaan etuuden määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutuskausien kestosta, määrää pidetään tässä a alakohdassa tarkoitettuna teoreettisena määränä;
- b) toimivaltainen laitos määrää sen jälkeen etuuden todellisen määrän a alakohdassa tarkoitetun teoreettisen määrän perusteella ja tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan ennen riskin toteutumista täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien keston suhteessa

▼B

niiden vakuutus- tai asumiskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet kaikissa kyseessä olevissa jäsenvaltioissa ennen riskin toteutumista.

3. Sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus 1 ja 2 kohdan säännösten mukaan laskettuun korkeimpaan määrään kunkin jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta tämän rajoittamatta niiden pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamista, joista säädetään etuuden myöntävässä lainsäädännössä.

Jos edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan, vertailu tehdään soveltamisen jälkeen jäävien määrien kesken.

4. Jos työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneiden eläkkeiden osalta kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten maksettavien etuuksien kokonaismäärä 6 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen monenvälisten sosiaaliturvasopimusten säännösten mukaisesti on pienempi kuin se kokonaismäärä, joka maksettaisiin 1-3 kohdan mukaan tällaisista jäsenvaltioista, asianomaisen henkilön eduksi sovelletaan tämän luvun säännöksiä.

46 a artikla (11)

Työkyvyttömyyden, vanhuuden tai jälkeenjääneisyyden perusteella jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia yleisiä säännöksiä

1. Tässä luvussa samanlaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan: kaikkien sellaisten työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeenjääneiden etuuksien päällekkäisyyttä, jotka on laskettu tai myönnetty saman henkilön osalta täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien perusteella.

2. Tässä luvussa erilaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan kaikkien sellaisten etuuksien päällekkäisyyttä, joiden ei voida katsoa olevan 1 kohdan mukaan samanlaisia.

3. Seuraavia sääntöjä sovelletaan sellaisten pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamiseen, joista säädetään jäsenvaltion lainsäädännössä työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneen etuuden ollessa päällekkäinen samanlaisen etuuden, erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa:

- a) Etuudet, jotka on ansaittu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai toisessa jäsenvaltiossa ansaittu muu tulo otetaan huomioon vain, jos ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään ulkomailla ansaittujen etuuksien tai tulon huomioonottamisesta;
- b) huomioon otetaan toisesta jäsenvaltiosta myönnettävien etuuksien määrä ennen verojen, sosiaaliturvamaksujen ja muiden henkilökohtaisten pidätysten vähentämistä;
- c) huomioon ei oteta niiden toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ansaittujen etuuksien määrää, jotka on myönnetty vapaaehtoisen vakuutuksen tai jatkuvan valinnaisen vakuutuksen perusteella;
- d) jos pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovelletaan vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön nojalla siksi, että se, jonka etua asia koskee, saa samanlaisia tai erilaisia etuuksia toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan tai muiden jäsenvaltioiden alueella ansaittua muuta tuloa, ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksettavaa etuutta voidaan alentaa vain muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan maksettavien etuuksien tai niiden alueella ansaitun tulon määrällä.

46 b artikla (11)

Erityissäännöksiä, joita sovelletaan samanlaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan

1. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista, ei sovelleta etuuteen, jotka on laskettu 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

▼B

2. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista, sovelletaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan säännösten mukaisesti laskettuun etuuteen ainoastaan, jos kysymyksessä oleva etuus on:

a) joko etuus, jota tarkoitetaan liitteessä IV olevassa D osassa ja jonka määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kestosta;

tai

b) etuus, jonka määrä lasketaan täyttyneeksi katsotun riskin toteutumispäivän ja myöhemmän päivän välisen laskennallisen kauden perusteella. Viimeksi mainitussa tapauksessa sanottuja säännöksiä sovelletaan tällaisen etuuden ollessa päällekkäinen:

i) joko samanlaisen etuuden kanssa, paitsi jos kahden tai useamman jäsenvaltion välillä on tehty sopimus, jonka tarkoituksena on estää saman laskennallisen kauden huomioon ottaminen kahdesti tai useammin;

ii) tai a alakohdassa tarkoitettujen etuuden kanssa.

Etuudet, joita tarkoitetaan a ja b alakohdassa, luetaan liitteessä IV olevassa D osassa.

46 c artikla (11)

Erityissäännöksiä, joita sovelletaan yhden tai useamman 46 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen etuuden ollessa päällekkäinen yhden tai useamman erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa, jos asia koskee kahta tai useampaa jäsenvaltiota

1. Jos erilaisten etuuksien tai muun tulon saaminen johtaa kahden tai useamman sellaisen etuuden pienentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen, joita tarkoitetaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa ankarasti etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joita pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen koskee.

2. Jos kyseessä on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu etuus, otetaan huomioon muista jäsenvaltioista saatava erilainen etuus tai erilaiset etuudet tai muu tulo ja kaikki muut jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt tekijät pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovellettaessa 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- tai asumiskausien välisessä suhteessa ja käytetään mainitun etuuden laskemiseksi.

3. Jos erilaisten etuuksien tai muun tulon saaminen hohtaa yhden tai useamman 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan i alakohdassa 2 kohdassa tarkoitettujen etuuden pienentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos kyse on 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua etuudesta tai etuuksista, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa ankarasti etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joihin pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen kohdistuu;

b) jos kyse on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettavista etuuksista, pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen tehdään 2 kohdan mukaisesti.

4. Jos 1 kohdan ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon erilaiset etuudet tai muu tulo ja kaikki muut erät suhteessa 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin vakuutuskausiin, mainituissa kohdissa säädetty jakaminen ei koske tätä jäsenvaltiota.

▼B

5. Kaikkia edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan soveltuvilta osin, jos yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että oikeutta etuuteen ei voida saavuttaa silloin kun se, jonka etua asia koskee, saa toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista erilaista etuutta tai muuta tuloa.

47 artikla (11)

Täydentäviä säännöksiä etuuksien laskemiseksi

1. Asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun teoreettisen ja pro rata -määrän laskemiseksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) jos niiden vakuutus- ja asumiskausien kokonaiskesto, jotka ovat täyttyneet ennen riskin toteutumista kaikkien kyseessä olevien jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, on pidempi kuin enimmäisaika, joka vaaditaan yhden näiden valtioiden lainsäädännön mukaan täyden etuuden saamiseksi, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa huomioon tämän enimmäisajan täyttyneiden kausien kokonaispi-tuuden ajasta. Tämä laskutapa ei saa aiheuttaa kyseessä olevalle laitokselle suurempaa maksuvelvollisuutta kuin sen soveltaman lain-säädännön mukainen täyden edun määrä. Tätä säännöstä ei sovelleta etuuksiin, joiden määrä on riippumaton vakuutuksen kestosta;
- b) päällekkäisten kausien huomioon ottamisesta säädetään 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa;
- c) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan keskimäär-äisten ansioiden, keskimääräisten maksujen tai keskimääräisen korotuksen perusteella tai perustuen siihen suhteeseen, joka oli vakuutuskausien aikana hakijan bruttoansioiden ja keskimääräisten kaikkien muiden vakuutettujen henkilöiden kuin oppisopimuksen perusteella työskentelevien henkilöiden bruttoansioiden välillä, tällaiset keskimääräiset luvut tai suhteet määrää tämän valtion toimi-valtainen laitos yksinomaan sanotun valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien perusteella tai ainoastaan asianomaisen henkilön näiden kausien aikana saamien bruttoansioiden perusteella;
- d) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan ansioiden, maksujen tai korotusten määrän perusteella, tämän valtion toimival-tainen laitos määrää ansiot, maksut ja korotukset, jotka on otettava huomioon toisen valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta sellaisten keskimääräisten ansioiden, maksujen tai korotusten perusteella, jotka on rekisteröity sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien osalta;
- e) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan vakioan-sioiden tai kiinteän määrän perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos pitää vakioansioita tai kiinteää määrää, joka sen on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täytty-neiden vakuutus- tai asumiskausien osalta, yhtäläisinä niiden vakioansioiden tai kiinteiden määrien tai tapauksen mukaan vakioan-sioiden tai kiinteiden määrien keskiarvon kanssa, jotka vastaavat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä vakuutuskausia;
- f) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan joidenkin kausien osalta ansioiden määrän perusteella ja toisten kausien osalta vakioansioiden tai kiinteiden määrien perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta huomioon ansiot tai kiinteät määrät, jotka määrätään edellä olevien d tai e alakohdan säännösten mukaisesti, tai tarvittaessa näiden ansioiden tai kiinteiden määrien keskiarvon; jos etuudet lasketaan vakioan-sioiden tai kiinteiden määrien perusteella kaikkien sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta, yhtäläisinä sellaisten laskennallisten ansioiden kanssa, jotka vastaavat vakioansioita tai kiinteää määrää;
- g) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan keskimäär-äisten vakuutusmaksujen perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos määrää tämän keskimääräisen luvun yksinomaan sanotun

▼B

valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien perusteella.

2. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuskien laskemisessa huomioon otettavien tekijöiden rahanarvon säilyttämistä, sovelletaan 1 kohdan mukaisesti tietyissä tapauksissa tekijöihin, jotka tämän valtion toimivaltaisen laitoksen tulee ottaa huomioon, kun kysymys on muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneistä vakuutus- tai asumiskausista.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuskien määrä määrätään ottaen huomioon muut perheenjäsenet kuin lapset, tämän valtion toimivaltaisen laitoksen tulee myös huomioon asianomaisen henkilön ne perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

4. Jos jäsenvaltion toimivaltaisen vakuutuslaitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan on palkka otettava huomioon etuuskia laskettaessa, jos on sovellettu 45 artiklan 6 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, ja jos tässä jäsenvaltiossa eläkkeitä myönnettäessä otetaan huomioon vain 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tai 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan ensimmäistä virkettä soveltaen hyvitetty täyden työttömyyden kaudet, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen myöntää eläkkeen soveltamansa lainsäädännön mukaisesti sen palkan perusteella, jota se käytti viitepalkkana myöntäessään mainitut työttömyysetuudet.

48 artikla (11)

Alle vuoden pituiset vakuutus- tai asumiskaudet

1. Sen estämättä mitä 46 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltion laitos ei ole velvollinen myöntämään etuuskia sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden sellaisten kausien osalta, jotka on otettava huomioon riskin toteutumishetkellä, jos:

— sanottujen kausien kesto ei ole yhtä vuotta,

ja

— jos tämän lainsäädännön mukaan oikeutta etuuteen ei saavuteta vain näiden kausien perusteella.

2. Jokaisen muun jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen tulee ottaa huomioon 1 kohdassa tarkoitetut kaudet soveltaessaan 46 artiklan 2 kohtaa, lukuun ottamatta b alakohdan säännöksiä.

3. Jos 1 kohdan säännösten soveltamisen tuloksena olisi vapautus kaikille kyseisten jäsenvaltioiden laitoksille velvoitteistaan, etuudet myönnetään yksinomaan viimeisen sellaisen valtion lainsäädännön mukaan, jonka mukaiset edellytykset täyttyvät, niin kuin kaikki täyttyneet ja 45 artiklan 1-4 kohdan säännösten mukaan huomioon otetut vakuutus- ja asumiskaudet olisivat täyttyneet tämän valtion lainsäädännön mukaan.

49 artikla (11) (15)

Etuuksien laskeminen, kun se, jonka etua asia koskee, ei samanaikaisesti täytä kaikkien niiden lainsäädäntöjen mukaisia edellytyksiä, joiden mukaan vakuutus- tai asumiskaudet ovat täyttyneet, tai kun hän on nimenomaisesti pyytänyt vanhuusetuuksien myöntämisen siirtämistä

1. Jos se, jonka etua asia koskee, ei tiettyinä hetkenä täytä kaikkien jäsenvaltioiden sellaisten lainsäädäntöjen mukaisia etuuden myöntämisen edellytyksiä, joiden alainen hän on ollut, ottaen tarvittaessa huomioon 45 artikla tai 40 artiklan 3 kohta, vaan täyttää näistä vain yhden tai useamman lainsäädännön mukaiset edellytykset, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jokainen sellaista lainsäädäntöä soveltavista toimivaltaisista laitoksista, jonka mukaiset edellytykset täytetään, laskee sen maksettavaksi kuuluvan etuuden määrän 46 artiklan mukaisesti;

▼B

b) kuitenkin:

- i) jos se, jonka etua asia koskee, täyttää ainakin kahden lainsäädännön mukaiset edellytykset ottamatta huomioon sellaisten lainsäädäntöjen mukaisesti täyttyneitä vakuutus- tai asumiskausia, joiden edellytyksiä ei täytetä, näitä kausia ei oteta huomioon 46 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, ellei näiden kausien huomioon ottaminen anna aiheutta suuremman etuuden määrittämiseen;
- ii) jos asianomainen täyttää vain yhden lainsäädännön vaatimukset, ilman että on tarvetta vedota vakuutus- tai asumiskausiin sellaisissa maissa, joiden lainsäädäntöjen ehdot eivät täyty, maksettavan etuuden määrä lasketaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan perusteella vain sen lainsäädännön mukaisesti, jonka ehdot täyttyvät ja ottaen huomioon vain sen lainsäädännön mukaiset kaudet, ellei niiden lainsäädäntöjen, joiden ehdot eivät täyty, alustien kausien huomioon ottaminen anna aiheutta suuremman etuuden määrittämiseen 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan perusteella.

Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti, jos se, jonka etua asia koskee, on nimenomaisesti pyytänyt vanhuusetuuksien myöntämisen siirtämistä 44 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen säännösten mukaisesti.

2. Etuus tai etuudet, jotka on myönnetty yhden tai useamman kyseeseen tulevan lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, lasketaan ilman eri toimenpiteitä uudelleen 46 artiklan mukaisesti sikäli kuin yhdessä tai useammassa muussa sellaisessa lainsäädännössä säädetty edellytykset, joiden alainen henkilö on ollut, täyttyvät, ja siten kuin ne olisivat täyttyneet, ottaen huomioon tarpeen mukaan 45 artikla ja ottaen tarpeen mukaan uudelleen huomioon 1 kohta. Tätä kohtaa sovelletaan vastaavasti, kun henkilö pyytää yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla saavutettujen vanhuusetuuksien myöntämistä, jota oli siihen saakka lykätty 44 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti.

3. Uudelleen laskeminen tehdään ilman eri toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti ja noudattaen, mitä 40 artiklan 2 kohdassa säädetään, kun yhdessä tai useammassa kyseeseen tulevassa lainsäädännössä säädetty edellytykset eivät enää täyty.

50 artikla (11)

Lisän myöntäminen, kun eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan maksettavien etuuksien kokonaismäärä ei yllä vähimmäismäärään sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella etuuden saaja asuu

Sellaiselle etuuksien saajalle, johon tätä lukua sovelletaan, ei voida siinä valtiossa, jonka alueella hän asuu ja jonka lainsäädännön mukaista etuutta hänelle maksetaan, myöntää etuutta, joka on pienempi kuin sanotun lainsäädännön mukainen vähimmäisetuus sellaiselta vakuutus- tai asumiskaudelta, joka on yhtä pitkä kuin kaikki suoritusta varten huomioon otetut vakuutuskaudet edeltävien artiklojen säännösten mukaisesti. Tämän valtion toimivaltainen laitos maksaa hänelle tarvittaessa koko hänen asuinaikansa ajan sen alueella lisän, joka on yhtä suuri kuin tämän luvun mukaisesti maksettavien etuuksien kokonaismäärän ja vähimmäisetuuden määrän erotus.

51 artikla (11)

Etuuksien arvon säilyttäminen ja uudelleen laskeminen

1. Jos elinkustannusten nousun tai ansiotason muutosten tai muiden tarkistusta vaativien seikkojen vuoksi kyseeseen tulevien valtioiden etuuksia muutetaan kiinteällä prosenttimäärällä tai muulla määrällä, tällaista prosenttimäärää tai määrää on sovellettava sellaisenaan etuuksiin, jotka määräytyvät 46 artiklan mukaisesti ilman, että uudelleenlaskemista tuon artiklan mukaisesti tarvitaan.

▼B

2. Toisaalta jos etuuksien määräytymistapaa tai laskemissääntöjä muutettaisiin, uudelleenlaskeminen tehdään 46 artiklan mukaisesti.

▼M3*51 a artikla***Virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluvat henkilöt**

1. Asetuksen 44 artiklan, 45 artiklan 1, 5 ja 6 kohdan sekä 46-51 artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluviin henkilöihin.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan virkamiesten erityisjärjestelmän mukaisten etuuksien saaminen, suorittaminen, säilyttäminen tai palauttaminen kuitenkin voi tapahtua vain sillä edellytyksellä, että kaikki vakuutuskaudet ovat täyttyneet kyseisen jäsenvaltion yhden tai useamman virkamiesten erityisjärjestelmän piirissä tai että ne kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä katsotaan tällaisia kausia vastaaviksi, otetaan huomioon vain ne kaudet, jotka voidaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tunnustaa.

Jos näillä edellytyksillä täyttyneet kaudet on otettu huomioon, eikä henkilö täytä kyseisten etuuksien saamiseksi vaadittavia edellytyksiä, kaudet otetaan huomioon myönnettäessä yleisen järjestelmän mukaisia etuuksia tai, jos sellaista ei ole, tapauksen mukaan ruumiillisen työn tai toimistotyön tekijöihin sovellettavan järjestelmän mukaisia etuuksia myönnettäessä.

3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännössä etuudet lasketaan viitekauden aikana ansaitun viimeisen palkan tai palkkojen perusteella, kyseisen valtion toimivaltaisen laitoksen on etuuksia laskiessaan otettava huomioon ainoastaan ne asianmukaiset uudelleenarvioidut palkat, jotka on ansaittu kautena tai kausina, joina asianomaiseen henkilöön on sovellettu kyseistä lainsäädäntöä.

▼B

4 LUKU

TYÖTAPATURMAT JA AMMATTITAUDIT

1 jakso

Oikeus etuuksiin*52 artikla***Asuminen muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa — Yleisiä sääntöjä**

Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, jolle sattuu työtapaturma tai joka saa ammattitaudin ja joka asuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, saa siinä valtiossa, jossa hän asuu:

- a) luontoisetuudet, jotka annetaan toimivaltaisen laitoksen puolesta asuinpaikan laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hänet olisi vakuutettu siinä; ja
- b) ahaetuudet, jotka myöntää toimivaltainen laitos soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella nämä etuudet voidaan antaa viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun laitoksen puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

*53 artikla***Rajatyöntekijät — Erityissääntö**

Rajatyöntekijä voi myös saada etuuksia toimivaltaisen valtion alueella. Tällaiset etuudet antaa toimivaltainen laitos tämän valtion lainsäädännön mukaisesti niin kuin se, jonka etua asia koskee, asuisi siellä.

▼B

54 artikla

Oleskelu toimivaltaisessa valtiossa tai asuinpaikan muuttaminen sinne

1. Edellä 52 artiklassa tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka oleskelee toimivaltaisen valtion alueella, saa etuuksia tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, vaikka hän on jo saanut etuuksia ennen oleskeluaan. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta rajatyöntekijään.

2. Edellä 52 artiklassa tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka muuttaa asuinpaikkansa toimivaltaisen valtion alueelle, saa etuuksia tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, vaikka hän on jo saanut etuuksia ennen asuinpaikkansa muuttoa.

55 artikla

Oleskelu toimivaltaisen valtion ulkopuolella — Paluu tai asuinpaikan muuttaminen toiseen jäsenvaltioon tapaturman sattumisen tai ammattitaudin saamisen jälkeen — Tarve mennä toiseen jäsenvaltioon tarkoituksena saada asianmukaista hoitoa

1. Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, jolle sattuu työtapaturma tai joka saa ammattitaudin ja:

- a) joka oleskelee muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella;
- b) joka sen jälkeen, kun on saanut oikeuden etuuksiin toimivaltaisen laitoksen kustannuksella, saa tältä laitokselta luvan palata sen jäsenvaltion alueelle, jossa hän asuu, tai muuttaa asuinpaikkansa toisen jäsenvaltion alueelle;
- c) joka saa toimivaltaiselta laitokselta luvan mennä toisen jäsenvaltion alueelle tarkoituksenaan saada siellä tilansa vaatimaa hoitoa,

on oikeus:

- i) luontoisetuuksiin, jotka antaa toimivaltaisen laitoksen puolesta oleskelu- tai asuinpaikan laitos tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hänet olisi vakuutettu siinä; aika, jolta etuudet annetaan, määrätään kuitenkin toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaan;
- ii) rahaetuuksiin, jotka antaa toimivaltainen laitos sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti. Kuitenkin toimivaltaisen laitoksen ja oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen välisellä sopimuksella nämä etuudet voidaan myöntää viimeksi mainitusta laitoksesta ensiksi mainitun laitoksen puolesta toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaan vaadittava lupa voidaan evätä vain, jos todetaan, että sen, jonka etua asia koskee, liikkuminen olisi haitallista hänen terveydentilansa tai annettavan sairaanhoidon kannalta.

Edellä 1 kohdan c alakohdan mukaan vaadittavaa lupaa ei saa evätä, jos kyseistä hoitoa ei voida antaa sille, jonka etua asia koskee, sen jäsenvaltion alueella, jossa hän asuu.

56 artikla

Tapaturmat matkan aikana

Tapaturma matkan aikana, joka sattuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, katsotaan tapahtuneeksi toimivaltaisen valtion alueella.

57 artikla (7)

Ammattitautietuudet, jos kyseinen henkilö on ollut alttiina samalle riskille useassa jäsenvaltiossa

1. Kun henkilö, joka on saanut ammattitaudin, on kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan harjoittanut toimintaa,

▼B

joka luonteensa vuoksi on todennäköisesti aiheuttanut tämän taudin, etuudet, jotka hän tai hänen jälkeensä voivat hakea, myönnetään yksinomaan viimeisen sellaisen valtion lainsäädännön mukaan, jonka mukaiset edellytykset täyttyvät, ottaen huomioon, kun siihen on aihetta, 2-5 kohdan säännökset.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksien myöntämiseksi ammattitautien perusteella edellytetään, että kysymyksessä oleva tauti ensin todettiin sen alueella, tällainen edellytys katsotaan täytetyksi, jos tauti ensiksi todettiin toisen jäsenvaltion alueella.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksien myöntämiseksi ammattitautien perusteella edellytetään, että kysymyksessä oleva tauti ensin todettiin tietyn määräajan kuluessa viimeisen sellaisen toiminnan lakkaamisesta, joka todennäköisesti on saattanut aiheuttaa tällaisen taudin, tämän valtion toimivaltainen laitos tutkiessaan aikaa, jona tällaista toimintaa harjoitettiin, ottaa huomioon tarpeellisessa määrin samanlaisen toiminnan, jota harjoitettiin muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, niin kuin sitä olisi harjoitettu ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan.

4. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksien myöntämiseksi ammattitautien perusteella edellytetään, että toimintaa, joka todennäköisesti aiheuttaa kyseisen ammattitaudin, on harjoitettu tietty aika, valtion toimivaltainen laitos ottaa huomioon tarpeellisessa määrin kaudet, joiden aikana tällaista toimintaa harjoitettiin muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, ikään kuin sitä olisi harjoitettu ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan.

5. Sklerogeenisen pneumokonioosin kohdalla rahaetuuksien kustannukset, mukaan lukien eläkkeet, jaetaan niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten kesken, joiden alueella kyseinen henkilö harjoitti taudin todennäköisesti aiheuttavaa toimintaa. Tämä jako suoritetaan sen suhteen perustella, joka 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kunkin valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vanhuusvakuutuksen kausien tai asumiskausien pituudella on sellaisten vanhuusvakuutuksen kausien tai asumiskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet kaikkien valtioiden lainsäädäntöjen mukaan päivänä, jolloin etuudet alkoivat.

6. Neuvosto määrää yksimielisesti komission ehdotuksesta ammattitaudit, joihin 5 kohdan säännösten soveltamista laajennetaan.

58 artikla

Rahaetuuksien laskeminen

1. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että rahaetuuksien laskeminen perustuu keskimääräisiin ansioihin, määrää tällaisen keskimääräisen ansion yksinomaan ottaen huomioon ansiot, jotka on vahvistettu maksetuiksi sanotun lainsäädännön mukaan täyttyneiden kausien aikana.

2. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että rahaetuuksien laskeminen perustuu vakioansioihin, ottaa huomioon yksinomaan vakioansiot tai tietyissä tapauksissa keskimääräiset vakioansiot sanotun lainsäädännön mukaisesti täyttyneiltä kausilta.

3. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että rahaetuuksien määrä vaihtelee perheenjäsenten lukumäärän mukaan, on otettava huomioon myös sen, jonka etua asia koskee, perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

59 artikla

Sellaisen henkilön kuljetuskustannukset, jolle on sattunut tapaturma tai joka kärsii ammattitaudista

1. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännössä säädetään sellaisen henkilön, jolle on sattunut työtapaturma tai joka kärsii ammattitaudista, kuljettamisesta joko hänen asuinpaikkaansa tai

▼B

sairaalaan aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta, vastaa tällaisista kuljetuskustannuksista vastaavaan paikkaan sen toisen jäsenvaltion alueella, jossa henkilö asuu, edellyttäen, että tämä laitos antaa ennakolta luvan sellaiseen kuljettamiseen ottaen asianmukaisesti huomioon syyt, joiden vuoksi se on perusteltua. Tällaista lupaa ei vaadita rajatyöntekijän kohdalla.

2. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännössä säädetään työtapaturmassa kuolleen henkilön ruumiin kuljettamisesta hautauspaikalle aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta, vastaa sen soveltaman lainsäädännön mukaan tällaisista kuljetuskustannuksista vastaavaan paikkaan sen toisen jäsenvaltion alueella, jossa henkilö asui tapaturman sattuessa.

2 jakso

Sellaisen ammattitaudin paheneminen, josta etuutta on myönnetty*60 artikla (7) (11)*

1. Mikäli sellainen ammattitauti, josta palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on saanut tai saa etuutta jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, pahenee, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) jos se, jonka etua asia koskee, ei etuuksien saamisen aikana ole työskennellyt toisen jäsenvaltion alueella ammatissa, joka saattaisi aiheuttaa tai pahentaa kyseistä tautia, ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen laitos vastaa etuuksien kustannuksista soveltamansa lainsäädännön mukaisesti ottaen pahenemisen huomioon;
- b) jos se, jonka etua asia koskee, etuuksien saamisen aikana on harjoittanut sellaista toimintaa toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen laitos vastaa etuuksien kustannuksista soveltamansa lainsäädännön mukaisesti ottamatta pahenemista huomioon. Toisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos myöntää sille, jonka etua asia koskee, lisän, joka vastaa pahenemisen jälkeen maksettavan etuuden määrän ja sen etuuden määrän, jollaisena etuus olisi katsottu asianmukaiseksi ennen pahenemista, välistä erotusta, soveltamansa lainsäädännön mukaisesti, niin kuin kysymyksessä oleva tauti olisi puhjennut tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan;
- c) jos b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka kärsii sklerogeenisestä pneumokonioosista tai 57 artiklan 6 kohdan mukaan määrätystä taudista, ei ole oikeutta etuuksiin toiseksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen laitos vastaa etuuksien antamisesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti ottaen huomioon taudin pahenemisen. Toiseksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen laitos vastaa kuitenkin kustannuksista sen erotuksen osalta, joka on ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen maksettavien rahaetuuksien määrän, mukaan lukien eläkkeet ja ottaen huomioon taudin paheneminen, ja sen määrän välillä, joka vastaa etuuksia, jotka olisivat olleet asianmukaisia ennen taudin pahenemista;
- d) pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä ei sovelleta edunsaajiin, jotka saavat kahden jäsenvaltion laitosten myöntämiä etuuksia b alakohdan mukaisesti.

2. Niissä tapauksissa, joissa ammattitauti, joka antaa aiheen 57 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamiseen, pahenee, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) toimivaltainen laitos, joka on myöntänyt etuudet 57 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti, vastaa etuuksien suorittamisesta soveltamansa lainsäädännön mukaan ottaen taudin pahenemisen huomioon; ja
- b) rahaetuuksien, mukaan lukien eläkkeet, kustannukset jaetaan edelleen niiden laitosten välillä, jotka ovat jakaneet aiempien etuuksien

▼B

kustannukset 57 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti. Jos henkilö on kuitenkin jälleen harjoittanut toimintaa, joka on saattanut aiheuttaa tai pahentaa kyseistä ammattitautia joko sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa hän oli jo harjoittanut samantyyppistä toimintaa, tai toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, sellaisen valtion toimivaltainen laitos vastaa sen etuuksien määrän, jossa on otettu huomioon taudin paheneminen, ja ennen pahenemista maksettavan etuuksien määrän välisestä kustannusten määrän erotuksesta.

3 jakso

Erinäisiä säännöksiä*61 artikla***Säännöt, joiden mukaan otetaan huomioon tiettyjen lainsäädäntöjen erityispiirteet**

1. Jos sellaisen jäsenvaltion alueella, jossa se, jonka etua asia koskee, sattuu olemaan, ei ole vakuutusta työtapaturmien tai ammattitautien varalta, tai jos tällainen vakuutus on olemassa mutta ei ole luontoisetuuksien antamisesta vastuussa olevaa laitosta, nämä etuudet antaa oleskelu- tai asuinpaikan laitos, joka on vastuussa luontoisetuuksien antamisesta sairaustapauksissa.

2. Jos toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaan edellytetään täysin ilmaisten luontoisetuuksien antamiseksi, että on käytettävä työnantajan järjestämiä sairaanhoitopalveluja, luontoisetuudet, jotka annetaan 52 artiklassa ja 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, katsotaan annetuiksi tällaisista sairaanhoitopalveluista.

3. Jos toimivaltaisen valtion lainsäädäntöön kuuluu työnantajan velvollisuuksia koskeva järjestelmä, luontoisetuudet, jotka annetaan 52 artiklassa ja 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, katsotaan annetuiksi toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä.

4. Jos toimivaltaisen valtion järjestelmä työtapaturmien korvaamisessa ei ole luonteeltaan pakollista vakuutusta, luontoisetuudet antaa suoraan työnantaja tai kyseinen vakuuttaja.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään nimenomaisesti tai muutoin, että työtapaturmat tai ammattitaudit, jotka ovat sattuneet tai jotka on todettu aiemmin, otetaan huomioon arvioitaessa työkyvyttömyyden astetta vahvistettaessa oikeutta etuuteen tai määrättäessä etuuden määrää, tämän jäsenvaltion toimivaltainen laitos ottaa myös huomioon työtapaturmat ja ammattitaudit, jotka ovat sattuneet tai jotka on todettu aiemmin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat sattuneet tai ne olisi todettu sen soveltaman lainsäädännön mukaan.

6. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään nimenomaisesti tai muutoin, että työtapaturmat tai ammattitaudit, jotka ovat sattuneet tai jotka on todettu peräkkäisesti, otetaan huomioon arvioitaessa työkyvyttömyyden astetta vahvistettaessa oikeutta etujen tai määrättäessä tällaisen etuuden määrää, tämän jäsenvaltion toimivaltainen laitos ottaa huomioon myös työtapaturmat tai ammattitaudit, jotka ovat sattuneet tai jotka on todettu peräkkäisesti toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat sattuneet tai ne olisi todettu sen soveltaman lainsäädännön mukaan, mutta vain jos:

- 1) mitään korvausta ei ole suoritettu sellaisen työtapaturman tai ammattitaudin osalta, joka oli sattunut tai todettu aikaisemmin sen soveltaman lainsäädännön mukaan; ja
- 2) mitään korvausta ei ole suoritettu sellaisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa tapaturma tai ammattitauti sattui tai todettiin peräkkäisesti, kun on otettu huomioon 5 kohdan säännökset tämän työtapaturman tai ammattitaudin osalta.

▼B

62 artikla

Sovellettava järjestelmä, jos oleskelu- tai asuinmassa on useita järjestelmiä — Etuuksien enimmäiskesto

1. Jos oleskelu- tai asuinmaan lainsäädännössä on useita vakuutusjärjestelmiä, 52 artiklan tai 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin palkattuihin työntekijöihin tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovelletaan terästeollisuuden ruumiillisen työn tekijöiden järjestelmän säännöksiä. Kuitenkin jos tuohon lainsäädäntöön kuulu erityisjärjestelmä kaivostyöntekijöille tai vastaavien yritysten työntekijöille, tämän järjestelmän säännöksiä sovelletaan tähän työntekijäryhmään, jos oleskelu- tai asuinpaikan laitos, johon he toimittavat hakemuksensa, on toimivaltainen soveltamaan tätä järjestelmää.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään enimmäisaika, jolta etuuksia voidaan myöntää, tätä lainsäädäntöä soveltava laitos saa ottaa huomioon ajan, jolta etuuksia on jo suoritettu toisen jäsenvaltion laitoksesta.

4 jakso

Laitosten väliset korvaukset

63 artikla

1. Toimivaltaisen laitoksen on korvattava niiden luontoisuuksien määrä, jotka on sen puolesta annettu 52 artiklan ja 55 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen korvaukset määrätään ja suoritetaan 98 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti todellisten kustannusten mukaan.

3. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio tai tällaisten valtioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista korvaustavoista tai luopua korvauksista jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvien laitosten välillä.

▼M4

5 jakso

Opiskelijat

63 a artikla

Tämän luvun 1—4 jakson säännöksiä sovelletaan vastaavasti opiskelijoihin."

▼B

5 LUKU

KUOLEMANTAPAUKSEN JOHDOSTA ANNETTAVAT AVUSTUKSET

64 artikla

Vakuutus- tai asumiskausien yhteenlaskeminen

Toimivaltaisen laitoksen siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään kuolemantapauksen johdosta annettavaa avustusta koskevan oikeuden saamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi vakuutus- tai asumiskausien täyttymistä, on otettava huomioon tarpeellisessa määrin vakuutus- ja asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat täyttyneet sen soveltaman lainsäädännön mukaan.

65 artikla

Oikeus avustuksiin kuoleman tapahtuessa tai jos etuuteen oikeutettu henkilö asuu muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa

1. Jos palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, eläkeläinen tai eläkkeenhakija tai hänen perheenjäsenensä kuolee muun

▼B

jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, kuoleman katsotaan tapahtuneen toimivaltaisen valtion alueella.

2. Toimivaltainen laitos on velvollinen myöntämään soveltamansa lainsäädännön mukaan maksettavat kuolemantapauksen johdosta annettavat avustukset, vaikka edunsaaja asuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovelletaan myös, kun kuolema aiheutuu työtapaturmasta tai ammattitaudista.

66 artikla

Etuuksien antaminen sellaisen eläkeläisen kuollessa, joka oli asunut muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka laitos oli vastuussa luonto-laetuksien antamisesta

Jos eläkeläinen, jolla oli oikeus eläkkeeseen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, kuollessaan asui muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jonka laitos oli velvollinen antamaan hänelle luontoisetuudet 28 artiklan säännösten mukaan, tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan maksettavat kuolemantapauksen johdosta annettavat avustukset annetaan tästä laitoksesta sen omalla kustannuksella, niin kuin eläkeläinen olisi asunut tämän laitoksen jäsenvaltion alueella kuolinhetkellään.

Edellä olevan alakohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti eläkeläisen perheenjäseniin.

▼M4*66 a artikla***Opiskelijat**

Edellä 64—66 artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti opiskelijoihin ja heidän perheenjäseniinsä.

▼B

6 LUKU

TYÖTTÖMYYSETUUKSET

1 jakso

Yhteisiä säännöksiä*67 artikla***Vakuutus- tai työskentelykausien yhteenlaskeminen**

1. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi vakuutuskausien täyttymistä, on otettava huomioon tarpeellisessa määrin vakuutus- tai työskentelykaudet, jotka ovat täyttyneet palkattuna työntekijänä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä vakuutuskausia edellyttäen kuitenkin, että työskentelykaudet olisi laskettu vakuutuskausiksi, jos ne olisivat täyttyneet tämän lainsäädännön mukaan.

2. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi työskentelykausien täyttymistä, on otettava huomioon tarpeellisessa määrin vakuutus- tai työskentelykaudet, jotka ovat täyttyneet palkattuna työntekijänä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä työskentelykausia.

3. Lukuun ottamatta 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja tapauksia, 1 ja 2 kohdan säännösten soveltaminen edellyttää, että sen osalta, jonka etua asia koskee, olisivat viimeksi täyttyneet:

— 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa vakuutuskaudet ja

▼B

— 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa työskentelykaudet
sen lainsäädännön mukaisesti, jonka mukaan etuuksia haetaan.

4. Jos sen kauden pituus, joksi ajaksi etuuksia voidaan myöntää, riippuu vakuutus- tai työskentelykausien pituudesta, 1 tai 2 kohdan säännöksiä sovelletaan kunkin tapauksen mukaisesti.

68 artikla

Etuuksien laskeminen

1. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien laskemisen on perustuttava aiempien ansioiden määrään, on otettava huomioon yksinomaan ansiot, jotka se, jonka etua asia koskee, on saanut viimeisestä työskentelystään tämän valtion alueella. Kuitenkin jos se, jonka etua asia koskee, on työskennellyt viimeksi tällä alueella vähemmän kuin neljä viikkoa, etuudet lasketaan sellaisten normaalienssioiden perusteella, jotka vastaavat ansioita työttömän asuin- tai oleskelupaikalla vastaavassa tai samanlaisessa työssä kuin hänen viimeinen työnsä toisen jäsenvaltion alueella.

2. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien määrä vaihtelee perheenjäsenten lukumäärän mukaan, on otettava huomioon myös sen, jonka etua asia koskee, perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos perheenjäsenten asuinmaassa toisella henkilöllä on oikeus työttömyysetuuksiin, joiden laskemisessa perheenjäsenet otetaan huomioon.

2 jakso

Muuhun jäsenvaltioon kuin toimivaltaiseen valtioon lähtevät työttömät

69 artikla

Etuutta koskevan oikeuden säilyttämisen edellytykset ja rajoitukset

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on kokonaan työtön ja täyttää jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset edellytykset oikeudesta etuuksiin ja joka lähtee yhteen tai useampaan muuhun jäsenvaltioon hakeakseen siellä työtä, säilyttää oikeutensa tällaisiin etuuksiin seuraavin edellytyksin ja rajoituksin:

- a) ennen lähtöään hänet on täytynyt rekisteröidä työn hakijana, ja hänen täytyy pysyä toimivaltaisen valtion työvoimaviranomaisten käytettävänä vähintään neljän viikon ajan työttömäksi tulemisen jälkeen. Kuitenkin toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset voivat antaa luvan hänen lähtönsä ennen tällaisen ajan päättymistä;
- b) hänen täytyy rekisteröityä työn hakijana jokaisen sellaisen jäsenvaltion työvoimaviranomaisissa, joihin hän lähtee, ja kuulua niiden valvontamenettelyn alaisuuteen. Tämä edellytys katsotaan täytetyksi ajalta ennen rekisteröitymistä, jos se, jonka etua asia koskee, rekisteröityy seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin hän lakkasi olemasta työvoimaviranomaisten käytettävissä valtiossa, josta hän lähti. Poikkeuksellisissa tapauksissa toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset voivat jatkaa tätä aikaa;
- c) oikeus etuuksiin jatkuu kolmen kuukauden enimmäisajan siitä päivästä, jona se, jonka etua asia koskee, lakkasi olemasta lähtövaltionsa työvoimaviranomaisten käytettävissä edellyttäen, että etuuksien kokonaiskesto ei ylitä niiden etuuksien kestoa, joihin hänellä oli oikeus tämän valtion lainsäädännön mukaan. Kausityöntekijän kohdalla tämä kesto voidaan kuitenkin rajoittaa sen kauden jäljellä olevaan aikaan, jona hän työskentelee.

2. Jos se, jonka etua asia koskee, palaa toimivaltaiseen valtioon ennen sen kauden loppumista, jonka aikana hänellä on oikeus etuuksiin 1 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti, hänellä on edelleen oikeus

▼B

etuuksiin tämän valtion lainsäädännön mukaan; hän menettää kaikki oikeudet etuuksiin toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaan, jos hän ei palaa sinne ennen tämän kauden päättymistä. Poikkeuksellisissa tapauksissa toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset voivat jatkaa tätä määräaika.

3. Edellä 1 kohdan säännöksiä voidaan soveltaa vain kerran kahden työskentelykauden välissä.

▼M8

▼B

70 artikla

Etuuksien ja korvausten suorittaminen

1. Edellä 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa etuudet antaa kunkin sellaisen valtion laitos, johon työtön lähtee hakeakseen työtä.

Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntöä palkattuun työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan sovellettiin hänen viimeisen työskentelynsä aikana, on velvollinen korvaamaan tällaisten etuuksien määrän.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut korvaukset määrätään ja suoritetaan 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti todellisten kustannusten mukaan tai kertosuorituksina.

3. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio tai näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista korvausten tai suoritusten tavoista tai voivat luopua kaikista niiden toimivaltaan kuuluvien laitosten välillä suoritettavista korvauksista.

3 jakso

Työttömät, jotka viimeisen työskentelynsä aikana asuivat muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa

71 artikla

1. Työtön, joka aiemmin oli työssä ja joka viimeisen työskentelynsä aikana asui muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, saa etuudet seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) i) rajatyöntekijä, joka on osittain tai ajoittain työttömänä hänet työllistävästä yrityksestä, saa etuudet toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän asuisi tämän valtion alueella; nämä etuudet antaa toimivaltainen laitos;
- ii) rajatyöntekijä, joka on kokonaan työtön, saa etuudet sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella hän asuu, niin kuin hän olisi ollut tämän lainsäädännön alainen viimeksi työskennellessään; nämä etuudet antaa asuinpaikan laitos omalla kustannuksellaan; sekä
- b) i) muu palkattu työntekijä kuin rajatyöntekijä, joka on osittain, ajoittain tai kokonaan työtön ja joka asettuu työnantajansa tai työvoimaviranomaisten käytettäväksi toimivaltaisen valtion alueella, saa etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän asuisi sen alueella; nämä etuudet antaa toimivaltainen laitos;
- ii) muu palkattu työntekijä kuin rajatyöntekijä, joka on kokonaan työtön ja joka asettuu työvoimaviranomaisten käytettäväksi työnsaantia varten sen jäsenvaltion alueella, jossa hän asuu, tai joka palaa tälle alueelle, saa etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän olisi viimeksi työskennellyt siellä; asuinpaikan laitos antaa tällaiset etuudet omalla kustannuksellaan. Kuitenkin jos tällainen palkattu työntekijä on saanut oikeuden etuuksiin sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen kustannuksella, jonka lainsäädännön alainen hän viimeksi oli, hän saa etuudet 69

▼B

artiklan säännösten mukaan. Etuuksien saaminen sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa hän asuu, keskeytetään siksi ajaksi, jona työtön voi 69 artiklan säännösten mukaan hakea etuuksia sen lainsäädännön mukaan, jonka alainen hän viimeksi oli.

2. Työtön ei saa hakea etuuksia sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän asuu, siltä ajalta, jolta hänellä on oikeus etuuksiin 1 kohdan a alakohdan i alakohdan tai b alakohdan i alakohdan säännösten mukaan.

▼M3

4 jakso

Virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluvat henkilöt*71 a artikla*

1. Tämän luvun 1 ja 2 jakson säännöksiä sovelletaan vastaavasti erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin.

2. Tämän luvun 3 jakson säännöksiä ei sovelleta erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin. Työtön, joka kuuluu erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään, on osittain tai kokonaan työttömänä ja on viimeisen työskentelynsä aikana asunut muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, saa etuudet toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti niin kuin hän asuisi kyseisen valtion alueella; nämä etuudet antaa toimivaltainen laitos omalla kustannuksellaan.

▼B

7 LUKU (8)

PERHE-ETUUKSET*72 artikla (8)***Vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausien yhteenlaskeminen**

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi, että vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet ovat täyttyneet, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa huomioon tarpeellisessa määrin vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä kausia.

*72 a artikla (9) (14)***Työntekijät, jotka ovat tulleet täysin työttömiksi**

Työntekijä, joka on tullut täysin työttömäksi ja johon sovelletaan 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai b alakohdan ii alakohdan ensimmäistä virkettä, saa perheenjäseniään varten, jotka asuvat saman jäsenvaltion alueella kuin hän, perhe-etuuksia tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän olisi ollut tämän lainsäädännön alainen viimeisen työskentelynsä aikana, ottaen aiheellisella tavalla huomioon 72 artiklan määräykset. Näitä etuuksia annetaan asuinpaikan vakuutuslaitoksesta ja sen kustannuksella.

Jos kyseinen laitos soveltaa lainsäädäntöä, jossa määrätään työttömien vastuulla olevien maksujen vähentämisestä perhe-etuuksien kattamiseksi, sille annetaan lupa suorittaa vähentäminen lainsäädäntönsä määräysten mukaisesti.

*73 artikla (8)***Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden perheenjäsenet asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa**

Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, johon sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, on toisessa jäsenvaltiossa

▼B

asuvien perheenjäsentensä osalta oikeus perhe-etuuksiin, joista säädetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, niin kuin he asuisivat tässä valtiossa, jollei liitteen VI säännöksistä muuta johdu.

74 artikla (8)

Työttömät, joiden perheenjäsenet asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa

Työttömällä, joka oli aiemmin palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja ja joka saa työttömyysetuuksia jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, on toisessa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsentensä osalta oikeus perhe-etuuksiin joista säädetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, niin kuin he asuisivat tässä valtiossa, jollei liitteen VI säännöksistä muuta johdu.

75 artikla (8)

Etuuksien antaminen

1. Perhe-etuuksia annetaan 73 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sen valtion toimivaltaisesta laitoksesta, jonka lainsäädäntöä palkattuun työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan sovelletaan, ja 74 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sen valtion toimivaltaisesta laitoksesta, jonka lainsäädännön mukaan työtön, joka aiemmin oli palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, saa työttömyysetuuksia. Ne annetaan tällaisten laitosten soveltamien säännösten mukaan riippumatta siitä, asuuko tai oleskeleeko luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle sellaisia etuuksia maksetaan, toimivaltaisen valtion tai toisen jäsenvaltion alueella tai onko sillä siinä toimipaikka.

2. Kuitenkin jos henkilö, jolle annettaisiin perhe-etuuksia perheenjäsentensä ylläpitoa varten, ei käytä niitä, toimivaltainen laitos vapautuu laillisista velvollisuuksistaan antamalla sanottuja etuuksia luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka tosiasiallisesti huolehtii perheenjäsenistä, heidän asuinpaikkansa laitoksen toimiston tai heidän asuinvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen tätä tarkoitusta varten nimenneen laitoksen tai toimielimen pyynnöstä ja kautta.

3. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio voivat sopia 8 artiklan säännösten mukaisesti, että toimivaltainen laitos antaa yhden tai useamman tällaisen valtion lainsäädännön mukaiset perhe-etuudet luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka tosiasiallisesti huolehtii perheenjäsenistä, joko suoraan tai heidän asuinpaikkansa laitoksen toimiston kautta.

76 artikla (8)

Ensisijaisuussäännöt tilanteessa, jossa toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukainen ja perheenjäsenten asuinvaltion lainsäädännön mukainen oikeus perhe-eläkkeeseen on päällekkäinen

1. Jos samana aikana samaa perheenjäsentä varten ja ammatin harjoittamisen perusteella voidaan perhe-etuuksia suorittaa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella perheenjäsenet asuvat, oikeus perhe-etuuksiin, jotka olisi tarvittaessa 73 tai 74 artiklan mukaan maksettava toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, keskeytetään määrään, josta säädetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä.

2. Jos etuuksia ei haeta jäsenvaltiossa, jonka alueella perheenjäsenet asuvat, toisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos voi soveltaa 1 kohdan säännöksiä, niin kuin etuudet olisi myönnetty ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa.

▼M4

76 a artikla

Opiskelijat

Edellä 72 artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti opiskelijoihin.

▼B

8 LUKU

ETUDET ELÄKELÄISTEN HUOLLETTAVILLE LAPSILLE JA ORVOILLE*77 artikla***Eläkeläisten huollettavat lapset**

1. Ilmaisulla 'etuudet' tarkoitetaan tässä artiklassa perhevustuksia henkilöille, jotka saavat vanhuus-, työkyvyttömyys- tai tapaturma- tai ammattitautieläkettä ja tällaisiin eläkkeisiin maksettavia korotuksia tai lisiä tällaisten eläkeläisten lasten suhteen, poikkeuksena lisät, jotka myönnetään työtapaturma- ja ammattitautivakuutusjärjestelmistä.
2. Etuudet myönnetään seuraavien sääntöjen mukaisesti riippumatta jäsenvaltiosta, jonka alueella eläkeläinen tai lapset asuvat:
 - a) eläkeläiselle, joka saa eläkettä vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, joka on vastuussa eläkkeestä;
 - b) eläkeläiselle, joka saa eläkettä useamman kuin yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan:
 - i) sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella hän asuu, edellyttäen, että tarvittaessa huomioon ottaen 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset oikeus yhteen 1 kohdassa tarkoitetuista etuuksista on saavutettu tämän valtion lainsäädännön mukaan; tai
 - ii) muissa tapauksissa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alainen hän on ollut pisimmän ajan, edellyttäen, että tarvittaessa huomioon ottaen 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset oikeus yhteen 1 kohdassa tarkoitetuista etuuksista on saavutettu tämän lainsäädännön mukaan; jos mitään oikeutta etuuteen ei ole saavutettu tämän lainsäädännön mukaan, edellytykset tällaisen oikeuden saamiseksi muiden kysymyksessä olevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan tutkitaan alenevassa järjestyksessä sellaisten vakuutus- tai asumiskausien pituuden mukaan, jotka ovat täyttyneet näiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.

*78 artikla***Orvot****▼M5**

1. Ilmaisulla 'etuudet' tarkoitetaan tässä artiklassa perhevustuksia ja tietyissä tapauksissa orpojen lisä- tai erityisavustuksia.

▼B

2. Orvon etuudet myönnetään seuraavien sääntöjen mukaisesti riippumatta jäsenvaltiosta, jonka alueella orpo tai hänestä tosiasialisesti huolehtiva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö asuu;
 - a) sellaisen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka on vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alainen, orvolle tämän valtion lainsäädännön mukaisesti;
 - b) sellaisen kuolleen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan orvolle, joka on usean jäsenvaltion lainsäädännön alainen;
 - i) sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella orpo asuu, edellyttäen, että ottaen tarvittaessa huomioon 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset oikeus yhteen 1 kohdassa tarkoitetuista etuuksista on saavutettu tämän valtion lainsäädännön mukaan; tai
 - ii) muissa tapauksissa sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jonka alainen vainaja oli pisimmän ajan, edellyttäen, että ottaen tarvittaessa huomioon 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset oikeus yhteen 1 kohdassa tarkoitetuista etuuksista on saavutettu tämän lainsäädännön mukaan; jos mitään oikeutta ei ole saavutettu tämän lainsäädännön mukaan, edellytykset tällaisen

▼ **B**

oikeuden saavuttamiselle muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan tutkitaan alenevassa järjestyksessä sellaisten vakuutus- tai asumiskausien pituuden mukaan, jotka ovat täyttyneet näiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.

Kuitenkin sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jota sovelletaan 77 artiklassa tarkoitettujen etuuksien suorittamiseen eläkeläisen lapselle, jää sovellettavaksi mainitun eläkeläisen kuoleman jälkeen hänen orvoilleen suoritettavien etuuksien suorittamisen osalta.

▼ **M5***78 a artikla*

Orvoneläkkeitä, lukuun ottamatta työtapaturmia tai ammattitauteja koskevista vakuutusjärjestelmistä myönnettyjä, pidetään 78 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina ”etuuksina”, jos vainaja oli jonakin ajankohtana ollut sellaisen järjestelmän piirissä, josta maksetaan vain perheavustuksia tai orpojen lisä- tai erityisavustuksia. Nämä järjestelmät luetaan liitteessä VIII.

▼ **B***79 artikla (7)*

Eläkeläisten huollettavien lapsien ja orpojen etuuksia koskevia yhteisiä säännöksiä

1. Edellä ►**M5** 77, 78 ja 78 a ◀ artiklassa tarkoitetut etuudet annetaan sen lainsäädännön mukaisesti, joka määräytyy noiden artiklojen säännöksiä soveltamalla, laitoksesta, joka on vastuussa tämän lainsäädännön soveltamisesta, ja sen kustannuksella, niin kuin eläkeläiseen tai vainajaan olisi sovellettu vain toimivaltaisen valtion lainsäädäntöä.

Kuitenkin:

- a) jos tämän lainsäädännön mukaisesti edellytetään, että etuuksia koskevan oikeuden saaminen, säilyttäminen tai takaisinsaaminen riippuu vakuutus-, työskentely-, itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskausien pituudesta, tällainen pituus määrätään ottaen tarvittaessa huomioon 45 artiklan säännökset tai 72 artiklan säännökset;
- b) jos tämän lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien määrä on laskettava eläkkeen määrän perusteella tai että se riippuu vakuutuskausien pituudesta, näiden etuuksien määrä lasketaan teoreettisen määrän perusteella, joka määrätään 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Tapauksessa, jossa 77 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ja 78 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa vahvistettujen sääntöjen soveltamisesta seuraisi, että useampi jäsenvaltio olisi toimivaltainen kausien pituuden ollessa sama, ►**M5** 77, 78 tai 78 a ◀ artiklassa tarkoitetut etuudet myönnetään kussakin tapauksessa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jota eläkeläiseen tai vainajaan viimeksi sovellettiin.

3. Oikeus etuuksiin pelkästään kansallisen lainsäädännön mukaan tai 2 kohdan ja ►**M5** 77, 78 ja 78 a ◀ artiklan säännösten perusteella keskeytetään, jos lapset saavat oikeuden perhe-etuuksiin tai perheavustuksiin jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ammatillisen tai kaupallisen toiminnan harjoittamisen vuoksi. Tällaisessa tapauksessa niitä, joiden etua asia koskee, pidetään palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan perheenjäseninä.

▼ **M3***79 a artikla*

Virkamiesten erityisjärjestelmän mukaisiin etuuksiin oikeutetuille orvoille maksettavia etuuksia koskevat säännökset

1. Sen estämättä, mitä ►**M5** 78 a artiklassa ◀ säädetään, virkamiesten erityisjärjestelmästä myönnettyt lapseneläkkeet lasketaan 3 luvun säännösten mukaisesti.

▼ **M3**

2. Jos 1 kohdan tapauksessa vakuutuskaudet, kaudet palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai asumiskaudet ovat täyttyneet myös yleisen järjestelmän mukaan, tämän yleisen järjestelmän mukaiset etuudet maksetaan 8 luvun säännösten mukaisesti ► **M5**, jollei 44 artiklan 3 kohdasta muuta johdu ◀. Virkamiesten erityisjärjestelmän säännösten mukaan täyttyneet vakuutuskaudet tai työskentelykaudet palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä tällaisia kausia vastaaviksi katsotut kaudet otetaan tarvittaessa huomioon tämän yleisen järjestelmän säännösten mukaisen etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi.

▼ **B**

IV OSASTO

SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA*80 artikla***Kokoonpano ja toiminta**

1. Komission yhteyteen perustetaan siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta, jäljempänä 'hallintotoimikunta', jossa on jäsenvaltioiden hallitusten edustajat tarvittaessa asiaa tuntevien neuvonantajien avustamina. Komission edustaja osallistuu hallintotoimikunnan kokouksiin neuvoa-antavassa ominaisuudessa.

2. Hallintotoimikuntaa avustaa teknisissä kysymyksissä Kansainvälinen työjärjestö, Euroopan yhteisön ja Kansainvälisen työjärjestön välillä tätä varten tehtyjen sopimusten mukaisesti.

3. Hallintotoimikunnan jäsenet sopivat yhdessä toimikunnan säännöistä.

Jäljempänä 81 artiklan a alakohdassa tarkoitettua tulkintakysymyksiä koskevat päätökset tehdään yksimielisesti. Päätökset on julkistettava tarvittavalla tavalla.

4. Komissio huolehtii hallintotoimikunnan sihteeristötehtävistä.

*81 artikla***Hallintotoimikunnan tehtävät**

Hallintotoimikunnan tehtävänä on:

- a) käsitellä kaikkia hallinnollisia kysymyksiä ja tulkintakysymyksiä, jotka johtuvat tämän asetuksen ja myöhempien asetusten säännöksistä tai mistä tahansa sopimuksesta, joka on tehty näiden alalta, tämän rajoittamatta kyseisten viranomaisten, laitosten tai henkilöiden oikeutta turvautua kansallisessa lainsäädännössä, tässä asetuksessa ja perustamissopimuksessa säädettyyn tai määrättyyn menettelyyn tai tuomiovaltaan;
- b) huolehtia jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, laitosten ja tuomioistuinten pyynnöstä tämän asetuksen soveltamiseen liittyvien kaikkien asiakirjojen kääntämisestä sekä erityisesti sellaisten hakemusten kääntämisestä, joita ovat toimittaneet henkilöt, joilla saattaa olla oikeus etuuksiin tämän asetuksen säännösten mukaan;
- c) edistää ja kehittää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sosiaaliturvasasioissa, erityisesti kun kysymyksessä ovat yhteisten etujen mukaiset terveydelliset ja sosiaaliset toimenpiteet;

▼ **M1**

- d) edistää ja kehittää jäsenvaltioiden yhteistyötä uuden aikaistamalla tiedonvaihdossa tarvittavia menettelyjä, erityisesti mukauttamalla toimielinten välinen tiedonkulku telemaattiseen tiedonvaihtoon ottaen huomioon tietojenkäsittelyn kehitys kussakin jäsenvaltiossa. Tämän uuden aikaistamisen tarkoituksena on ennen kaikkea nopeuttaa etuuksien myöntämistä;

▼B

- e) kerätä tilitystä laadittaessa huomioon otettavat tiedot jäsenvaltioiden laitoksille syntyneistä tämän asetuksen säännösten mukaisista kustannuksista ja hyväksyä sanottujen vakuutuslaitosten välinen vuosittainen tilitys;
- f) harjoittaa muuta toimintaa, joka kuuluu sen toimivaltaan tämän asetuksen ja myöhempien asetusten säännösten tai minkä tahansa niiden mukaisesti tehdyn sopimuksen määräysten mukaan;
- g) tehdä komissiolle ehdotuksia muiden asetusten valmistelemiseksi ja tämän asetuksen ja muiden asetusten uudistamiseksi.

V OSASTO

SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN NEUVOA-ANTAVA KOMITEA

82 artikla (B)

Perustaminen, kokoonpano ja toiminta

1. Perustetaan siirtotyöläisten sosiaaliturvan neuvoa-antava komitea, jäljempänä 'neuvoa-antava komitea', jossa on ►**A1** 150 ◀ jäsentä kaikista jäsenvaltioista:

- a) kaksi hallituksen edustajaa, joista ainakin toisen on oltava hallintotoimikunnan jäsen;
- b) kaksi työntekijäjärjestöjen edustajaa;
- c) kaksi työnantajajärjestöjen edustajaa.

Kutakin edellä mainittua ryhmää varten nimitetään varajäsen jokaisesta jäsenvaltiosta.

2. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ja heidän varajäsenensä nimittää neuvosto, joka pyrkii työntekijäjärjestöjen ja työnantajajärjestöjen edustajia valitessaan saaman komiteaan tasapuolisen edustuksen niiltä eri aloilta, joiden edusta on kysymys.

Neuvosto julkaisee luettelon jäsenistä ja heidän varajäsenistään *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3. Jäsenten ja heidän varajäsentensä toimikausi on kaksi vuotta. Heidät voidaan nimittää uudelleen. Heidän toimikautensa päätyttyä jäsenet ja varajäsenet hoitavat tehtäviään, kunnes heidän tilalleen on nimitetty uudet henkilöt tai heidät on nimitetty uudelleen.

4. Neuvoa-antavan komitean puheenjohtajana toimii komission edustaja. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin.

5. Neuvoa-antava komitea kokoontuu joka vuosi vähintään kerran. Sen kutsuu koolle puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai kirjallisesta hakemuksesta, jonka on tehnyt vähintään kolmasosa jäsenistä. Tällaiseen hakemukseen on sisällyttävä täsmällinen ehdotus asialistaksi.

6. Puheenjohtajansa ehdotuksesta neuvoa-antava komitea voi poikkeuksellisesti päättää kuulla keitä tahansa sellaisia henkilöitä tai järjestöjen edustajia, joilla on laaja kokemus sosiaaliturva-asioista. Lisäksi komitea saa teknistä apua Kansainväliseltä työjärjestöltä samoin edellytyksin kuin hallintotoimikunta sen sopimuksen mukaisesti, joka on tehty Euroopan yhteisön ja Kansainvälisen työjärjestön välillä.

7. Neuvoa-antavan komitean lausunnot ja ehdotukset on perusteltava. Niistä päätetään ehdottomalla enemmistöllä annetuista äänistä.

Komitea laatii enemmistöpäätöksellä työjärjestyksensä, jonka neuvosto hyväksyy komission lausunnon perusteella.

8. Komissio huolehtii neuvoa-antavan komitean sihteeristötehtävistä.

▼B

83 artikla

Neuvoo-antavan komitean tehtävät

Neuvoo-antavan komitean toimivaltaan kuuluu Euroopan yhteisöjen komission tai hallintotoimikunnan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan:

- a) tarkastella yleisiä kysymyksiä tai periaatteellisia kysymyksiä ja ongelmia, jotka johtuvat perustamissopimuksen 51 artiklan määräysten mukaisesti annettujen asetusten soveltamisesta;
- b) laatia lausuntoja hallintotoimikunnalle ja ehdotuksia asetusten muuttamiseksi.

VI OSASTO

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

84 artikla (7)

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toimittavat toisilleen kaikkea tietoa, joka koskee:

- a) tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
- b) sellaisia muutoksia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, jotka saattavat vaikuttaa tämän asetuksen täytäntöönpanoon.

2. Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioiden viranomaiset ja laitokset antavat apuaan niin kuin ne panisivat täytäntöön oman valtionsa lainsäädäntöä. Mainittujen viranomaisten ja laitosten antama hallinnollinen apu on pääsääntöisesti maksutonta. Kuitenkin jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia, että tietyt kustannukset korvataan.

3. Jäsenvaltioiden viranomaiset ja laitokset voivat tätä asetusta täytäntöön pantaessa olla suoraan yhteydessä toisiinsa ja niihin, joiden etua asia koskee, tai heidän edustajiinsa.

4. Jäsenvaltion viranomaiset, laitokset ja tuomioistuimet eivät saa jättää tutkimatta niille toimitettuja hakemuksia tai muita asiakirjoja sillä perusteella, että ne on kirjoitettu toisen jäsenvaltion virallisella kielellä. Niiden on tarpeen mukaan nojaututtava 81 artiklan b alakohdan säännöksiin.

- 5. a) Jos tämän asetuksen mukaan tai 98 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanoasetuksen mukaan jäsenvaltion viranomaiset tai laitokset toimittavat henkilötietoja toisen jäsenvaltion viranomaisille tai laitoksille, toimittaminen tapahtuu sen jäsenvaltion tietosuojaa koskevan lainsäädännön mukaan, joka antaa tiedot.

Kaikki myöhemmät siirrot sekä tietojen varastointi, muuttaminen ja hävittäminen tapahtuu vastaanottavan jäsenvaltion tietosuojaa koskevan lainsäädännön mukaan.

- b) Henkilötietojen käyttäminen muuhun kuin sosiaaliturvan tarkoituksiin edellyttää kyseisen henkilön suostumusta tai sen on tapahduttava muiden kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen takuiden mukaisesti.

▼M7

84 a artikla

Asetuksen soveltamisalaan kuuluvien laitosten ja henkilöiden väliset suhteet

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla laitoksilla ja henkilöillä on vastavuoroinen tiedotus- ja yhteistyövelvollisuus, jonka tarkoituksena on varmistaa asetuksen moitteeton soveltaminen.

Laitosten on hyvän hallintotavan periaatteen mukaisesti vastattava kaikkiin kyselyihin kohtuullisessa ajassa ja tässä yhteydessä toimitettava

▼ **M7**

asianomaisille henkilöille kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen heidän tämän asetuksen mukaisten oikeuksiensa käyttämiseksi.

Asianomaisten henkilöiden on ilmoitettava mahdollisimman pian toimivaltaisen valtion ja asuinvaltion laitokselle kaikista henkilökohtaisessa tai perheensä tilanteessa tapahtuneista muutoksista, jotka vaikuttavat heidän oikeuteensa etuuksiin tämän asetuksen perusteella.

2. Jos 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tiedottamisvelvollisuutta ei noudateta, siitä voi aiheutua oikeasuhteisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Toimien on kuitenkin oltava vastaavia kuin ne, joita sovelletaan samanlaisissa tilanteissa kotimaan lain mukaan, eivätkä ne saa käytännössä tehdä mahdottomaksi tai kohtuuttoman vaikeaksi tällä asetuksella asianomaisille henkilöille annettujen oikeuksien käyttämistä.

3. Jos tämän asetuksen tulkinnassa tai soveltamisessa ilmenee vaikeuksia, jotka voisivat vaarantaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilön oikeudet, toimivaltaisen valtion laitoksen tai kyseisen henkilön asuinvaltion laitoksen on otettava yhteyttä laitokseen tai laitoksiin asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisissa jäsenvaltioissa. Jos asiaa ei pystytä ratkaisemaan kohtuullisessa ajassa, kyseiset viranomaiset voivat kääntyä hallintotoimikunnan puoleen.

▼ **B***85 artikla***Veroista vapauttaminen tai niiden alentaminen — Oikeaksi todistamisesta vapauttaminen**

1. Kaikki jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyt vapautukset veroista, leimaverosta, notariaatti- tai rekisteröintimaksuista tai niiden alentaminen tämän valtion lainsäädännön soveltamiseksi tarvittavien todistusten tai asiakirjojen osalta, on ulotettava samanlaisiin asiakirjoihin, jotka vaaditaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön tai tämän asetuksen soveltamiseksi.

2. Selvitykset, asiakirjat ja todistukset, joita vaaditaan tämän asetuksen soveltamiseksi, vapautetaan velvoitteesta, jonka mukaan diplomaattisten tai konsuliviranomaisten on todistettava ne oikeaksi.

▼ **M1**

3. Toisen jäsenvaltion viranomainen tai laitos ei voi hylätä sähköistä viestiä, jonka jokin laitos lähettää tämän asetuksen ja sen täytäntöönpanoasetuksen säännösten mukaisesti, siksi että se on vastaanotettu sähköisesti, kun vastaanottava laitos on ilmoittanut kykenevänsä ottamaan vastaan sähköisiä viestejä. Tällaisten viestien jäljennösten ja tallenteiden oletetaan olevan alkuperäisen asiakirjan moitteettomia ja oikeellisia toisintoja tai esittävän tiedon, johon asiakirjassa viitataan, jollei toisin todisteta.

Sähköistä viestiä pidetään pätevänä, jos tietokonejärjestelmässä, johon kyseinen viesti on tallennettu, on tarvittavat turvamekanismit kyseisen tallenteen muuttamisen tai edelleen viestittämisen tai siihen käsiksi pääsyn estämiseksi. Tallennettu tieto on millä hetkellä hyvänsä voitava tulostaa heti luettavassa muodossa. Kun jokin sosiaaliturvalaitos lähettää sähköisen viestin toiselle sosiaaliturvalaitokselle, toteutetaan aiheellisia turvatoimenpiteitä yhteisön asianomaisten säännösten mukaisesti.

▼ **B***86 artikla (14)***Hakemukset, ilmoitukset tai valitukset, jotka on toimitettu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle**

1. Hakemukset, ilmoitukset tai valitukset, jotka on toimitettava jäsenvaltion lainsäädännön vaatimusten mukaan tietyssä ajassa tämän valtion viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle, katsotaan jätetyksi määräajan kuluessa, jos ne on toimitettu samassa ajassa toisen jäsenvaltion vastaavalle viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle.

▼B

Tällaisessa tapauksessa viranomainen, laitos tai tuomioistuin, joka vastaanottaa hakemuksen, ilmoituksen tai valituksen, toimittaa sen viipymättä ensiksi mainitun valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle joko suoraan tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kautta. Päivämäärä, jona tällaiset hakemukset, ilmoitukset tai valitukset on toimitettu toisen valtion viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle, katsotaan päivämääräksi, jolloin ne on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle.

2. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hakemuksen tekemiseen oikeutettu henkilö on jättänyt tähän jäsenvaltioon perhe-etuuksia koskevan hakemuksen ja jos kyseinen jäsenvaltio ei ole ensisijaisesti toimivaltainen, päivää, jona ensimmäinen hakemus tehtiin, pidetään päivänä, jolloin hakemus jätettiin toimivaltaiselle viranomaiselle, laitokselle tai tuomioistuimelle, jos tämän valtion lainsäädännön mukaisesti hakemuksen tekemiseen oikeutettu henkilö jättää uuden hakemuksen ensisijaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Tämä toinen hakemus on jätettävä enintään vuosi ensimmäisen hakemuksen hylkääminen ilmoittamisesta tai etuuksien maksamisen keskeyttämisestä ensimmäisessä jäsenvaltiossa.

87 artikla

Lääkärintarkastukset

1. Jäsenvaltion lainsäädännön mukaan edellytetyt lääkärintarkastukset voi tehdä toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä toisen jäsenvaltion alueella sen henkilön, jolla on oikeus etuuksiin, oleskelu- tai asuinpaikan laitos, edellytyksin, joista on säädetty 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa tai, jos tällaisia ei ole, edellytyksin, joista on sovittu kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

2. Lääkärintarkastukset, jotka tehdään 1 kohdassa säädetyin edellytyksin, katsotaan tehdyiksi toimivaltaisen valtion alueella.

88 artikla

Jäsenvaltiosta toiseen tämän asetuksen perustella maksettavien rahasummien siirtäminen

Tarvittaessa rahansiirrot, jotka tehdään tämän asetuksen mukaisesti, toteutetaan kyseisten valtioiden välillä siirron ajankohtana voimassa olevien asia koskevien sopimusten mukaisesti. Jollei sellaisia sopimuksia kahden jäsenvaltion välillä ole voimassa, sanottujen valtioiden toimivaltaiset viranomaiset tai kansainvälisistä maksusuorituksista vastuussa olevat viranomaiset määräävät keskinäisellä sopimuksella tarvittavista toimenpiteistä tällaisten siirtojen suorittamiseksi.

89 artikla

Erityismääräykset tiettyjen lainsäädäntöjen täytäntöön panemiseksi

Erityismääräykset tiettyjen jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen täytäntöön panemiseksi ovat liitteessä VI.

90 artikla (8)

.....

91 artikla

Sellaisilta työnantajilta tai yrityksiltä perittävät maksut, jotka eivät ole sijoittautuneet toimivaltaiseen valtioon

Työnantaja ei ole velvollinen maksamaan korotettuja maksuja sen vuoksi, että hänen kotipaikkansa tai yrityksen kotipaikka on muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella.

92 artikla

Maksujen periminen

1. Jäsenvaltion laitokselle maksettavat maksut voidaan periä toisen jäsenvaltion alueella viimeksi mainitun valtion vastaavalle laitokselle maksettavien maksujen perimisessä noudatettavien hallinnollisten menettelyjen ja sovellettavien takuiden ja etuoikeuksien mukaisesti.
2. Yksityiskohtaiset säännökset 1 kohdan säännösten täytäntöönpanemiseksi annetaan tarvittaessa 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa tai jäsenvaltioiden välisellä sopimuksella. Tällainen täytäntöönpanomenettely voi myös kattaa maksun pakkoperintämenettelyn.

93 artikla

Etuuksista vastuussa olevien vakuutuslaitosten oikeudet vastuussa olevia kolmansia osapuolia kohtaan

1. Jos henkilö saa etuuksia jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tapaturmasta, joka oli seurausta toisen valtion alueella sattuneesta tapahtumasta, kaikki etuuksista vastuussa olevan laitoksen oikeudet kolmatta osapuolta vastaan, joka joutuu suorittamaan korvausta tapaturmasta, määrätään seuraavien sääntöjen mukaisesti:
 - a) jos etuuksista vastuussa oleva laitos sai sen soveltaman lainsäädännön perusteella oikeudet, jotka etuuden saajalla on kolmatta osapuolta vastaan, tällainen takautumisoikeus tunnustetaan kaikissa jäsenvaltioissa;
 - b) jos mainitulla laitoksella on välittömiä oikeuksia kolmatta osapuolta vastaan, kaikki jäsenvaltiot tunnustavat tällaiset oikeudet.
2. Jos henkilö saa etuuksia jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toisen jäsenvaltion alueella sattuneesta tapaturmasta, mainitun lainsäädännön säännöksiä, jotka määrittävät, missä tapauksissa työnantajat tai heidän palveluksessaan olevat henkilöt vapautuvat vahingonkorvausvastuusta, sovelletaan mainittuun henkilöön tai toimivaltaiseen laitokseen.

Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös etuudesta vastuussa olevan laitoksen kaikkiin oikeuksiin työnantajaan tai hänen palveluksessaan oleviin henkilöihin nähden niissä tapauksissa, joissa heitä ei ole vapautettu vastuusta.
3. Jos 36 artiklan 3 kohdan ja/tai 63 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio taikka näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet sopimuksen lainsäädäntönsä alaisten laitosten välisistä korvauksista luopumiseksi, kaikki oikeudet, jotka syntyvät vastuussa olevaa kolmatta osapuolta vastaan, määrätään seuraavien sääntöjen mukaisesti:
 - a) jos oleskelu- tai asuinpaikan jäsenvaltion laitos myöntää etuuksia henkilölle sen alueella sattuneen tapaturman johdosta, tämän jäsenvaltion sanotun laitoksen on huolehdittava jäsenvaltion soveltaman lainsäädännön mukaisesti takautumisoikeudesta tai suorista toimenpiteistä kolmatta osapuolta vastaan, joka on vastuussa tapaturma koskevan korvauksen maksamisesta;
 - b) edellä a alakohtaa sovellettaessa:
 - i) etuuksia saava henkilö katsotaan vakuutetuksi oleskelu- tai asuinpaikan vakuutuslaitoksessa, ja
 - ii) tämä laitos katsotaan velalliseksi laitokseksi;
 - c) edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovellettavuus jatkuu kaikkien sellaisten etuuksien osalta, joita tässä kohdassa tarkoitettu korvauksista luopumista koskeva sopimus ei koske.

VII OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

94 artikla (7) (8) (11) (12)

Palkattuja työntekijöitä koskevia siirtymäsäännöksiä

1. Tämän asetuksen mukaan ei saavuteta oikeuksia ajalta ennen 1 päivää lokakuuta 1972 tai ennen päivää, jolloin sitä alettiin soveltaa sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa kyseisen valtion aluetta.

2. Kaikki vakuutuskaudet ja tapauksesta riippuen kaikki työskentely- tai asumiskaudet, jotka on täytetty jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ennen 1 päivää lokakuuta 1972 tai ennen päivää, jolloin asetusta alettiin soveltaa tämän jäsenvaltion alueella, tai osassa kyseisen valtion aluetta, otetaan huomioon määrättäessä saavutettuja oikeuksia tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan asetuksen (ETY) N:o 1248/92 mukaan, vaikka se liittyy vakuutustapah- tumaan, joka on sattunut ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.

4. Kaikki etuudet, joita ei ollut myönnetty tai joiden suorittaminen oli keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan asianomaisen henkilön hakemuk- sesta 1 päivästä lokakuuta 1972 alkaen tai siitä päivästä alkaen, jolloin sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa kyseisen valtion aluetta, asetusta alettiin soveltaa edellyttäen, että aiemmin määrättyt oikeudet eivät johtaneet kertosuoritukseen.

5. Sellaisen henkilön oikeuksia, jolle myönnettiin eläke ennen 1 päivää lokakuuta 1972 tai ennen päivää, jolloin sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa kyseisen valtion aluetta, asetusta alettiin soveltaa, voidaan asianomaisen henkilön hakemuksesta muuttaa ottaen huomioon tämän asetuksen säännökset. Tätä säännöstä sovelletaan myös muihin 78 artiklassa tarkoitettuihin etuuksiin.

6. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivää lokakuuta 1972 tai siitä päivästä, jona tätä asetusta alettiin soveltaa sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, asetuksen mukaan saavutetut oikeudet tulevat voimaan siitä alkaen, eikä jäsenval- tion oikeuksien menettämistä tai rajoittamista koskevia säännöksiä sovelleta henkilöön, jonka etua asia koskee.

Tätä säännöstä noudatetaan myös sovellettaessa tätä asetusta Saksan liit- totasavaltaan 3 päivänä lokakuuta 1990 liitetyillä alueilla, jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä kesäkuuta 1992.

7. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään sen jälkeen, kun kaksi vuotta on kulunut 1 päivää lokakuuta 1972 tai siitä päivästä, jolloin sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tätä asetusta alettiin soveltaa, oikeudet, joita ei ole lakkautettu tai jotka eivät ole aikaan sidottuja, tulevat voimaan sinä päivänä, jona hakemus tehtiin, paitsi jos jäsenvaltion lainsäädännön soveltaminen on asianomaiselle edulli- sempää.

Tätä säännöstä noudatetaan myös sovellettaessa tätä asetusta Saksan liitotasavaltaan 3 päivänä lokakuuta 1990 liitetyillä alueilla, jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä kesäkuuta 1992.

8. Sklerogeenisen pneumokonioosin kohdalla 57 artiklan 5 kohtaa sovelletaan rahaetuksiin sellaisen ammattitaudin osalta, jonka kustan- nuksia ei voida jakaa niiden laitosten kesken, joita asia koskee, ennen 1 päivää lokakuuta 1972, sen vuoksi ettei laitosten kesken ole tehty sopimusta.

9. Perhevustusten, joita Ranskassa työskentelevä palkattu työntekijä tai Ranskan lainsäädännön mukaista työttömyysavustusta saava työttömänä oleva palkattu työntekijä saa toisessa jäsenvaltiossa asuvia perheenjäseniään varten 15 päivänä marraskuuta 1989, maksamista

▼B

jatketaan määrältään tänä päivämääränä sovellettavien rajoitusten mukaisina ja tuolloin sovellettavien menettelyjen mukaan, niin kauan kuin niiden määrä ylittää niiden etuuskien määrän, jotka annettaisiin 16 päivän marraskuuta 1989 jälkeen ja niin kauan kuin kyseisiin henkilöihin sovelletaan Ranskan lainsäädäntöä. Huomioon ei oteta keskeytyksiä, jotka kestävät vähemmän kuin yhden kuukauden, eikä työttömyys- tai sairauskausia.

Tämän kohdan täytäntöönpanomenettelystä ja erityisesti näiden etuuskien kustannusten jakamisesta määrätään kyseisten jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisellä sopimuksella hallintotoimikunnan annettua lausunnon.

10. Sellaisten henkilöiden oikeuksia, joille myönnettiin eläke ennen 45 artiklan 6 kohdan voimaantuloa, voidaan asianomaisen hakemuksesta tarkistaa ottaen huomioon 45 artiklan 6 kohdan säännökset.

95 artikla (6) (12)

Itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevia siirtymäsäännöksiä

1. Tämän asetuksen mukaan ei saavuteta oikeuksia kaudelta ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 tai ennen sen täytäntöönpanoa kyseisen jäsenvaltion alueella, tai osassa tämän valtion aluetta.

2. Kaikki vakuutuskaudet ja tapauksen mukaan kaikki työskentely-, itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskaudet, jotka on täytetty jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 tai ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa kyseisen jäsenvaltion alueella, tai osassa tämän valtion aluetta otetaan huomioon määrättäessä tämän asetuksen mukaan saavutetuista oikeuksista.

3. Jollei 1 kohdasta muuta johdu, oikeus saavutetaan tämän asetuksen mukaan, vaikka se liittyy vakuutustapahtumaan, joka sattui ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 tai ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa tämän valtion aluetta.

4. Kaikki etuudet, joita ei ollut myönnetty tai jotka oli keskeytetty kyseisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan sen henkilön hakemuksesta, jota asia koskee, 1 päivää heinäkuuta 1982 tai tämän asetuksen täytäntöönpanosta alkaen sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa tämän valtion aluetta edellyttäen, että aiemmin määrätty oikeudet eivät johtaneet kertasuoritukseen.

5. Oikeudet henkilölle, jolle eläke on myönnetty ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 tai ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tai osassa tämän valtion aluetta voidaan asianomaisen henkilön hakemuksesta tarkistaa ottaen huomioon tämä asetuksen säännökset. Tätä säännöstä sovelletaan myös muihin 78 artiklassa tarkoitettuihin etuuksiin.

6. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus toimitetaan kahden vuoden kuluessa 1 päivää heinäkuuta 1982 tai tämän asetuksen täytäntöönpanosta sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, tämän asetuksen mukaan saavutetut oikeudet tulevat voimaan tästä päivästä, ja jäsenvaltion säännöksiä, jotka koskevat oikeuksien lakkauttamista tai rajoittamista, ei sovelleta asianomaisten henkilöiden vahingoksi.

Tätä säännöstä noudatetaan myös sovellettaessa tätä asetusta Saksan lütotasavaltaan 3 päivänä lokakuuta 1990 liitettyihin alueisiin, jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä kesäkuuta 1992.

7. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus toimitetaan sen jälkeen, kun on kulunut kaksi vuotta 1 päivää heinäkuuta 1982 tai tämän asetuksen täytäntöönpanosta kyseisen jäsenvaltion alueella, oikeudet, joita ei ole lakkautettu tai rajoitettu, tulevat voimaan siitä päivästä, jona hakemus toimitettiin, paitsi jos jäsenvaltion edullisempia säännöksiä on sovellettava.

▼B

Tätä säännöstä noudatetaan myös sovellettaessa tätä asetusta Saksan liittotasavaltaan 3 päivänä lokakuuta 1990 liitettyihin alueisiin, jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä kesäkuuta 1992.

95 artikla (11)

Asetuksen (ETY) N:o 1248/92 ⁽¹⁾ soveltamista koskevia siirtymäsäännöksiä

1. Asetuksen (ETY) N:o 1248/92 nojalla ei saavuteta oikeuksia ajalta ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.
2. Kaikki jäsenvaltion vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, otetaan huomioon määrättäessä asetuksen (ETY) N:o 1248/92 säännösten mukaisesti saavutettuja oikeuksia.
3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan asetuksen (ETY) N:o 1248/92 mukaan, vaikka se liittyy tapahtumaan, joka on sattunut ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.
4. Sellaisten henkilöiden oikeuksia, joille myönnettiin eläke ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, voidaan asianosaisen hakemuksesta muuttaa ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 1248/92 säännökset.
5. Jos 4 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivää kesäkuuta 1992, asetuksen (ETY) N:o 1248/92 mukaan saavutetut oikeudet tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, eikä jäsenvaltion oikeuksien menettämistä tai rajoittamista koskevia säännöksiä sovelleta henkilöön, jonka etua asia koskee.
6. Jos 4 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään myöhemmin kuin kahden vuoden kuluttua 1 päivää kesäkuuta 1992, oikeudet, joita ei ole lakkautettu tai jotka eivät ole aikaan sidottuja, tulevat voimaan sinä päivänä, jona hakemus tehtiin, jollei jäsenvaltion lainsäädännön asianomaiselle edullisemmista säännöksistä muuta johdu.

95 b artikla (12 (SC! 14))

Siirtymäsäännökset asetuksen (ETY) N:o 1247/92 ⁽²⁾ täytäntöönpanoa varten

1. Asetuksessa (ETY) N:o 1247/92 ei anneta mitään oikeuksia ajalle ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.
2. Asumiskaudet tai kaudet, jotka palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on työskennellyt jäsenvaltion alueella ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, otetaan huomioon määrittäessä asetuksen (ETY) N:o 1247/92 säännösten mukaisesti saatuja oikeuksia.
3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan asetuksen (ETY) N:o 1247/92 mukaan, vaikka se liittyy vakuutustapah-tumaan, joka on sattunut ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.
4. Kaikki maksuihin perustumattomat erityisetuudet, joita ei ole myönnetty tai joiden maksaminen on keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden vuoksi, myönnetään tai palautetaan 1 päivää kesäkuuta 1992 asianomaisen pyynnöstä, jolleivät aikaisemmat oikeudet ole antaneet aihetta kertakorvauksen maksamiseen.
5. Eläkettä ennen 1 päivää kesäkuuta 1992 saaneiden henkilöiden oikeudet voidaan tarkistaa heidän pyynnöstään, ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 1247/92 säännökset.
6. Jos 4 kohdassa tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus jätetään kahden vuoden määräajassa 1 päivää kesäkuuta 1992 lukien, asetuksen (ETY) N:o 1247/92 mukaisesti saavutetut oikeudet ovat voimassa kyseisestä päivästä alkaen, eikä minkään jäsenvaltion lainsäädännön

⁽¹⁾ EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 1.

▼B

oikeuksien menettämistä tai vanhentumista koskevia säännöksiä voida soveltaa asianomaista vastaan.

7. Jos 4 kohdassa tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus jätetään 1 päivää kesäkuuta 1992 alkaneen kahden vuoden määräajan päättymisen jälkeen, oikeudet, joita ei ole menetetty tai jotka eivät ole aikaan sidottuja, ovat voimassa hakemuksen päivämäärästä alkaen, jollei jäsenvaltioiden lainsäädännössä ole asiasta edullisempia säännöksiä.

8. Asetuksen (ETY) N:o 1247/92 1 artiklan soveltaminen ei saa johtaa siihen, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset laitokset poistaisivat ennen 1 päivää kesäkuuta 1992 asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston mukaisesti myönnettyt etuudet, joihin sovelletaan tämän viimeksi mainitun asetuksen 10 artiklaa.

9. Asetuksen (ETY) N:o 1247/92 1 artiklan soveltaminen ei saa johtaa sellaisen hakemuksen hylkäämiseen, jolla haetaan eläkkeen täydennykseksi myönnettyä maksuihin perustumatonta erityisetuutta ja jonka tekee henkilö, joka täytti kyseisen etuuden myöntämistä koskevat edellytykset ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, vaikka kyseinen henkilö asui muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, edellyttäen että hakemus etuuden saamiseksi on tehty viiden vuoden määräajassa 1 päivää kesäkuuta 1992.

10. Edellä 1 kohdan säännöksistä huolimatta kaikki maksuihin perustumatonta erityisetuudet, jotka on myönnetty eläkkeen täydennykseksi ja joita ei ole myönnetty tai joiden maksaminen on keskeytetty sen vuoksi, että asianomainen asuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, myönnetään tai palautetaan asianomaisen pyynnöstä 1 päivää kesäkuuta 1992 alkaen, jolloin se tulee ensimmäisessä tapauksessa voimaan sinä päivänä, jona etuus olisi pitänyt myöntää, ja toisessa tapauksessa päivänä, jona etuuden saaminen on keskeytetty.

11. Jos asetuksen (ETY) N:o 1408/71 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettut maksuihin perustumatonta erityisetuudet voidaan samana kautena ja saman henkilön osalta kyseisen asetuksen 10 a artiklan mukaisesti myöntää sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen toimesta jonka alueella tämä henkilö asuu, ja tämän artiklan 1 ja 10 kohdan mukaisesti toisen jäsenvaltion laitoksen toimesta, asianomainen voi kerätä kyseisiä etuuksia ainoastaan suurimman erityisetuuden määrän rajoissa, jota hänellä olisi mahdollisuus vaatia jonkin kyseeseen tulevan lainsäädännön mukaisesti.

12. Siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta päättää 11 kohdan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, erityisesti niistä, jotka koskevat kyseisessä kohdassa tarkoitettujen etuuksien osalta niitä vähentämistä, keskeyttämistä tai poistamista koskevia lausekkeita, joista määrätään yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännössä, sekä täydentävistä tasausmääristä, ja tarvittaessa määrittäminen tehdään asianomaisten jäsenvaltioiden yhteisellä suostumuksella tai toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.

▼M3

*95 c artikla***Asetusta (EY) N:o 1606/98 koskevat siirtymäsäännökset**

1. Asetuksessa (EY) N:o 1606/98 ⁽¹⁾ ei anneta mitään oikeuksia ajalle ennen 25 lokakuuta 1998.

2. Kaikki ennen 25 lokakuuta 1998 jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutuskaudet ja tarvittaessa työskentelykaudet, kaudet itsenäisenä ammatinharjoittajana tai asumiskaudet otetaan huomioon määritettäessä asetuksen (EY) N:o 1606/98 säännösten mukaisesti saavutettuja oikeuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 25.7.1998, s. 1

▼M3

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan asetuksen (EY) N:o 1606/98 nojalla, vaikka se liittyy vakuutustapahtumaan, joka on sattunut ennen 25 lokakuuta 1998.

4. Kaikki etuudet, joita ei ole myönnetty tai joiden maksaminen on keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan asianomaisen pyynnöstä 25 lokakuuta 1998 jolleivät ne oikeudet, joiden johdosta etuuksia on aiemmin suoritettu, ole antaneet aiheutta kertakorvauksen maksamiseen.

5. Sellaisten henkilöiden oikeudet, joille on myönnetty eläke ennen 25 lokakuuta 1998, voidaan heidän pyynnöstään tarkistaa, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1606/98 säännökset. Tätä säännöstä sovelletaan myös muihin 78 ja 79 artiklassa mainittuihin etuuksiin, mikäli siihen sovelletaan 78 ja 79 a artiklaa.

6. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään kahden vuoden kuluessa 25 päivästä lokakuuta 1998, asetuksen (EY) N:o 1606/98 mukaisesti saadut oikeudet ovat voimassa kyseisestä päivämäärästä, eikä kyseiseen henkilöön voida soveltaa oikeuksien menettämistä tai raukeamista koskevaa minkään jäsenvaltion lainsäädäntöä.

7. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus jätetään 25 lokakuuta 1998 alkaneen kahden vuoden määräajan päättymisen jälkeen, oikeudet, joita ei ole menetetty tai jotka eivät ole rauenneet, ovat voimassa hakemuksen päivämäärästä alkaen, jollei jäsenvaltioiden lainsäädännössä ole asiasta edullisempia säännöksiä.

▼M4*95 d artikla***Opiskelijoihin sovellettavat siirtymäsäännökset**

1. Tässä asetuksessa ei anneta mitään oikeuksia opiskelijoille tai opiskelijan perheenjäsenille tai jälkeijäjäneille ajalla ennen 1. toukokuuta 1999.

2. Kaikki ennen 1. toukokuuta 1999 jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutuskaudet ja tarvittaessa työskentelykaudet, kaudet itsenäisenä ammatinharjoittajana tai asumiskaudet otetaan huomioon määritettäessä tämän asetuksen säännösten mukaisesti saatuja oikeuksia.

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan tämän asetuksen nojalla, vaikka se liittyy vakuutustapahtumaan, joka on sattunut ennen 1. toukokuuta 1999.

4. Kaikki etuudet, joita ei ole myönnetty tai joiden maksaminen on keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan asianomaisen pyynnöstä 1 päivästä toukokuuta 1999, jolleivät aikaisemmat oikeudet ole antaneet aiheutta kertakorvauksen maksamiseen.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä toukokuuta 1999, tämän asetuksen mukaisesti saadut opiskelijan tai opiskelijan perheenjäsenen tai jälkeijäjäneiden oikeudet ovat voimassa kyseisestä päivämäärästä, eikä kyseiseen henkilöön voida soveltaa minkään jäsenvaltion oikeuksien menettämistä tai raukeamista koskevaa lainsäädäntöä.

▼ **M4**

6. Jos 4 kohdassa tarkoitettu hakemus jätetään 1 päivästä toukokuuta 1999 alkaneen kahden vuoden määräajan päättymisen jälkeen, asetuksen mukaisesti saadut oikeudet, joita ei ole menetetty tai jotka eivät ole rauenneet, ovat voimassa hakemuksen päivämäärästä alkaen, jollei jäsenvaltioiden lainsäädännössä ole asiasta edullisempia säännöksiä.

▼ **M5***95 e artikla*

Siirtymäsäännökset asetuksen (EY) N:o 1399/1999 soveltamiseksi
(¹)

1. Asetusta (EY) N:o 1399/1999 sovelletaan orvon oikeuksiin, jos se vanhemmista, jonka perusteella orvolla on niihin oikeus, on kuollut 1. syyskuuta 1999 jälkeen.

2. Kaikki ennen 1. syyskuuta 1999 jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutuskaudet ja asumiskaudet otetaan huomioon määritettäessä asetuksen (EY) N:o 1399/1999 säännösten mukaisesti saavutettuja oikeuksia.

3. Sellaisten orpojen oikeudet, joiden vanhemmista se, jonka perusteella orvolla on niihin oikeus, on kuollut ennen 1. syyskuuta 1999 voidaan heidän pyynnöstään tarkistaa asetuksen (EY) N:o 1399/1999 säännösten mukaisesti.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään kahden vuoden kuluessa syyskuun 1. syyskuuta 1999 asetuksen (EY) N:o 1399/1999 mukaisesti saadut oikeudet ovat voimassa kyseisestä päivämäärästä, eikä kyseisiin henkilöihin voida soveltaa oikeuksien menettämistä tai raukeamista koskevaa minkään jäsenvaltion lainsäädäntöä.

5. Jos 3 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään 1. syyskuuta 1999 alkaneen kahden vuoden määräajan päättymisen jälkeen, oikeudet, joita ei ole menetetty tai jotka eivät ole rauenneet, ovat voimassa hakemuksen päivämäärästä alkaen, jollei jäsenvaltioiden lainsäädännössä ole asiasta edullisempia säännöksiä.

▼ **M8***95 f artikla*

Liitteessä II olevan I jakson kohtien ”D. SAKSA” ja ”R. ITÄVALTA” muuttamista koskevat siirtymäsäännökset

1. Liitteessä II olevan I jakson kohdissa ”D. SAKSA” ja ”R. ITÄVALTA”, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta 13 päivänä huhtikuuta 2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005 (²) muutetussa muodossa, ei anneta mitään oikeuksia ajalle ennen 1 päivää tammikuuta 2005.

2. Kaikki vakuutuskaudet ja mahdolliset työskentelykaudet, kaudet itsenäisenä ammatinharjoittajana tai asumiskaudet, jotka ovat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2005, otetaan huomioon määritettäessä tämän asetuksen säännösten mukaisesti saatuja oikeuksia.

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan tämän asetuksen nojalla, vaikka se liittyy vakuutustapahtumaan, joka on sattunut ennen 1 päivää tammikuuta 2005.

(¹) EYVL L 164, 30.6.1999, s. 1.

(²) EUVL L 117, 4.5.2005, s. 1.

▼M8

4. Kaikki etuudet, joita ei ole myönnetty tai joiden maksaminen on keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan asianomaisen pyynnöstä 1 päivästä tammikuuta 2005, jolleivät aikaisemmat oikeudet ole antaneet aiheutta kertakorvauksen maksamiseen.

5. Sellaisten henkilöiden oikeudet, joille on myönnetty eläke tai elinkorko ennen 1 päivää tammikuuta 2005, voidaan heidän pyynnöstään tarkistaa, ottaen huomioon tämän asetuksen säännökset. Tätä säännöstä sovelletaan myös muihin 78 artiklassa tarkoitettuihin etuuksiin.

6. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä tammikuuta 2005, tämän asetuksen mukaisesti saadut oikeudet ovat voimassa kyseisestä päivämäärästä eikä kyseisiin henkilöihin voida soveltaa oikeuksien menettämistä tai raukeamista koskevaa minkään jäsenvaltion lainsäädäntöä.

7. Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu pyyntö jätetään 1 päivänä tammikuuta 2005 alkaneen kahden vuoden määräajan päättymisen jälkeen, oikeudet, joita ei ole menetetty tai jotka eivät ole rauenneet, ovat voimassa pyynnön päivämäärästä alkaen, jollei jäsenvaltioiden lainsäädännössä ole asiasta edullisempia säännöksiä.

95 g artikla

Liitteessä II a olevan, itävaltalaista huoltoavustusta (Pflegegeld) koskevan merkinnän poistamista koskevat siirtymäsäännökset

Jos Itävallan liittovaltion huoltoavustuslain mukaista huoltoavustusta on haettu tämän asetuksen 10 a artiklan 3 kohdan nojalla viimeistään 8 päivänä maaliskuuta 2001, on sovellettava asetuksen tätä säännöstä niin kauan kuin avustuksen saajan asuinpaikka pysyy Itävallassa 8 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen.

▼B*96 artikla***Laitosten välisiä korvauksia koskevat sopimukset**

Edellä 36 artiklan 3 kohdan, 63 artiklan 3 kohdan ja 70 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 tehtyjä sopimuksia sovelletaan vastaavasti henkilöihin, joihin tämän asetuksen soveltamisalaa laajennettiin mainittuna päivänä, paitsi jos sopimuspuolena oleva jäsenvaltio vastustaa sitä.

Tämä vastustus otetaan huomioon vain, jos tämän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa sitä kirjallisen ilmoituksen sen toisen jäsenvaltion, jota asia koskee, tai jäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 1 päivää lokakuuta 1983. Jäljennös tästä ilmoituksesta on toimitettava hallintotoimikunnalle.

*97 artikla***Tiedoksi antaminen tiettyjen määräysten mukaisesti**

1. Edellä 1 artiklan j alakohdassa, 5 artiklassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tiedoksiannot osoitetaan neuvoston puheenjohtajalle. Niissä on mainittava kysymyksessä olevien lakien ja järjestelmien voimaantulopäivä tai 1 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen tiedoksiannotojen osalta päivä, josta alkaen tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltioiden ilmoituksissa mainittuihin järjestelmiin.

2. Edellä 1 kohdan määräysten mukaisesti vastaanotetut tiedoksiannot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼B

98 artikla

Täytäntöönpanoasetus

Tämän asetuksen täytäntöön panemisessa noudatettavat menettelyt vahvistetaan toisessa asetuksessa.

▼ **B**

LIITE I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

ASETUksen HENKILÖLLINEN ULOTTUVUUS

I. **Palkatut työntekijät ja/tai itsenäiset ammatinharjoittajat** (asetuksen 1 artiklan 2 alakohdan ii ja iii alakohda)

A. BELGIA

Ei mitään.

▼ **A1**

B. TŠEkin TASAVALTA

Ei mitään.

C. TANsKA

▼ **B**

1. Henkilöä, joka toimii palkattuna työntekijänä ja johon tämän vuoksi sovelletaan:
 - a) työtaturma- ja ammattitautilainsäädäntöä 1 päivää syyskuuta 1977 edeltävältä ajalta;
 - b) työntekijöiden lisäeläkelainsäädäntöä (arbejdsmarkedets tillægspension, ATP) 1 päivästä syyskuuta 1977 alkaen, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä.
2. Henkilöä, jolla sairauden tai äitiyden johdosta on oikeus päivärahaetuksia koskevan lain perusteella tällaisiin etuuksiin muun ansiotulon kuin palkan perusteella, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana.

▼ **A1**

D. SAKSA

▼ **B**

Jos toimivaltainen laitos, joka myöntää perhe-etuuksia asetuksen III osaston 7 luvun mukaisesti, on saksalainen laitos, asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaan:

- a) palkatulla työntekijällä tarkoitetaan henkilöä, joka on pakollisesti vakuutettu työttömyyden varalta, tai henkilöä, joka tällaisen vakuutuksen perusteella saa sairausvakuutuksen nojalla rahaetuksia tai niihin verrattavia etuuksia ► **M5** tai vakinaista virkamiestä, jonka virkamiesaseman mukainen palkka on vähintään sellaisen palkan suuruinen, jonka perusteella palkatulla työntekijällä on pakollinen työttömyysvakuutus ◄;
- b) itsenäisellä ammatinharjoittajalla tarkoitetaan henkilöä, joka harjoittaa itsenäisesti ammattia ja on velvollinen:
 - ottaman vanhuusvakuutuksen itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmästä tai maksamaan siihen maksuja,
 - taikka
 - ottamaan pakollisen eläkevakuutuksen.

▼ **A1**

E. VIRO

Ei mitään.

F. KREIKKA

▼ **B**

1. Henkilöä, joka on vakuutettu OGA-järjestelmässä ja joka toimii yksinomaan palkattuna työntekijänä tai johon sovelletaan tai on sovellettu toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä ja joka näin ollen on tai on ollut "palkattu työntekijä" asetuksen 1 artiklan a alakohdan mukaan, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä.
2. Kansallisten perhevustusten myöntämisen osalta asetuksen 1 artiklan a alakohdan i ja iii alakohdassa mainittuja henkilöitä pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuina palkattuina työntekijöinä.

▼ A1

G. ESPANJA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

H. RANSKA

▼ B

Jos Ranskan laitos on toimivaltainen laitos myöntämään perhe-etuuksia asetuksen III osaston 7 luvun mukaisesti:

1. "palkatulla työntekijällä" asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaan tarkoitetaan henkilöä, joka on pakollisesti vakuutettu sosiaaliturvajärjestelmässä sosiaaliturvalain L 311-2 artiklan mukaisesti ja joka täyttää työtä tai palkkausta kokevat sosiaaliturvalain L 313-1 artiklassa säädettyt vähimmäisedellytykset, jotta saataisiin rahaetuuksia sairausvakuutuksen, äitiys- tai työkyvyttömyysturvan mukaan, tai henkilöä, joka saa näitä rahaetuuksia;
2. "itsenäisellä ammatinharjoittajalla" asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaan tarkoitetaan henkilöä, joka harjoittaa itsenäisesti ammattitoimintaa ja jota vaaditaan ottamaan vakuutus ja maksamaan vanhuusetuusmaksuja itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmään.

▼ A1

I. IRLANTI

▼ B

1. Henkilöä, joka on pakollisesti tai vapaaehtoisesti vakuutettu ►**M2** vuoden 1993 (yhdistetyn) sosiaalihuoltolain [Social Welfare (Consolidation) Act 1993] 9, 21 ja 49 jakson ◄ säännösten mukaan, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä.
2. Henkilöä, joka on pakollisesti tai vapaaehtoisesti vakuutettu ►**M2** vuoden 1993 (yhdistetyn) sosiaalihuoltolain [Social Welfare (Consolidation) Act 1993] 17 ja 21 jakson ◄ säännösten mukaisesti, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä.

▼ A1

J. ITALIA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Vuoden 1987 sosiaaliturvalaissa (318 luku) tarkoitettuja itsenäisiä tai vapaita ammatinharjoittajia pidetään asetuksen 1 artiklan a kohdan ii alakohdassa tarkoitettuina itsenäisinä ammatinharjoittajina.

Q. ALANKOMAAT

▼ B

Henkilöä, joka harjoittaa ammattia ilman työsopimusta, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna itsenäisenä ammatinharjoittajana.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Henkilöä, joka on työeläkejärjestelmää koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, pidetään vastaavasti asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Henkilöä, joka on työtaturmavakuutuslainsäädännössä tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, pidetään vaataavasti asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Henkilöä, joka on "palkattuna työntekijänä ansaitseva" (employed earner) tai "itsenäisenä ammatinharjoittajana ansaitseva" (self-employed earner) Ison-Britannien tai Pohjois-Irlannin lainsäädännön mukaan, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä (employed earner) tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Henkilöä, jonka osalta maksetaan maksuja "palkattuna työntekijänä" (employed earner) tai "itsenäisenä ammatinharjoittajana" (self-employed earner) Gibraltarin lainsäädännön mukaisesti, pidetään asetuksen 1 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana.

II. **Perheenjäsenet** (asetuksen 1 artiklan f alakohdan toinen virke)

A. BELGIA

Ei mitään.

▼ A1

B. TŠEKin TASAVALTA

Määrittäessään oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla "perheenjäsenellä" tarkoitetaan puolisoa ja/tai huollettavana olevaa lasta siten kuin sosiaaliturkilaissa N:o 117/995 Sb. määritellään.

C. TANSKA

▼ B

Sen määrittämiseksi, onko henkilöllä oikeus luontoisetuksiin sairaus- tai äitiystapauksissa asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 31 artiklan mukaisesti, ilmaisulla "perheenjäsen" tarkoitetaan:

- 1) palkatun työntekijän, itsenäisen ammatinharjoittajan tai muun henkilön, joka on edunsaaja asetuksen mukaisesti, puolisoa sikäli kuin puoliso ei ole itse henkilökohtaisesti edunsaaja asetuksen mukaisesti, tai

▼B

2) alle 18-vuotiaasta lasta, joka on sellaisen henkilön huollettavana, joka on edunsaaja asetuksen mukaan.

▼A1

D. SAKSA

▼B

Ei mitään.

▼A1

E. VIRO

Ei mitään.

F. KREIKKA

▼B

Ei mitään.

▼A1

G. ESPANJA

▼B

Ei mitään.

▼A1

H. RANSKA

▼M1

Määriteltäessä oikeutta perhevustuksiin tai perhe-etuksiin käsitteellä 'perheenjäsen' tarkoitetaan kaikkia sosiaaliturvalain L 512-3 artiklassa mainittuja henkilöitä.

▼A1

I. IRLANTI

▼B

Oikeuden määrittämiseksi sairautta ja äitiyttä koskeviin luontaisetuksiin asetuksen mukaisesti ilmaisulla "perheenjäsen" tarkoitetaan kaikkia henkilöitä, joiden katsotaan olevan palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan huollettavina vuosien 1947 ja 1970 välisenä aikana annettujen terveyttä koskevien lakien mukaisesti (Health Act 1947-1970).

▼A1

J. ITALIA

▼B

Ei mitään.

▼A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Määrättäessä oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla 'perheenjäsenellä' tarkoitetaan puolisoa tai alle 18-vuotiaasta lasta.

M. LIETTUA

Määrättäessä oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla 'perheenjäsenellä' tarkoitetaan puolisoa tai alle 18-vuotiaasta lasta.

N. LUXEMBURG

▼B

Ei mitään.

▼A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼B

Ei mitään.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Määrättäessä oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla "perheenjäsenellä" tarkoitetaan puolisoa ja/tai huollettavana olevaa lasta siten kuin lapsilisiä ja lisälapsilisiä koskevassa laissa on määriteltä.

W. SUOMI

▼ B

Määrättäessä oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla "perheenjäsenellä" tarkoitetaan puolisoa tai lasta siten, kuin sairausvakuutuslaissa on määriteltä.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Määrättäessä oikeudesta luontoisetuksiin asetuksen III osaston 1 luvun säännösten nojalla "perheenjäsenellä" tarkoitetaan puolisoa tai alle 18-vuotiasta lasta.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Oikeuden määrittämiseksi luontoisetuksiin ilmaisulla "perheenjäsen" tarkoitetaan:

1. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin lainsäädännön osalta:

1) puolisoa, jos

a) kyseinen henkilö, riippumatta siitä, onko hän palkattu työntekijä vai itsenäinen ammatinharjoittaja tai asetuksen mukainen edunsaaja,

i) joka asuu puolisonsa kanssa tai

ii) osallistuu puolison toimeentulon hankkimiseen,

ja

b) puoliso ei

i) saa ansioita palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai tuloa asetuksen mukaisena edunsaajana tai

ii) saa sosiaaliturvaetuutta tai eläkettä, joka perustuu puolison omaan vakuutukseen;

2) henkilöä, jolla on huollettavanaan lapsi, jos

a) palkattu työntekijä, itsenäinen ammatinharjoittaja tai asetuksen mukainen edunsaaja

i) asuu kyseisen henkilön kanssa aviomiehenä tai -vaimona tai

ii) osallistuu kyseisen henkilön toimeentulon hankkimiseen,

ja

b) kyseinen henkilö ei

i) saa ansioita palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai tuloa asetuksen mukaisena edunsaajana tai

▼B

- ii) saa sosiaaliturvaetuutta tai eläkettä, joka perustuu puolison omaan vakuutukseen;
 - 3) lasta josta henkilö, palkattu työntekijä, itsenäinen ammatinharjoittaja taimuu asetuksen mukainen edunsaaaja saa tai voi saada lasta koskevaa etuutta.
- 2. Gibraltarin lainsäädännön osalta: kaikkia henkilöitä, jotka katsotaan huollettaviksi vuonna 1973 annetun Group Practice Scheme Ordinance -asetuksen mukaisesti.

▼B

LIITE II (A) (B) (8) (9) (13) (15)

(Asetuksen 1 artiklan j ja u alakohta)**I. Sellaisia itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevat erityisjärjestelmät, jotka on suljettu asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle 1 artiklan j alakohdan neljännen alakohdan nojalla****A. BELGIA**

Ei mitään.

▼A1**B. TŠEKin TASAVALLA**

Ei mitään.

C. TANSKA**▼B**

Ei mitään.

▼A1**D. SAKSA****▼M8**

Ei mitään.

▼A1**E. VIRO**

Ei mitään.

F. KREIKKA**▼B**

Ei mitään.

▼A1**G. ESPANJA****▼M1**

1. Itsenäiset ammatinharjoittajat, joita tarkoitetaan yleisen sosiaaliturvalain (kuninkaallinen lain tasoinen asetus 1/94, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1994) tarkistetun tekstin 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 20 päivänä elokuuta 1970 annetussa asetuksessa n:o 2530/1970, joka sääntelee sellaisten itsenäisten ammattioppilaitoksissa toimivien ammatinharjoittajien erityisjärjestelmää, jotka liittyvät ammattioppilaitoksensa perustamaan keskinäiseen vakuutusjärjestelmään sen sijaan, että he liittyisivät itsenäisten ammatinharjoittajien erityiseen sosiaaliturvajärjestelmään.

▼B

2. Sosiaalijärjestelmät tai luonteeltaan sosiaalihuoltoa ja/tai -apua olevat järjestelmät, joita hallinnoiviin laitoksiin ei sovelleta 6 päivänä joulukuuta 1941 annettua yleistä sosiaaliturvalakia.

▼A1**H. RANSKA****▼B**

1. Itsenäiset ammatinharjoittajat maatalousalan ulkopuolella:

a) Itsenäisten ammatinharjoittajien vanhuusvakuutuksen lisäeläkejärjestelmät ja työkyvyttömyys- ja kuolemanvaravakuutusjärjestelmät, joista on säädetty sosiaaliturvalain (Code de la sécurité sociale) L 658, L 659, L663-11, L 663-12, L682 ja L 683-1 artiklassa.

b) Lisäetuudet, joita tarkoitetaan 12 päivänä heinäkuuta 1966 annetun lain N:o 66.509 9 artiklassa.

2. Itsenäiset maatalousyrittäjät:

Vakuutuslajit, joista on säädetty maatalouslain (Code rural) 1049 ja 1234.19 artiklassa ja jotka koskevat itsenäisten maatalousyrittäjien osalta yhtäältä sairautta, äitiyttä ja vanhuutta sekä toisaalta työtapa-turmia ja ammattitauteja.

▼ A1

I. IRLANTI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

J. ITALIA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

K. KYPROS

1. Lääkäreitä (liitot, erikoissalat ja eläkerahasto) koskevan vuoden 1967 lain (laki 16/67), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla annettujen lääkkäreitä (eläkkeet ja tuet) koskevien vuoden 1999 sääntöjen (P.I. 295/99) mukaisesti perustettu yksityislääkkäreiden eläkejärjestelmä.

2. Asianajajia koskevan lain (2 luku), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla annettujen asianajajia (eläkkeet ja tuet) koskevien vuoden 1966 sääntöjen (P.I. 642/66), sellaisena kuin ne ovat muutettuina, mukaisesti perustettu asianajajien eläkejärjestelmä.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ M8

Ei mitään.

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Ei mitään.

II. Erityiset syntymä- tai adoptionvastukset, jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan 1 artiklan a kohdan 1 alakohdan mukaisesti

A. BELGIA

a) Syntymäavustus,

b) Adoptiosvustus.

▼ A1

B. TŠEKIN TASAVALTA

Synnytysavustus.

C. TANSKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

D. SAKSA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

E. VIRO

Synnytysavustus.

F. KREIKKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

G. ESPANJA

▼ M8

Synnytysavustukset (kertakorvauksena suoritettavat rahaetuudet, joita maksetaan perheille kolmannesta lapsesta alkaen, sekä kertakorvauksena suoritettavat rahaetuudet, jos lapsia syntyy kerralla kaksi tai useampia).

▼ A1

H. RANSKA

▼ M8

Syntymä- tai adoptioavustus (pienien lasten hoitoetus).

▼ A1

I. IRLANTI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

J. ITALIA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Syntymälisä.

M. LIETTUA

Syntymälisä.

N. LUXEMBURG

▼ B

a) Syntymää edeltävä avustus;

▼B

b) Synnytysavustus.

▼A1

O. UNKARI

Äitiysavustus.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼B

Ei mitään.

▼A1

R. ITÄVALTA

▼M2

Ei mitään.

▼A1

S. PUOLA

Kertaluonteinen sosiaalituen synnytysetuus (29 päivänä marraskuuta 1990 annettu laki sosiaalituesta).

T. PORTUGALI

▼B

Ei mitään.

▼A1

U. SLOVENIA

Äitiysavustus.

V. SLOVAKIA

Synnytysavustus.

W. SUOMI

▼M8

Äitiysavustuslain nojalla myönnettävät äitiyspakkaus, kertasuoritteinen äitiysavustus ja kertasuoritteinen tuki kansainvälisen lapsensiöttämisen kustannusten korvaamiseksi.

▼A1

X. RUOTSI

▼B

Ei mitään.

▼A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼B

Ei mitään.

III. Maksuihin perustamattomat 4 artiklan 2 b kohdan mukaiset erityisetuudet, jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan

A. BELGIA

Ei mitään.

▼A1

B. TŠEKin TASAVALTA

Ei mitään.

C. TANSKA

▼B

Ei mitään.

▼A1

D. SAKSA

▼B

a) Etuudet, jotka myönnetään osavaltioiden ("Länder") lainsäädännön mukaan työkyvyttömille, erityisesti sokeille.

▼M8**▼A1**

E. VIRO

Ei mitään.

F. KREIKKA

▼B

Ei mitään.

▼A1

G. ESPANJA

▼B

Ei mitään.

▼A1

H. RANSKA

▼B

Ei mitään.

▼A1

I. IRLANTI

▼B

Ei mitään.

▼A1

J. ITALIA

▼B

Ei mitään.

▼A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼B

Ei mitään.

▼A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼B

Ei mitään.

▼A1

R. ITÄVALTA

▼B

Bundesländerin lainsäädännön nojalla vammaisille tai hoidon tarpeessa oleville myönnettävät etuudet.

▼A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Ei mitään.

▼M8

LIITE II a

ERITYISET MAKSUIHIN PERUSTUMATTOMAT RAHAETUUKSET

(10 a artikla)

A. BELGIA

- a) Tuloja korvaava tuki (27 päivänä helmikuuta 1987 annettu laki).
- b) Vanhuksille taattu toimeentulo (22 päivänä maaliskuuta 2001 annettu laki).

B. TŠEKKIN TASAVALLA

Sosiaalivastuu (sosiaalilaki N:o 117/1995 Sb.)

C. TANSKA

Eläkkeensaajien asumiskulut (laki yksilöllisestä asumistuesta, kodifioitu lailla N:o 204 29 päivänä maaliskuuta 1995).

D. SAKSA

Perustoimeentulotuki vanhuksille ja henkilöille, joiden ansiokyky on alentunut, sosiaaliturvalain XII kirjan 4 luku.

E. VIRO

- a) Aikuisia vammaisia koskeva avustus (27 päivänä tammikuuta 1999 annettu vammaisten sosiaalietuuksia koskeva laki).
- b) Valtion työttömyysavustus (1 päivänä lokakuuta 2000 annettu työttömien sosiaalista suojelua koskeva laki).

F. KREIKKA

Erityiset tuudet vanhuksille (laki 1296/82).

G. ESPANJA

- a) Taattu vähimmäistoimeentulo (7 päivänä huhtikuuta 1982 annettu laki N:o 13/82).
- b) Vanhusten ja työhön kykenemättömien vammaisten avustamiseksi annetut rahaetuuudet (24 päivänä heinäkuuta 1981 annettu kuninkaallinen asetus N:o 2620/81).
- c) Yleisen sosiaaliturvalain kodifioidun tekstin (hyväksytty kuninkaallisella lainsäädännön toimeenpanoasetuksella N:o 1/1994 20 päivänä kesäkuuta 1994) 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maksuihin perustumatonta työkyvyttömyyseläkkeet ja vanhuuseläkkeet.
- d) Liikkuvuuden edistämiseksi ja kuljetuskustannusten korvaamiseksi tarkoitetut avustukset (7 päivänä huhtikuuta 1982 annettu laki N:o 13/1982).

H. RANSKA

- a) Lisäavustukset erityisinvaliditeettirahastosta ja vanhusten avustusrahosta (30 päivänä kesäkuuta 1956 annettu laki, kodifioitu sosiaaliturvalain VIII kirjaan).
- b) Vammaisten aikuisten avustus (30 päivänä kesäkuuta 1975 annettu laki, kodifioitu sosiaaliturvalain VIII kirjaan).
- c) Erityisavustus (10 päivänä heinäkuuta 1952 annettu laki, kodifioitu sosiaaliturvalain VIII kirjaan).

I. IRLANTI

- a) Työttömyyskorvaus (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, III osa, 2 luku).
- b) Vanhuuseläke (maksuihin perustumatonta) (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, III osa, 4 luku).

▼M8

- c) Leskeneläkkeet (maksuihin perustumattomat) (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, III osa, 6 luku, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1997 Social Welfare -lain V osalla).
- d) Vammaisavustus (Social Welfare Act 1996, IV osa).
- e) Liikuntakyvyttömälle tarkoitettu avustus (Health Act, 1970, 61 jakso).
- f) Sokeaineläke (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, III osa, 5 luku).

J. ITALIA

- a) Sosiaalieläkkeet toimeentuloa vailla oleville henkilöille (30 päivänä huhtikuuta 1969 annettu laki N:o 153).
- b) Eläkkeet ja avustukset vammaisille tai työkyvyttömille siviilihenkilöille (30 päivänä maaliskuuta 1974 annettu laki N:o 118, 11 päivänä helmikuuta 1980 annettu laki N:o 18 ja 23 päivänä marraskuuta 1988 annettu laki N:o 508).
- c) Eläkkeet ja avustukset kuuroille ja mykille (26 päivänä toukokuuta 1970 annettu laki N:o 381 ja 23 päivänä marraskuuta 1988 annettu laki N:o 508).
- d) Eläkkeet ja avustukset sokeille siviilihenkilöille (27 päivänä toukokuuta 1970 annettu laki N:o 382 ja 23 päivänä marraskuuta 1988 annettu laki N:o 508).
- e) Peruseläkettä täydentävät etuudet (4 päivänä huhtikuuta 1952 annettu laki N:o 218, 11 päivänä marraskuuta 1983 annettu laki N:o 638 ja 29 päivänä joulukuuta 1990 annettu laki N:o 407).
- f) Vammaisavustuksia täydentävät etuudet (12 päivänä kesäkuuta 1984 annettu laki N:o 222).
- g) Sosiaalivastus (8 päivänä elokuuta 1995 annettu laki N:o 335).
- h) Sosiaalinen korotus (29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain N:o 544 1 pykälän 1 ja 12 momentti sekä myöhemmin tehdyt muutokset).

K. KYPROS

- a) Sosiaaliläke (vuoden 1995 sosiaaliläkelaki (laki 25(I)/95) sellaisena kuin se on muutettuna).
- b) Vakavasti liikuntavammaisten tuki (ministerineuvoston päätökset N:o 38 210, tehty 16 päivänä lokakuuta 1992, N:o 41 370, tehty 1 päivänä elokuuta 1994, N:o 46 183, tehty 11 päivänä kesäkuuta 1997 ja N:o 53 675, tehty 16 päivänä toukokuuta 2001).
- c) Sokeiden erityistuki (erityistukia koskeva vuoden 1996 laki (laki 77(I)/96 sellaisena kuin se on muutettuna).

L. LATVIA

- a) Valtion sosiaaliturvaetus (sosiaalitukea koskeva laki 26 päivästä lokakuuta 1995).
- b) Avustus vammaisten kuljetuksista aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi (26 päivänä lokakuuta 1995 annettu sosiaalitukea koskeva laki).

M. LIETTUA

- a) Sosiaaliläke (vuoden 1994 laki sosiaaliläkkeistä).
- b) Erityinen liikuntarajoitteisten vammaisten kuljetuskorvaus (kuljetuskorvauksia koskeva vuoden 2000 lain 7 artikla).

N. LUXEMBURG

Vaikeavammaisten tulot (1 artiklan 2 kohta, 12 päivänä syyskuuta 2003 annettu laki), lukuun ottamatta vammaisiksi työntekijöiksi tunnustettuja henkilöitä, jotka toimivat yleisillä työmarkkinoilla tai suojatyössä.

O. UNKARI

- a) Työkyvyttömyysetuus (ministerineuvoston asetus N:o 83/1987 (XII 27) työkyvyttömyysetuksista).
- b) Maksuihin perustuvan vanhuusavustus (sosiaalishallintoa ja sosiaalietuuksia koskeva vuoden 1993 laki III).

▼M8

- c) Kuljetusavustus (vakavasti fyysisesti vammaisten kuljetusavustuksia koskeva hallituksen asetus N:o 164/1995 (XII 27)).

P. MALTA

- a) Lisäävustus (vuoden 1987 sosiaaliturvalain 73 pykälä (318 luku)).
- b) Ikään perustuva eläke (vuoden 1987 sosiaaliturvalaki (318 luku)).

Q. ALANKOMAAT

- a) Laki vammaisten nuorten työkyvyttömyysavustuksista, 24 päivänä huhtikuuta 1997 annettu laki (Wajong).
- b) Laki lisäetuksista, annettu 6 päivänä marraskuuta 1986 (TW).

R. ITÄVALTA

Korvauslisä (yleisestä sosiaalivakuutuksesta 9 päivänä syyskuuta 1955 annettu liittovaltion laki — ASVG, kaupan alalla työskentelevien henkilöiden sosiaalivakuutuksesta 11 päivänä lokakuuta 1978 annettu liittovaltion laki — GSVG ja maanviljelijöiden sosiaalivakuutuksesta 11 päivänä lokakuuta 1978 annettu liittovaltion laki — BSVG).

S. PUOLA

Sosiaalieläke (sosiaaliavusta 29 päivänä marraskuuta 1990 annettu laki).

T. PORTUGALI

- a) Maksuihin perustumaton valtion vanhuus- ja työkyvyttömyyseläke (13 päivänä lokakuuta 1980 annettu laintasoinen asetus N:o 464/80).
- b) Maksuihin perustumaton leskeyseläke (11 päivänä marraskuuta 1981 annettu sääntelyasetus N:o 52/81).

U. SLOVENIA

- a) Valtion eläke (23 päivänä joulukuuta 1999 annettu eläke- ja vammaisvakuutuslaki).
- b) Eläkeläisten tulotuki (23 päivänä joulukuuta 1999 annettu eläke- ja vammaisvakuutuslaki).
- c) Elatusapu (23 päivänä joulukuuta 1999 annettu eläke- ja vammaisvakuutuslaki).

V. SLOVAKIA

Ainoana tulolähteenä olevien eläkkeiden tarkistaminen (laki N:o 100/1988 Zb.).

W. SUOMI

- a) Vammaistuki (vammaistukilaki, 124/88).
- b) Lapsen hoitotuki (laki lapsen hoitotuesta, 444/69).
- c) Eläkkeensaajien asumistuki (eläkkeensaajien asumistukilaki, 591/78).
- d) Työmarkkinatuki (työttömyysturvalaki 1290/2002).
- e) Maahanmuuttajan erityistuki (laki maahanmuuttajan erityistuesta, 1192/2002).

X. RUOTSI

- a) Eläkkeensaajien asumislisä (laki 2001: 761).
- b) Vanhustuki (laki 2001: 853).
- c) Vammaistuki ja vammaisen lapsen hoitotuki (laki 1998: 703).

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- a) Valtion eläkehyvitys (valtion eläkehyvityslaki 2002).
- b) Tulosidonnaiset työnhakutuet (Jobseekers Act 1995, 28.6.1995, 1, (2)(d) (ii) ja 3 pykälä, ja Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18.10.1995, 3(2)(d)(ii) ja 5 pykälä).

▼M8

- c) Tulotuki (sosiaaliturvalait Social Security Act 1986, 25.7.1986, 20—22 pykälä ja 23 pykälä sekä Social Security (Northern Ireland) Order 1986, 5.11.1986, 21—24 pykälä).
- d) Vammaisen elämisavustus (Disability Living Allowance and Disability Working Allowance Act 1991, 27.6.1991, 1 pykälä, ja Disability Living Allowance and Disability Working Allowance (Northern Ireland) Order 1991, 24.7.1991, 3 pykälä).
- e) Avustajalisä (Social Security Act 1975, 20.3.1975, 35 pykälä, ja Social Security (Northern Ireland) Act 1975, 20.3.1975, 35 pykälä).
- f) Huoltajan avustus (Social Security Act 1975, 20.3.1975, 37 pykälä, ja Social Security (Northern Ireland) Act 1975, 20.3.1975, 37 pykälä).

▼B

LIITE III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

SELLAISTEN SOSIAALITURVASOPIMUSTEN MÄÄRÄYKSET, JOTKA JÄÄVÄT SOVELLETTAVIKSI SEN ESTÄMÄTTÄ, MITÄ ASETUKSEN 6 ARTIKLASSA SÄÄDETÄÄN — SELLAISTEN SOSIAALITURVASOPIMUSTEN MÄÄRÄYKSET, JOITA EI SOVELLETA KAIKKIIN HENKILÖIHIN, JOIHIN ASETUSTA SOVELLETAAN

(Asetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 3 artiklan 3 kohta)

Yleiset huomautukset

1. Niiltä osin kuin tämän liitteen määräykset sisältävät viittauksia muiden sopimusten määräyksiin, nämä viittaukset korvataan viittauksilla tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin, jollei kysymyksessä olevien sopimusten määräyksiä ole lueteltu tässä liitteessä.
2. Sellaisessa sosiaaliturvasturvasopimuksessa olevaa irtisanomislausetta, jonka jotkut määräykset on lueteltu tässä liitteessä sovelletaan edelleen noiden määräysten osalta.

▼M8

3. Kun otetaan huomioon tämän asetuksen 6 artiklan säännökset, on huomattava, että niitä kahdensivustisten yleissopimusten määräyksiä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan ja jotka ovat edelleen voimassa jäsenvaltioiden välillä, kuten määräyksiä kolmannessa maassa täyttyneiden vakuutuskausien yhteenlaskemisesta, ei luetella tässä liitteessä.

▼B

- A. Sosiaaliturvasturvasopimusten määräykset, jotka jäävät sovellettaviksi sen estämättä, mitä asetukseen 6 artiklassa säädetään (asetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohta).

▼A1

1. BELGIA — TŠEKKIN TASAVALLA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

3. BELGIA — SAKSA

▼M8

Yleissopimukseen, tehty 7 päivänä joulukuuta 1957, liittyvän kyseisenä päivänä tehdyn loppupöytäkirjan 3 ja 4 artikla, sellaisina kuin ne ovat 10 päivänä marraskuuta 1960 tehdystä lisäpöytäkirjassa (ottaen huomioon eräillä raja-alueilla ennen toista maailmansotaa, sen aikana ja sen jälkeen täyttyneet vakuutuskaudet).

▼A1

4. BELGIA — VIRO

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

10. BELGIA — KYPROS

Ei sopimusta.

11. BELGIA — LATVIA

Ei sopimusta.

12. BELGIA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

14. BELGIA — UNKARI

Ei sopimusta.

▼ A1

15. BELGIA — MALTA
Ei sopimusta

▼ M8**▼ A1**

18. BELGIA — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

20. BELGIA - SLOVENIA
Ei mitään.
21. BELGIA - SLOVAKIA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

25. TŠEKin TASAVALTA — TANSKA
Ei sopimusta.
26. TŠEKin TASAVALTA — SAKSA
Ei sopimusta.
27. TŠEKin TASAVALTA — VIRO
Ei sopimusta.
28. TŠEKin TASAVALTA — KREIKKA
Ei mitään.
29. TŠEKin TASAVALTA — ESPANJA
Ei mitään.
30. TŠEKin TASAVALTA — RANSKA
Ei mitään.
31. TŠEKin TASAVALTA — IRLANTI
Ei sopimusta.
32. TŠEKin TASAVALTA — ITALIA
Ei sopimusta.
33. TŠEKin TASAVALTA — KYPROS
Ei mitään.
34. TŠEKin TASAVALTA — LATVIA
Ei sopimusta.
35. TŠEKin TASAVALTA — LIETTUA
Ei mitään.
36. TŠEKin TASAVALTA — LUXEMBURG
Ei mitään.
37. TŠEKin TASAVALTA — UNKARI
Ei mitään.
38. TŠEKin TASAVALTA — MALTA
Ei sopimusta.
39. TŠEKin TASAVALTA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
40. TŠEKin TASAVALTA — ITÄVALTA

Sosiaaliturvasta 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn sopimuksen 32 artiklan 3 kohta.

▼ A1

41. TŠEKIN TASAVALTA — PUOLA

Ei mitään.

42. TŠEKIN TASAVALTA — PORTUGALI

Ei sopimusta.

43. TŠEKIN TASAVALTA — SLOVENIA

Ei mitään.

44. TŠEKIN TASAVALTA — SLOVAKIA

Sosiaaliturvasta 29 päivänä lokakuuta 1992 tehdyn sopimuksen 20 artikla.

45. TŠEKIN TASAVALTA — SUOMI

Ei sopimusta.

46. TŠEKIN TASAVALTA — RUOTSI

Ei sopimusta.

47. TŠEKIN TASAVALTA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

▼ M8▼ A1

49. TANSKA — VIRO

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

55. TANSKA — KYPROS

Ei sopimusta.

56. TANSKA — LATVIA

Ei sopimusta.

57. TANSKA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

59. TANSKA — UNKARI

Ei sopimusta.

60. TANSKA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

63. TANSKA - PUOLA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

65. TANSKA — SLOVENIA

Ei mitään.

66. TANSKA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ B► A1 67. ◀ TANSKA — SUOMI▼ M8

Sosiaaliturvasta 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn Pohjoismaisen sopimuksen 10 artikla kotimatkasta asuinmaahan aiheutuneiden lisäkustannusten korvaamisesta silloin, kun asianomainen henkilö joutuu

▼ M8

toisessa Pohjoismaassa oleskellessaan sairautensa vuoksi käyttämään kalliimpaa matkustustapaa kuin hän muutoin olisi käyttänyt.

▼ A1

68. TANSKA — RUOTSI

▼ M8

Sosiaaliturvasta 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn Pohjoismaisen sopimuksen 10 artikla kotimatkasta asuinmaahan aiheutuneiden lisäkustannusten korvaamisesta silloin, kun asianomainen henkilö joutuu toisessa Pohjoismaassa oleskellessaan sairautensa vuoksi käyttämään kalliimpaa matkustustapaa kuin hän muutoin olisi käyttänyt.

▼ A1

70. SAKSA — VIRO

Ei sopimusta.

71. SAKSA — KREIKKA

▼ M8

Työttömyysvakuutuksia koskevassa sopimuksessa, tehty 31 päivänä toukokuuta 1961, olevat 8 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta ja 3 kohta, 9—11 artikla sekä I ja IV luku, sikäli kuin ne koskevat edellä mainittuja artikloja, ja 14 päivänä kesäkuuta 1980 tehdystä pöytäkirjassa oleva huomautus (työttömyysetuutta koskevien vakuutuskausien tunnustaminen muutettaessa asuinpaikkaa valtiosta toiseen).

▼ A1

72. SAKSA — ESPANJA

▼ M8

Sosiaaliturvasta 4 päivänä joulukuuta 1973 tehdyn sopimuksen 45 artiklan 2 kohta (diplomaatti- ja konsuliviranomaisten toimesta tapahtuva edustus).

▼ A1

73. SAKSA — RANSKA

▼ M8

- a) Yleissopimukseen, tehty 10 päivänä heinäkuuta 1950, kyseisenä päivänä tehty lisäsopimus N:o 4, sellaisena kuin se on lisäsopimuksessa N:o 2, tehty 18 päivänä kesäkuuta 1955 (mukaan lukien 1 päivän heinäkuuta 1940 ja 30 päivän kesäkuuta 1950 välisenä aikana täyttyneet vakuutuskaudet).
- b) Edellä mainitussa lisäsopimuksessa N:o 2 oleva I osasto (mukaan lukien ennen 8 päivää toukokuuta 1945 täyttyneet vakuutuskaudet).
- c) Yleissopimukseen, tehty 10 päivänä heinäkuuta 1950, liittyvän kyseisenä päivänä tehdyn yleispöytäkirjan 6, 7 ja 8 kohta (hallintojärjestelyt).
- d) Sopimuksessa, tehty 20 päivänä joulukuuta 1963, olevat II, III ja IV osastot (sosiaaliturva Saarín alueella).

▼ A1

76. SAKSA — KYPROS

Ei sopimusta.

77. SAKSA — LATVIA

Ei sopimusta.

78. SAKSA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ B► A1 79. ◀ SAKSA — LUXEMBURG▼ M8

Sopimuksen, tehty 11 päivänä heinäkuuta 1959, 4, 5, 6 ja 7 artikla (ottaen huomioon vuoden 1940 syyskuun ja vuoden 1946 kesäkuun välisenä aikana täyttyneet vakuutuskaudet).

▼ A1

80. SAKSA — UNKARI

a) Sosiaaliturvasta 2 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn sopimuksen 27 artiklan 3 kohta ja 40 artiklan 1 kohdan b alakohda.

b) Mainitun sopimuksen päätöspöytäkirjan 16 kohta.

81. SAKSA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ B► A1 82. ◀ SAKSA — ALANKOMAAT

a) Sopimus 29 päivästä maaliskuuta 1951, 3 artiklan 2 kohta.

b) Sopimukseen 5 päivästä toukokuuta 1953 liittyvä lisäsopimus N:o 4 21 päivästä joulukuuta 1956, 2 ja 3 artikla (hollantilaisten työntekijöiden 13 päivän toukokuuta 1940 ja 1 päivän syyskuuta 1945 välisenä aikana saamien Saksan sosiaalivakuutusjärjestelmän mukaisten oikeuksien järjestäminen).

▼ A1

83. SAKSA — ITÄVALTA

▼ M8

Työttömyysvakuutuksista 19 päivänä heinäkuuta 1978 tehdyn sopimuksen 1 artiklan 5 kohtaa ja 8 artiklaa sekä kyseiseen sopimukseen liittyvän loppupöytäkirjan 10 kohtaa (työttömyyskorvauksen myöntäminen rajatyöntekijöille edellisessä työskentelyvaltiossa) sovelletaan edelleen henkilöihin, jotka ovat työskennelleet rajatyöntekijöinä 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sitä ennen ja joutuneet työttömiksi ennen 1 päivää tammikuuta 2011.

▼ A1

84. SAKSA - PUOLA

a) Sosiaaliturvasta 8 päivänä joulukuuta 1990 tehdyn sopimuksen 27 artiklan 2-4 kohdassa määriteltyjen edellytysten ja soveltamisalan mukaisesti 9 päivänä lokakuuta 1975 tehty sopimus vanhuus- ja työtapaturmamääräyksistä.

b) Sosiaaliturvasta 8 päivänä joulukuuta 1990 tehdyn sopimuksen 11 artiklan 3 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 27 artiklan 5 kohta ja 28 artiklan 2 kohta.

▼ M8▼ A1

86. SAKSA - SLOVENIA

a) Sosiaaliturvasta 24 päivänä syyskuuta 1997 tehdyn sopimuksen 42 artikla.

b) Mainitun sopimuksen päätöspöytäkirjan 15 kohta.

87. SAKSA - SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

90. SAKSA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ M8

a) Sosiaaliturvasta 20 päivänä huhtikuuta 1960 tehdyn sopimuksen 7 artiklan 5 ja 6 kohta (asevoimien palveluksessa oleviin siviileihin sovellettava lainsäädäntö)

b) Työttömyysvakuutuksista 20 päivänä huhtikuuta 1960 tehdyn sopimuksen 5 artiklan 5 ja 6 kohta (asevoimien palveluksessa oleviin siviileihin sovellettava lainsäädäntö).

▼ A1

91. VIRO — KREIKKA
Ei sopimusta.
92. VIRO — ESPANJA
Ei sopimusta.
93. VIRO — RANSKA
Ei sopimusta.
94. VIRO — IRLANTI
Ei sopimusta.
95. VIRO — ITALIA
Ei sopimusta.
96. VIRO — KYPROS
Ei sopimusta.
97. VIRO — LATVIA
Ei mitään.
98. VIRO — LIETTUA
Ei mitään.
99. VIRO — LUXEMBURG
Ei sopimusta.
100. VIRO — UNKARI
Ei sopimusta.
101. VIRO — MALTA
Ei sopimusta.
102. VIRO — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
103. VIRO — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
104. VIRO — PUOLA
Ei sopimusta.
105. VIRO — PORTUGALI
Ei sopimusta.
106. VIRO — SLOVENIA
Ei sopimusta.
107. VIRO — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
108. VIRO — SUOMI
Ei mitään.
109. VIRO — RUOTSI
Ei mitään.
110. VIRO — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

-
115. KREIKKA — KYPROS
Ei mitään.
116. KREIKKA — LATVIA
Ei sopimusta.

▼ A1

117. KREIKKA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

119. KREIKKA — UNKARI

Ei sopimusta.

120. KREIKKA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

123. KREIKKA — PUOLA

Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

125. KREIKKA - SLOVENIA

Ei sopimusta.

126. KREIKKA - SLOVAKIA

Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

133. ESPANJA — KYPROS

Ei sopimusta.

134. ESPANJA — LATVIA

Ei sopimusta.

135. ESPANJA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

137. ESPANJA - UNKARI

Ei sopimusta.

138. ESPANJA - MALTA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

141. ESPANJA - PUOLA

Ei mitään.

▼ B► **A1** 142. ◀ ESPANJA — PORTUGALI**▼ M8**

Yleissopimuksen, tehty 11 päivänä kesäkuuta 1969, 22 artikla (työttömyysetuuksien maasta vienti).

▼ A1

143. ESPANJA - SLOVENIA

Ei sopimusta.

144. ESPANJA - SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

150. RANSKA — KYPROS

Ei sopimusta.

151. RANSKA — LATVIA

Ei sopimusta.

152. RANSKA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

154. RANSKA — UNKARI

Ei sopimusta.

155. RANSKA — MALTA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

158. RANSKA — PUOLA

Ei mitään.

▼M8**▼A1**

160. RANSKA — SLOVENIA

Ei mitään.

161. RANSKA — SLOVAKIA

Ei mitään.

▼M8**▼A1**

166. IRLANTI — KYPROS

Ei sopimusta.

167. IRLANTI — LATVIA

Ei sopimusta.

168. IRLANTI — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

170. IRLANTI — UNKARI

Ei sopimusta.

171. IRLANTI — MALTA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

174. IRLANTI — PUOLA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

176. IRLANTI — SLOVENIA

Ei sopimusta.

177. IRLANTI — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

180. IRLANTI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ **M8**

Sosiaaliturvasta 14 päivänä syyskuuta 1971 tehdyn sopimuksen 8 artikla (koskee eräiden vammaisille myönnettävien etuuksien siirtämistä ja huomioon ottamista).

▼ **A1**

181. ITALIA — KYPROS

Ei sopimusta.

182. ITALIA — LATVIA

Ei sopimusta.

183. ITALIA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

185. ITALIA — UNKARI

Ei sopimusta.

186. ITALIA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ **B**

► **A1** 187. ◀ ITALIA — ALANKOMAAT

Yleinen sopimus 28 päivästä lokakuuta 1952, 21 artiklan 2 kohta.

▼ **M8**▼ **A1**

189. ITALIA — PUOLA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

191. ITALIA — SLOVENIA

a) Sopimus sosiaalivakuutusten vastavuoroisten velvoitteiden sääntelemisestä koskien rauhansopimuksen liitteen XIV 7 kohtaa (tehty noottien vaihtona 5 päivänä helmikuuta 1959).

b) Entistä Triesten vapaa-alueen B-vyöhykettä koskevan, 7 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn sosiaaliturvasopimuksen 45 artiklan 3 kohta.

192. ITALIA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

196. KYPROS — LATVIA

Ei sopimusta.

197. KYPROS — LIETTUA

Ei sopimusta.

198. KYPROS — LUXEMBURG

Ei sopimusta.

199. KYPROS — UNKARI

Ei sopimusta.

200. KYPROS — MALTA

Ei sopimusta.

201. KYPROS — ALANKOMAAT

Ei sopimusta.

▼ A1

202. KYPROS — ITÄVALTA
Ei mitään.
203. KYPROS — PUOLA
Ei sopimusta.
204. KYPROS — PORTUGALI
Ei sopimusta.
205. KYPROS — SLOVENIA
Ei sopimusta.
206. KYPROS — SLOVAKIA
Ei mitään.
207. KYPROS — SUOMI
Ei sopimusta.
208. KYPROS — RUOTSI
Ei sopimusta.
209. KYPROS — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei mitään.
210. LATVIA — LIETTUA
Ei mitään.
211. LATVIA — LUXEMBURG
Ei sopimusta.
212. LATVIA — UNKARI
Ei sopimusta.
213. LATVIA — MALTA
Ei sopimusta.
214. LATVIA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
215. LATVIA — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
216. LATVIA — PUOLA
Ei sopimusta.
217. LATVIA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
218. LATVIA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
219. LATVIA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
220. LATVIA — SUOMI
Ei mitään.
221. LATVIA — RUOTSI
Ei mitään.
222. LATVIA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.
223. LIETTUA — LUXEMBURG
Ei sopimusta.
224. LIETTUA — UNKARI
Ei sopimusta.

▼ A1

225. LIETTUA — MALTA
Ei sopimusta.
226. LIETTUA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
227. LIETTUA — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
228. LIETTUA — PUOLA
Ei sopimusta.
229. LIETTUA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
230. LIETTUA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
231. LIETTUA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
232. LIETTUA — SUOMI
Ei mitään.
233. LIETTUA — RUOTSI
Ei mitään.
234. LIETTUA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.
235. LUXEMBURG — UNKARI
Ei sopimusta.
236. LUXEMBURG — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

239. LUXEMBURG — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8▼ A1

241. LUXEMBURG — SLOVENIA
Ei mitään.
242. LUXEMBURG — SLOVAKIA
Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

246. UNKARI — MALTA
Ei sopimusta.
247. UNKARI — ALANKOMAAT
Ei mitään.
248. UNKARI — ITÄVALTA
Sosiaaliturvasta 31 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn sopimuksen 36 artiklan 3 kohta.
249. UNKARI — PUOLA
Ei mitään.
250. UNKARI — PORTUGALI
Ei sopimusta.

▼ A1

251. UNKARI — SLOVENIA

Sosiaaliturvasta 7 päivänä lokakuuta 1957 tehdyn sopimuksen 31 artikla.

252. UNKARI — SLOVAKIA

Ei mitään.

253. UNKARI — SUOMI

Ei mitään.

254. UNKARI — RUOTSI

Ei mitään.

255. UNKARI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

256. MALTA — ALANKOMAAT

Ei sopimusta.

257. MALTA — ITÄVALTA

Ei sopimusta.

258. MALTA — PUOLA

Ei sopimusta.

259. MALTA — PORTUGALI

Ei sopimusta.

260. MALTA — SLOVENIA

Ei sopimusta.

261. MALTA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

262. MALTA — SUOMI

Ei sopimusta.

263. MALTA — RUOTSI

Ei sopimusta.

264. MALTA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

▼ M8▼ A1

266. ALANKOMAAT — PUOLA

Ei sopimusta.

▼ B► A1 267. ◀ ALANKOMAAT — PORTUGALI▼ M8

Sopimuksen, tehty 19 päivänä heinäkuuta 1979, 31 artikla (työttömyysetuuksien maasta vienti).

▼ A1

268. ALANKOMAAT — SLOVENIA

Ei mitään.

269. ALANKOMAAT — SLOVAKIA

Ei mitään.

▼ M8▼ A1

273. ITÄVALTA - PUOLA

Sosiaaliturvasta 7 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn sopimuksen 33 artiklan 3 kohta.

▼ **M8**▼ **A1**

275. ITÄVALTA — SLOVENIA

Sosiaaliturvasta 10 päivänä maaliskuuta 1997 tehdyn sopimuksen 37 artikla.

276. ITÄVALTA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

280. PUOLA — PORTUGALI

Ei sopimusta.

281. PUOLA — SLOVENIA

Ei mitään.

282. PUOLA — SLOVAKIA

Ei mitään.

283. PUOLA — SUOMI

Ei sopimusta.

284. PUOLA — RUOTSI

Ei mitään.

285. PUOLA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

286. PORTUGALI — SLOVENIA

Ei sopimusta.

287. PORTUGALI — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ **M8**▼ **A1**

290. PORTUGALI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ **B**

a) Sairaanhoidoa koskeva pöytäkirja 15 päivältä marraskuuta 1978, 2 artiklan 1 kohta.

b) Kun kysymys on portugalilaisista palkatuista työntekijöistä ja kaudesta 22 päivästä lokakuuta 1987 alkaen Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 220 artiklan 1 kohdassa määrätyn siirtymäkauden loppuun: sosiaaliturvasopimuksen, joka on tehty 15 päivänä marraskuuta 1978, 26 artikla sellaisena kuin se on muutettuna kirjeenvaihdolla 28 päivältä syyskuuta 1987.

▼ **A1**

291. SLOVENIA - SLOVAKIA

Ei mitään.

292. SLOVENIA - SUOMI

Ei sopimusta.

293. SLOVENIA - RUOTSI

Ei mitään.

294. SLOVENIA - YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

295. SLOVAKIA - SUOMI

Ei sopimusta.

296. SLOVAKIA - RUOTSI

Ei sopimusta.

▼ A1

297. SLOVAKIA - YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

▼ B

► A1 298. ◀ SUOMI — RUOTSI

▼ M8

Sosiaaliturvasta 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn Pohjoismaisen sopimuksen 10 artikla kotimatkasta asuinmaahan aiheutuneiden lisäkustannusten korvaamisesta silloin, kun asianomainen henkilö joutuu toisessa Pohjoismaassa oleskellessaan sairautensa vuoksi käyttämään kalliimpaa matkustustapaa kuin hän muutoin olisi käyttänyt.

▼ B

B. Sopimusmääräykset, joita ei sovelleta kaikkiin henkilöihin, joihin asetusta sovelletaan (Asetuksen 3 artiklan 3 kohta)

▼ A1

1. BELGIA — TŠEKKIN TASAVALLA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

4. BELGIA — VIRO

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

10. BELGIA - KYPROS

Ei sopimusta.

11. BELGIA - LATVIA

Ei sopimusta.

12. BELGIA - LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

14. BELGIA — UNKARI

Ei sopimusta.

15. BELGIA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

18. BELGIA — PUOLA

Ei mitään.

▼ M8▼ A1

20. BELGIA — SLOVENIA

Ei mitään.

21. BELGIA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ M8▼ A1

25. TŠEKKIN TASAVALLA — TANSKA

Ei sopimusta.

26. TŠEKKIN TASAVALLA — SAKSA

Ei sopimusta.

▼ A1

27. TŠEKIN TASAVALTA — VIRO
Ei sopimusta.
28. TŠEKIN TASAVALTA — KREIKKA
Ei mitään.
29. TŠEKIN TASAVALTA — ESPANJA
Ei mitään.
30. TŠEKIN TASAVALTA — RANSKA
Ei mitään.
31. TŠEKIN TASAVALTA — IRLANTI
Ei sopimusta.
32. TŠEKIN TASAVALTA — ITALIA
Ei sopimusta.
33. TŠEKIN TASAVALTA — KYPROS
Ei mitään.
34. TŠEKIN TASAVALTA — LATVIA
Ei sopimusta.
35. TŠEKIN TASAVALTA — LIETTUA
Ei mitään.
36. TŠEKIN TASAVALTA — LUXEMBURG
Ei mitään.
37. TŠEKIN TASAVALTA — UNKARI
Ei mitään.
38. TŠEKIN TASAVALTA — MALTA
Ei sopimusta.
39. TŠEKIN TASAVALTA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
40. TŠEKIN TASAVALTA — ITÄVALTA
Sosiaaliturvasta 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn sopimuksen 32 artiklan 3 kohta.
41. TŠEKIN TASAVALTA — PUOLA
Ei mitään.
42. TŠEKIN TASAVALTA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
43. TŠEKIN TASAVALTA — SLOVENIA
Ei mitään.
44. TŠEKIN TASAVALTA — SLOVAKIA
Ei mitään.
45. TŠEKIN TASAVALTA — SUOMI
Ei sopimusta.
46. TŠEKIN TASAVALTA — RUOTSI
Ei sopimusta.
47. TŠEKIN TASAVALTA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei mitään.

▼ M8▼ A1

-
49. TANSKA — VIRO
Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

55. TANSKA - KYPROS

Ei sopimusta.

56. TANSKA - LATVIA

Ei sopimusta.

57. TANSKA - LIETTUA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

59. TANSKA — UNKARI

Ei sopimusta.

60. TANSKA — MALTA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

63. TANSKA — PUOLA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

65. TANSKA — SLOVENIA

Ei mitään.

66. TANSKA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

70. SAKSA — VIRO

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

76. SAKSA — KYPROS

Ei sopimusta.

77. SAKSA — LATVIA

Ei sopimusta.

78. SAKSA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

80. SAKSA - UNKARI

Sosiaaliturvasta 2 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn sopimuksen päätöspöytäkirjan 16 kohta.

81. SAKSA - MALTA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

84. SAKSA - PUOLA

Ei mitään.

▼M8**▼A1**

86. SAKSA — SLOVENIA

a) Sosiaaliturvasta 24 päivänä syyskuuta 1997 tehdyn sopimuksen 42 artikla.

b) Mainitun sopimuksen päätöspöytäkirjan 15 kohta.

87. SAKSA — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

91. VIRO — KREIKKA

Ei sopimusta.

92. VIRO — ESPANJA

Ei sopimusta.

93. VIRO — RANSKA

Ei sopimusta.

94. VIRO — IRLANTI

Ei sopimusta.

95. VIRO — ITALIA

Ei sopimusta.

96. VIRO — KYPROS

Ei sopimusta.

97. VIRO — LATVIA

Ei mitään.

98. VIRO — LIETTUA

Ei mitään.

99. VIRO — LUXEMBURG

Ei sopimusta.

100. VIRO — UNKARI

Ei sopimusta.

101. VIRO — MALTA

Ei sopimusta.

102. VIRO — ALANKOMAAT

Ei sopimusta.

103. VIRO — ITÄVALTA

Ei sopimusta.

104. VIRO — PUOLA

Ei sopimusta.

105. VIRO — PORTUGALI

Ei sopimusta.

106. VIRO — SLOVENIA

Ei sopimusta.

107. VIRO — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

108. VIRO — SUOMI

Ei mitään.

109. VIRO — RUOTSI

Ei mitään.

▼ A1

110. VIRO — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

115. KREIKKA - KYPROS
Ei mitään.
116. KREIKKA - LATVIA
Ei sopimusta.
117. KREIKKA - LIETTUA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

119. KREIKKA — UNKARI
Ei sopimusta.
120. KREIKKA — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

123. KREIKKA — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

125. KREIKKA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
126. KREIKKA — SLOVAKIA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

133. ESPANJA — KYPROS
Ei sopimusta.
134. ESPANJA — LATVIA
Ei sopimusta.
135. ESPANJA — LIETTUA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

137. ESPANJA — UNKARI
Ei sopimusta.
138. ESPANJA — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

141. ESPANJA — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

143. ESPANJA - SLOVENIA
Ei sopimusta.

▼ A1

144. ESPANJA - SLOVAKIA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

150. RANSKA — KYPROS
Ei sopimusta.
151. RANSKA — LATVIA
Ei sopimusta.
152. RANSKA — LIETTUA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

154. RANSKA — UNKARI
Ei sopimusta.
155. RANSKA — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

158. RANSKA — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

160. RANSKA — SLOVENIA
Ei mitään.
161. RANSKA — SLOVAKIA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

166. IRLANTI - KYPROS
Ei sopimusta.
167. IRLANTI - LATVIA
Ei sopimusta.
168. IRLANTI - LIETTUA
Ei sopimusta

▼ M8**▼ A1**

170. IRLANTI — UNKARI
Ei sopimusta.
171. IRLANTI — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

174. IRLANTI — PUOLA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

176. IRLANTI — SLOVENIA
Ei sopimusta.

▼ A1

177. IRLANTI — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

181. ITALIA — KYPROS

Ei sopimusta.

182. ITALIA — LATVIA

Ei sopimusta.

183. ITALIA — LIETTUA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

185. ITALIA — UNKARI

Ei sopimusta.

186. ITALIA — MALTA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

189. ITALIA — PUOLA

Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

191. ITALIA — SLOVENIA

a) Sopimus sosiaalivakuutusten vastavuoroisten velvoitteiden sääntelemisestä koskien rauhansopimuksen liitteen XIV 7 kohtaa (tehty noottien vaihtona 5 päivänä helmikuuta 1959).

b) Entistä Triesten vapaa-alueen B-vyöhykettä koskevan, 7 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn sosiaaliturvasopimuksen 45 artiklan 3 kohta.

192. ITALIA — SLOVAKIA

Ei sopimusta

▼ M8**▼ A1**

196. KYPROS — LATVIA

Ei sopimusta.

197. KYPROS — LIETTUA

Ei sopimusta.

198. KYPROS — LUXEMBURG

Ei sopimusta.

199. KYPROS — UNKARI

Ei sopimusta.

200. KYPROS — MALTA

Ei sopimusta.

201. KYPROS — ALANKOMAAT

Ei sopimusta.

202. KYPROS — ITÄVALTA

Ei mitään.

203. KYPROS — PUOLA

Ei sopimusta.

▼ A1

204. KYPROS — PORTUGALI
Ei sopimusta.
205. KYPROS — SLOVENIA
Ei sopimusta.
206. KYPROS — SLOVAKIA
Ei mitään.
207. KYPROS — SUOMI
Ei sopimusta.
208. KYPROS — RUOTSI
Ei sopimusta.
209. KYPROS — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei mitään.
210. LATVIA — LIETTUA
Ei mitään.
211. LATVIA — LUXEMBURG
Ei sopimusta.
212. LATVIA — UNKARI
Ei sopimusta.
213. LATVIA — MALTA
Ei sopimusta.
214. LATVIA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
215. LATVIA — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
216. LATVIA — PUOLA
Ei sopimusta.
217. LATVIA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
218. LATVIA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
219. LATVIA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
220. LATVIA — SUOMI
Ei mitään.
221. LATVIA — RUOTSI
Ei mitään.
222. LATVIA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.
223. LIETTUA — LUXEMBURG
Ei sopimusta.
224. LIETTUA — UNKARI
Ei sopimusta.
225. LIETTUA — MALTA
Ei sopimusta.
226. LIETTUA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.

▼ A1

227. LIETTUA — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
228. LIETTUA — PUOLA
Ei sopimusta.
229. LIETTUA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
230. LIETTUA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
231. LIETTUA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
232. LIETTUA — SUOMI
Ei mitään.
233. LIETTUA — RUOTSI
Ei mitään.
234. LIETTUA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei sopimusta.
235. LUXEMBURG — UNKARI
Ei sopimusta.
236. LUXEMBURG — MALTA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

239. LUXEMBURG — PUOLA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

241. LUXEMBURG — SLOVENIA
Ei mitään.
242. LUXEMBURG — SLOVAKIA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

246. UNKARI — MALTA
Ei sopimusta.
247. UNKARI — ALANKOMAAT
Ei mitään.
248. UNKARI — ITÄVALTA
Sosiaaliturvasta 31 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn sopimuksen 36 artiklan 3 kohta.
249. UNKARI — PUOLA
Ei mitään.
250. UNKARI — PORTUGALI
Ei sopimusta.
251. UNKARI — SLOVENIA
Sosiaaliturvasta 7 päivänä lokakuuta 1957 tehdyn sopimuksen 31 artikla.
252. UNKARI — SLOVAKIA
Ei mitään.

▼ A1

253. UNKARI — SUOMI
Ei mitään.
254. UNKARI — RUOTSI
Ei mitään.
255. UNKARI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei mitään.
256. MALTA — ALANKOMAAT
Ei sopimusta.
257. MALTA — ITÄVALTA
Ei sopimusta.
258. MALTA — PUOLA
Ei sopimusta.
259. MALTA — PORTUGALI
Ei sopimusta.
260. MALTA — SLOVENIA
Ei sopimusta.
261. MALTA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.
262. MALTA — SUOMI
Ei sopimusta.
263. MALTA — RUOTSI
Ei sopimusta.
264. MALTA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

266. ALANKOMAAT — PUOLA
Ei sopimusta.

▼ M8**▼ A1**

268. ALANKOMAAT — SLOVENIA
Ei mitään.
269. ALANKOMAAT — SLOVAKIA
Ei mitään.

▼ M8**▼ A1**

273. ITÄVALTA — PUOLA
Sosiaaliturvasta 7 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn sopimuksen 33 artiklan 3 kohta.

▼ M8**▼ A1**

275. ITÄVALTA — SLOVENIA
Sosiaaliturvasta 10 päivänä maaliskuuta 1997 tehdyn sopimuksen 37 artikla.
276. ITÄVALTA — SLOVAKIA
Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

280. PUOLA — PORTUGALI

Ei sopimusta.

281. PUOLA — SLOVENIA

Ei mitään.

282. PUOLA — SLOVAKIA

Ei mitään.

283. PUOLA — SUOMI

Ei sopimusta.

284. PUOLA — RUOTSI

Ei mitään.

285. PUOLA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

286. PORTUGALI — SLOVENIA

Ei sopimusta.

287. PORTUGALI — SLOVAKIA

Ei sopimusta.

▼M8**▼A1**

291. SLOVENIA — SLOVAKIA

Ei mitään.

292. SLOVENIA — SUOMI

Ei sopimusta.

293. SLOVENIA — RUOTSI

Ei mitään.

294. SLOVENIA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

295. SLOVAKIA - SUOMI

Ei sopimusta.

296. SLOVAKIA - RUOTSI

Ei sopimusta.

297. SLOVAKIA - YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

▼M8

▼B

LIITE IV (B) (11) (13) (15)

(Asetuksen 37 artiklan 2 kohta, 38 artiklan 3 kohta, 45 artiklan 3 kohta, 46 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 46 b artiklan 2 kohta)

A. Asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lainsäädännöt, joiden mukaan työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta

A. BELGIA

- a) Yleistä työkyvyttömyyseläkejärjestelmää, erityistä kaivostyöläisten työkyvyttömyyseläkejärjestelmää, erityistä kauppamerenkulun merimiesten eläkejärjestelmää koskeva lainsäädäntö.
- b) Yrittäjien työkyvyttömyyseläkejärjestelmää koskeva lainsäädäntö.
- c) Merentakaisia alueita koskevaan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvaa työkyvyttömyyttä ja Belgian Kongossa ja Ruanda-Urundissa aiemmin työskennelleiden työkyvyttömyysjärjestelmää koskeva lainsäädäntö.

▼A1

B. TŠEKKIN TASAVALTA

Ei mitään.

C. TANSKA

▼B

Ei mitään.

▼A1

D. SAKSA

▼B

Ei mitään.

▼A1

E. VIRO

- a) Työkyvyttömyyseläkkeet, jotka on myönnetty ennen 1 päivää huhtikuuta 2000 valtionavustuksia koskevan lain nojalla ja jotka ovat voimassa valtion eläkevakuutuslain mukaisesti.
- b) Työkyvyttömyyden perusteella myönnetty kansaneläkkeet valtion eläkevakuutuslain mukaisesti.
- c) Työkyvyttömyyseläkkeet, jotka on myönnetty puolustusvoimissa palvelusta annetun lain, poliisivoimissa palvelusta annetun lain, syyttäjänvirastolain, tuomarien asemasta annetun lain, Riigikogun jäsenten palkoista, eläkkeistä ja muista sosiaalivakuuksista annetun lain ja tasavallan presidentin virallisista etuuksista annetun lain nojalla.

F. KREIKKA

▼B

Maatalouden vakuutusjärjestelmää koskeva lainsäädäntö.

▼A1

G. ESPANJA

▼M3

Yleisen järjestelmän ja erityisjärjestelmien mukaista työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö, lukuun ottamatta virkamiehiä, asevoimia ja oikeushallintoa koskevia erityisjärjestelmiä.

▼A1

H. RANSKA

▼B

1. Palkatut työntekijät:

Työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö lukuun ottamatta kaivostyöntekijöiden sosiaaliturva- järjestelmän työkyvyttömyysvakuutusta koskevaa lainsäädäntöä.

2. Itsenäiset ammatinharjoittajat:

Maatalousyrittäjien työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö.

▼ A1

I. IRLANTI

▼ M2

Vuoden 1993 (yhdistetyn) sosiaalihuoltolain [Social Welfare (Consolidation) Act 1993] II osan 15 luku.

▼ A1

J. ITALIA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

1 päivänä tammikuuta 1996 annetun kansaneläkelain 16 artiklan 1 kohdan 2 alakohhta.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼ B

a) Laki työkyvyttömyysvakuutuksesta 18 päivältä helmikuuta 1966 muutoksineen.

▼ M2

b) Laki itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutuksesta (WAZ) 24 päivältä huhtikuuta 1997 muutoksineen.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Vammaisina syntyneille tai nuorena vammautuneille myönnettävä kansaneläke (kansaneläkelaki 547/93).

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ Ba) *Iso-Britannia*:

Vuoden 1975 sosiaaliturvalain (Social Security Act 1975) 15 ja 36 jakso.

Vuoden 1975 sosiaaliturvaeläkelain (Social Security Pensions Act 1975) 14, 15 ja 16 jakso.

b) *Pohjois-Irlanti*:

Vuoden 1975 sosiaaliturvalain (Pohjois-Irlanti) [Social Security (Northern Ireland) Act 1975] 15 ja 36 jakso.

Vuoden 1975 sosiaaliturvaeläkepäätöksen (Pohjois-Irlanti) [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975] 16, 17 ja 18 artikla.

B. Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 38 artiklan 3 kohdan ja 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmät

A. BELGIA

Ei mitään.

▼ A1

B. TŠEKKIN TASAVALTA

Ei mitään.

C. TANSKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

D. SAKSA

▼ M8

Maanviljelijöiden vanhuusvakuutus (Alterssicherung der Landwirte).

▼ A1

E. VIRO

Ei mitään.

F. KREIKKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

G. ESPANJA

▼ B

Sellaisten merenkulun alalla työskentelevien itsenäisten ammatinharjoittajien eläkeiän alentamisjärjestelmä, jotka harjoittavat 23 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa N:o 230 g tarkoitettua toimintaa.

▼ A1

H. RANSKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

I. IRLANTI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

J. ITALIA

▼ M8

Seuraavien alojen eläkevakuutusjärjestelmät (Assicurazione pensioni per):

- lääkärit (medici),
- farmaseutit (farmacisti),
- eläinlääkärit (veterinari),
- sairaanhoitajat, apuhoitajat ja lastenhoitajat (infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia),
- psykologit (psicologi),
- insinöörit ja arkkitehdit (ingegneri ed architetti),
- maanmittaajat (geometri),
- asianajajat (avvocati),
- taloustieteilijät (dottori commercialisti),
- tilintarkastajat ja liike-elämän asiantuntijat (ragionieri e periti commerciali),
- työvoima-asiantuntijat (consulenti del lavoro),
- notaarit (notai),
- tullivirkailijat (spedizionieri doganali),
- biologit (biologi),
- maatalousteknikot ja maatalousasiantuntijat (agrotecnici e periti agrari),
- kaupalliset agentit ja edustajat (agenti e rappresentanti di commercio),
- toimittajat (giornalisti),
- teollisuusasiantuntijat (periti industriali),
- aktuaarit, kemistit, agronomit, metsänhoitajat ja geologit (attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi).

▼ A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ M8

Vapaiden ammattien yhteenliittymien eläkelaitosten eläkejärjestelmät (Kammern der Freien Berufe).

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Ei mitään.

C. Asetuksen 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa etuuden laskemisesta 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan luopua

A. BELGIA

Ei mitään.

▼ A1

B. TŠEKKIN TASAVALLA

Työkyvyttömyyseläkkeet (täysimääräiset ja osittaiset) ja perhe-eläkkeet (lesken- ja orvoneläkkeet).

C. TANSKA

▼ B

Sosiaalieläkelaisissa tarkoitettuja eläkkeitä koskevat hakemukset, lukuun ottamatta liitteessä IV olevassa D jaksossa lueteltuja eläkkeitä.

▼ A1

D. SAKSA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

E. VIRO

Ei mitään.

F. KREIKKA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

G. ESPANJA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

H. RANSKA

▼ M6

Kaikki työntekijöiden lisäeläkejärjestelmän mukaisia eläke-etuuksia tai jälkeenjääneiden etuuksia koskevat hakemukset, lukuun ottamatta siviili-ilmailualan lentohenkilökunnan lisäeläkejärjestelmän mukaisia vanhuuseläkkeitä tai jälkeenjääneen puolison eläkkeitä koskevia hakemuksia.

▼ A1

I. IRLANTI

▼ M2

Vanhuuseläkkeitä, maksuihin perustuvia vanhuuseläkkeitä, maksuihin perustuvia leskeneläkkeitä koskevat hakemukset.

▼ A1

J. ITALIA

▼ B

Työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeenjääneiden eläkkeet, jotka koskevat palkattuja työntekijöitä ja seuraavia itsenäisten ammatinharjoittajien ryhmiä: varsinaista maanviljelyä harjoittavat maanviljelijät, vuokraviljelijät, maanviljelijät, käsityöläiset ja kaupallisen alan edustajat.

▼ A1

K. KYPROS

Kaikki vanhuus-, työkyvyttömyys- ja leskeneläkkeitä koskevat hakemukset.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

O. UNKARI

Vanhuuseläkettä ja työkyvyttömyyseläkettä koskevat hakemukset, jos hakija on ollut vakuutettuna Unkarissa vähintään 20 vuotta. Perhe-eläke-etuuksia koskevat hakemukset, jos kuollut henkilö on ansainnut yksinomaan Unkarin lainsäädännön mukaisen täyden eläkkeen.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼ B

Yleisestä vanhuusvakuutuksesta 31 päivänä toukokuuta 1956 annetun lain mukaisia vanhuuseläkkeitä koskevat hakemukset.

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

S. PUOLA

Kaikki vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeitä koskevat hakemukset.

T. PORTUGALI

▼ B

Työkyvyttömyys-, vanhus- ja leskeneläkkeitä koskevat hakemukset.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

▼ A1

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

Ei mitään.

▼ A1

X. RUOTSI

▼ B

Vanhuuseläkkeitä ja lisäeläkkeitä koskevat hakemukset, lukuun ottamatta liitteessä IV olevassa D osassa mainittuja eläkkeitä.

▼ A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼ B

Kaikki vanhuus- ja leskeneläkehakemukset, jotka ratkaistaan soveltaen asetuksen III osaston 3 luvun määräyksiä lukuun ottamatta hakemuksia, joissa (joiden osalta):

- a) 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai sen jälkeen alkavan verovuoden aikana
 - i) asianomainen on täyttänyt Yhdistyneen kuningaskunnan ja jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön vakuutus-, työskentely- tai asumiskausia koskevat vaatimukset, ja
 - ii) yhtä (tai useampaa) i alakohdassa tarkoitetuista verovuosista ei pidetä huomioon otettavana vuotena Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan;
- b) vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet Yhdistyneessä kuningaskunnassa 5 päivää heinäkuuta 1948 edeltävien kausien osalta voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti, otetaan huomioon asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisissa laskelmissa sovellettaessa jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia vakuutus-, työskentely- ja asumiskausia.

▼ A1**D. Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettut etuudet ja sopimukset**

1. *Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut etuudet, joiden määrä on riippumaton täytettyjen vakuutus- tai asumiskausien pituudesta:*

- a) työkyvyttömyysetuudet, joita tarkoitetaan tämän liitteen A osassa luetelluissa lainsäädännöissä;
- b) sellaisen henkilön 10 vuoden asumisella ansaitsema täysi Tanskan kansaneläkkeen vanhuuseläke, jolle eläke on myönnetty viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1989;
- c) Viron kansaneläke, joka on myönnetty valtion eläkevakuutuslain mukaisesti, vanhuuseläkkeet, jotka on myönnetty valtion tilintarkastuslain, poliisivoimissa palvelusta annetun lain ja syyttäjänvirastolain mukaisesti sekä vanhuus- ja perhe-eläkkeet, jotka on myönnetty oikeuskanslerilain, puolustusvoimissa palvelusta annetun lain, tuomarin asemasta annetun lain, Riigikogun jäsenten palkoista, eläkkeistä ja muista sosiaalivakuuksista annetun lain ja tasavallan presidentin virallisista etuuksista annetun lain mukaisesti.
- d) Espanjan hautausavustukset ja jälkeenjääneiden eläkkeet, jotka on myönnetty yleisissä ja erityisissä järjestelmissä;
- e) Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän tai maatalousalan palkattujen työntekijöiden järjestelmän leskille annettavan vakuutuksen mukainen leskien avustus;
- f) Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän tai maatalouden palkattujen työntekijöiden järjestelmän mukainen leskien työkyvyttömyyseläke, jos se on laskettu kuolleen puolison työkyvyttömyyseläkkeen perusteella ja maksettu 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti;
- g) yleisestä perhe-eläkkeestä 21 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain mukainen Alankomaiden perhe-eläke;
- h) Suomen 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain mukaisesti määräytyvät ja kansaneläkelain (547/93) siirtymämääräysten mukaisesti myönnettävät kansaneläkkeet ja 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain mukainen orvoneläkkeen täydennysmäärä;

▼ A1

- i) ennen 1 päivää tammikuuta 1993 sovelletun Ruotsin peruseläkelainsäädännön mukaisesti myönnettävä täysi peruseläke sekä kyseisestä ajankohdasta sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien siirtymämääräysten mukaisesti myönnettävä täyseläke.
2. *Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut etuudet, joiden suuruus määrätään sellaisen laskennallisen kauden perusteella, joka katsotaan täytetyksi riskin toteutumispäivän ja myöhemmän päivämäärän välillä:*
- a) Tanskan varhaiseläkkeet, joiden määrä määrätään ennen 1 päivää lokakuuta 1984 voimassa olleen lainsäädännön mukaan;
 - b) Saksan työkyvyttömyys- ja jälkeenjääneiden eläkkeet, joihin otetaan huomioon lisäkausi, ja Saksan vanhuuseläkkeet, joihin otetaan huomioon jo ansaittu lisäkausi;
 - c) Italian täyden työkyvyttömyyden eläkkeet ("inabilità");
 - d) Latvian työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeet, joihin otetaan huomioon vakuutuksen hyvityskausi;
 - e) Liettuan sosiaaliturvaan kuuluvat työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeet;
 - f) Luxemburgin työkyvyttömyys- ja jälkeenjääneiden eläkkeet;
 - g) Slovakian työkyvyttömyyseläkkeet ja osittaiset työkyvyttömyyseläkkeet sekä niistä johdetut perhe-eläkkeet;
 - h) Suomen työeläkkeet, joihin otetaan huomioon kansallisen lainsäädännön mukaisesti tulevat ajanjaksot;
 - i) Ruotsin työkyvyttömyys- ja jälkeenjääneiden eläkkeet, joihin otetaan huomioon hyvitetty vakuutuskausi sekä Ruotsin vanhuuseläkkeet, joihin otetaan huomioon jo ansaitut hyvityskaudet.
3. *Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetut sopimukset, joiden tarkoituksena on estää saman laskennallisen kauden huomioon ottaminen kahdesti tai useammin:*
- a) sosiaaliturvasta 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehty pohjoismainen sopimus;
 - b) sosiaaliturvasta 28 päivänä huhtikuuta 1997 Saksan liittotasavallan ja Suomen tasavallan välillä tehty sopimus.

LIITE V (15)

JÄSENVALTIOIDEN LAINSÄÄDÄNTÖJEN VASTAAVUUS TYÖKYVYTTÖMYYDEN ASTETTA KOSKEVIEN EDELLYTYSTEN SUHTEEN

(Asetuksen 40 artiklan 4 kohta)

BELGIA

Jäsenvaltiot	Jäsenvaltioiden sellaisten laitosten soveltamat järjestelmät, jotka ovat tehneet työkyvyttömyyden astetta koskevan päätöksen	Belgian laitosten soveltamat järjestelmät, joita päätös sitoo vastaavuustapauksissa				Merenkulkijoiden järjestelmä	OSSOM
		Yleinen järjestelmä	Kaivostyöntekijöiden järjestelmä		Ammatillinen työkyvyttömyys		
RANSKA	1. Yleinen järjestelmä — Ryhmä III (huollettavat) — Ryhmä II — Ryhmä I	} Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Ei vastaavuutta
	2. Maatalouden järjestelmä — täysi yleinen työkyvyttömyys — kahden kolmasosan yleinen työkyvyttömyys — huollettavat		Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Ei vastaavuutta
	3. Kaivostyöntekijöiden järjestelmä — osittainen, yleinen työkyvyttömyys — huollettavat	} Vastaavuus Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Ei vastaavuutta
	4. Merenkulkijoiden järjestelmä — yleinen työkyvyttömyys — huollettavat — ammatillinen työkyvyttömyys		Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Vastaavuus	Ei vastaavuutta
ITALIA	1. Yleinen järjestelmä — työkyvyttömyys; ruumiillisen työn tekijät — työkyvyttömyys; toimihenkilöt	} Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta
	2. Merenkulkijoiden järjestelmä — kelpaamattomuus merenkulkuun		Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta

Jäsenvaltiot	Jäsenvaltioiden sellaisten laitosten soveltamat järjestelmät, jotka ovat tehneet työkyvyttömyyden astetta koskevan päätöksen	Belgian laitosten soveltamat järjestelmät, joita päätös sitoo vastaavuustapauksissa				
		Yleinen järjestelmä	Kaivostyöntekijöiden järjestelmä			Merenkulkijoiden järjestelmä
			Yleinen työkyvyttömyys	Ammatillinen työkyvyttömyys		
LUXEMBURG	Työkyvyttömyys; ruumiillisen työn tekijät Työkyvyttömyys; toimihenkilöt	} Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	Vastaavuus	OSSOM Ei vastaavuutta

RANSKA

Jäsenvaltiot	Jäsenvaltioiden sellaisten laitosten soveltamat järjestelmät, jotka ovat tehneet työkyvyttömyyden astetta koskevan päätöksen	Ranskan laitosten soveltamat järjestelmät, joita vastaavuustapauksissa päätös koskee											
		Yleinen järjestelmä			Maatalouden järjestelmä			Kaivostyöntekijäin järjestelmä			Merenkulkijoiden järjestelmä		
		Ryhmä I	Ryhmä II	Ryhmä III (huollettavat)	2/3 työkyvyttömyys	Täysi työkyvyttömyys	Huollettavat	2/3 yleinen työkyvyttömyys	Huollettavat	Ammatillinen työkyvyttömyys	2/3 yleinen työkyvyttömyys	Täysi ammatillinen työkyvyttömyys	Huollettavat
BELGIA	1. Yleinen järjestelmä	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
	2. Kaivostyöntekijäin järjestelmä	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
	3. Merenkulkijoiden järjestelmä	Vastaavuus ⁽¹⁾	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus ⁽¹⁾	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus ⁽¹⁾	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
ITALIA	1. Yleinen järjestelmä	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
	2. Merenkulkijoiden järjestelmä	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
LUXEMBURG	Työkyvyttömyys — ruumiillisen työn tekijät	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Vastaavuus	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta
	Työkyvyttömyys — toimihenkilöt	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta

⁽¹⁾ Siltä osin kuin belgialainen laitoksen toteama työkyvyttömyys on yleistä työkyvyttömyyttä.

⁽²⁾ Ainoastaan jos belgialainen laitos on todennut, että työntekijä on sopimaton työhön maan alla tai maan päällä.

⁽¹⁾ Siltä osin kuin belgialaisen laitoksen toteama työkyvyttömyys on yleistä työkyvyttömyyttä.

⁽²⁾ Ainoastaan jos belgialainen laitos on todennut, että työntekijä on sopimaton työhön maan alla tai maan päällä.

ITALIA

Jäsenvaltiot	Jäsenvaltioiden sellaisten laitosten sovellettamat järjestelmät, jotka ovat tehneet työkyvyttömyyden astetta koskevan päätöksen	Italian laitosten sovelttamat järjestelmät, joita päätös sitoo vastaavuustapauksessa			
		Yleinen järjestelmä		Toimihenkilöt	Merenkulkijoiden järjestelmä Työkyvyttömyys meren- kulkuun
		Ruomillisen työn tekijät			
BELGIA	1. Yleinen järjestelmä 2. Kaivostyöntekijöiden järjestelmä — osittainen yleinen työkyvyttömyys — ammatillinen työkyvyttömyys 3. Merenkulkijoiden järjestelmä	Ei vastaavuutta Vastaavuus Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta Vastaavuus Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	
RANSKA	1. Yleinen järjestelmä — ryhmä III (huollettavat) — ryhmä II — ryhmä I 2. Maatalouden järjestelmä — täysi yleinen työkyvyttömyys — osittainen yleinen työkyvyttömyys — huollettavat 3. Kaivostyöntekijöiden järjestelmä — osittainen yleinen työkyvyttömyys — huollettavat — ammatillinen työkyvyttömyys 4. Merenkulkijoiden järjestelmä — osittainen yleinen työkyvyttömyys — huollettavat — ammatillinen työkyvyttömyys	Vastaavuus Vastaavuus Vastaavuus Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	Vastaavuus Vastaavuus Vastaavuus Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	

LUXEMBURG

Jäsenvaltiot	Jäsenvaltioiden sellaisten laitosten sovelamat järjestelmät, jotka ovat tehneet työkyvyttömyyden astetta koskevan päätöksen	Luxemburgin laitosten sovelamat järjestelmät, joita vastaavuustapauksessa päätös sitoo	
		Työkyvyttömyys — ruumiillisen työn tekijät	Työkyvyttömyys — toimihenkilöt
BELGIA	1. Yleinen järjestelmä	Vastaavuus	Vastaavuus
	2. Kaivostyöntekijöiden järjestelmä — osittainen yleinen työkyvyttömyys — ammatillinen työkyvyttömyys	Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta	Ei vastaavuutta Ei vastaavuutta
	3. Merenkulkijoiden järjestelmä	Vastaavuus ⁽¹⁾	Vastaavuus ⁽¹⁾
RANSKA	1. Yleinen järjestelmä — Ryhmä III (huollettavat) — Ryhmä II — Ryhmä I	Vastaavuus	Vastaavuus
	2. Maatalouden järjestelmä — täysi yleinen työkyvyttömyys — 2/3 yleinen työkyvyttömyys — huollettavat	Vastaavuus	Vastaavuus
	3. Kaivostyöntekijöiden järjestelmä — 2/3 yleinen työkyvyttömyys — huollettavat — ammatillinen työkyvyttömyys	Vastaavuus Ei vastaavuutta	Vastaavuus Ei vastaavuutta
	4. Merenkulkijoiden järjestelmä — osittainen yleinen työkyvyttömyys — huollettavat — ammatillinen työkyvyttömyys	Vastaavuus Ei vastaavuutta	Vastaavuus Ei vastaavuutta

⁽¹⁾ Siltä osin kuin belgialaisen laitoksen toteama työkyvyttömyys on yleisiä työkyvyttömyyttä.

LIITE VI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

ERITYISMÄÄRÄYKSET TIETTYJEN JÄSENVALTIOIDEN LAINSÄÄDÄNTÖJEN SOVELTAMISEKSI

(Asetuksen 89 artikla)

A. BELGIA

1. Henkilöt, joiden oikeus sairausvakuutuksen luontoisuuksiin perustuu Belgian itsenäisten ammatinharjoittajien pakollisen sairaus- ja työkyvyttömyysvakuutusjärjestelmän säännöksiin tai määräyksiin, saavat oikeudet asetuksen III osaston 1 luvun säännösten mukaisesti, mukaan lukien 35 artiklan 1 kohta, seuraavin edellytyksin:
 - a) Niissä tapauksissa, joissa se, jonka etua asia koskee, asuu tilapäisesti muun jäsenvaltion kuin Belgian alueella, hänellä on oikeus:
 - i) luontoisuuksiin, joista säädetään tilapäisen asuinpaikan jäsenvaltion lainsäädännössä, kun kysymys on sairaalahoidosta;
 - ii) korvauksiin muista luontoisuuksista, joista säädetään Belgian järjestelmän mukaan, toimivaltaisesta belgialaisesta laitoksesta, siihen määrään saakka kuin tilapäisen asuinpaikan jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään;
 - b) Niissä tapauksissa, joissa se, jonka etua asia koskee, asuu vakinaisesti muun jäsenvaltion kuin Belgian alueella, hänellä on oikeus luontoisuuksiin, joista säädetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jonka alueella hän asuu, edellyttäen, että hän maksaa asianomaiselle belgialaiselle laitokselle asiaankuuluvan Belgian säännöksissä säädetyn lisämaksun.
2. Belgian toimivaltaisen laitoksen soveltaessa asetuksen III osaston 7 ja 8 luvun säännöksiä lasta pidetään kasvatettuna siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella hän asuu.
3. Asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovellettaessa Belgian lainsäädännön mukaan ennen 1 päivää tammikuuta 1945 täytettyjä vanhuusvakuutuskausia pidetään myös yleisessä työkyvyttömyysjärjestelmässä ja merimiesten järjestelmässä Belgian lainsäädännön mukaan täytettyinä vakuutuskausina.
4. Asetuksen 40 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon vain kaudet, joina palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut Belgian lainsäädännön mukaan työkyvytön.
5. Asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovellettaessa Belgian lainsäädännön mukaan ennen itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyyslainsäädännön voimaantuloa itsenäisenä ammatinharjoittajana täytetyt vanhuusvakuutuskaudet katsotaan viimeksi mainitun lainsäädännön mukaan täyttyneiksi kausiksi.
6. Jotta määrättäisiin, ovatko Belgian lainsäädännössä asetetut vaatimukset työttömyysetuuksia koskevasta oikeudesta täytetyt, otetaan huomioon vain päivät palkatussa työssä; kuitenkin huomioon otetaan päivät, jotka on hyväksytty vastaaviksi sanotun lainsäädännön mukaan vain niiltä osin, kuin niitä edeltäneet työpäivät olivat päiviä palkatussa työssä.
7. Asetuksen 72 artiklan ja 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon työskentelykaudet tai vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jos oikeus etuuksiin Belgian lainsäädännön mukaan edellyttää tietyn aiemman kauden osalta, että edellytykset oikeudesta perhe-etuuksiin palkattujen työntekijöiden järjestelmässä täyttyvät.
8. Sovelletaessa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 14 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa 14 c artiklan a alakohtaa ja 14 d artiklaa viitevuoden liiketulot, jotka ovat pohjana määrättäessä vakuutusmaksuja itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaalijärjestelyn perusteella, lasketaan käyttäen apuna keskimääräistä vuosittaista kurssia sitä vuotta varten, jonka aikana tämä tulo saatiin.

Muuntokurssi on niiden vuosittaisten muuttamiskurssien keskimäärä, jotka julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen (ETY) N:o 574/72 107 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
9. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työttömyyseläkkeen teoreettista määrää Belgian toimivaltainen laitos ottaa perustaksi

▼B

tulon, jonka se, jonka etua asia koskee, on ansainnut viimeksi harjoittamassaan ammatissa.

10. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka ei ole enää Belgiassa vakuutettu Belgian sairaus- tai työkyvyttömyyslainsäädännön nojalla, jonka mukaan etuutta koskevan oikeuden saamisen edellytyksenä on, että asianosainen on riskin toteutumishetkellä vakuutettu, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa edelleen vakuutetuksi riskin toteutumishetkellä, jos hän on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saman riskin varalta.
11. Jos sillä, jonka etua asia koskee, on asetuksen 45 artiklan mukaan oikeus Belgian työkyvyttömyysetuuteen, tämä etuus myönnetään asetuksen 46 artiklan 2 kohdan määrittämien sääntöjen mukaisesti:
 - a) pakollisen sairaus- ja työkyvyttömyysvakuutusjärjestelmän perustamisesta ja järjestämisestä 9 päivänä elokuuta 1963 annetun lain säännösten mukaisesti, jos se, jonka etua asia koskee, oli työkyvyttömyyden alkamishetkellä vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan asetuksen 1 artiklan a kohdan tarkoittamana palkattuna työntekijänä;
 - b) itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusjärjestelmästä 20 päivänä heinäkuuta 1971 annetun kuninkaallisen asetuksen säännösten mukaisesti, jos se, jonka etua asia koskee, oli työkyvyttömyyden alkamishetkellä asetuksen 1 artiklan a kohdan tarkoittama itsenäinen ammatinharjoittaja.

▼M3

12. Tietyistä sotilaseläkkeiden mukautuksista sekä ilmaisen lääkärinhoidon ja reseptilääkkeiden myöntämisestä rauhan aikana vammautuneille varusmiehille 9 päivänä maaliskuuta 1953 annetun lain 1 artiklassa tarkoitettu vahinkotapahtuma vastaa tämän asetuksen III osaston 4 luvussa tarkoitettua työtapaturmaa tai ammattitautia.

▼A1**B. TŠEKin TASAVALTA**

Ei mitään.

C. TANSKA**▼M2****▼M1**

2. Henkilöt, joilla on asetuksen III osaston I luvun säännösten nojalla oikeus luontoisetuksiin oleskellessaan tai asuessaan Tanskassa, saavat kyseisiä etuuksia samoin edellytyksin kuin Tanskan julkista terveydenhuoltoa koskevan lain (lov om offentlig sygesikring) mukaisesti luokassa 1 vakuutetut henkilöt. Henkilöt, jotka sijoittautuvat Tanskaan ja jotka hyväksytään Tanskan sairausvakuutusjärjestelmään, voivat kuitenkin niin halutessaan vakuuttaa itsensä luokassa 2 samoin edellytyksin kuin tanskalaiset vakuutetut.

▼B

3. a) Tanskan lainsäädännön sosiaalieläkettä koskevia säännöksiä, joiden mukaan oikeus eläkkeeseen edellyttää hakijan asumista Tanskassa, ei sovelleta palkattuihin työntekijöihin tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin tai heidän jälkeensä jääneisiin, jotka asuvat muun jäsenvaltion kuin Tanskan alueella.
- b) Rajatyöntekijän tai kausityöntekijän osalta Tanskassa täyttyneet työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet katsotaan eläkettä laskettaessa jälkeensä jääneen puolison osalta Tanskassa täyttyneiksi asumiskausiksi niiltä osin kuin jälkeensä jäänyt puoliso oli näiden kausien aikana avioliitossa rajatyöntekijän tai kausityöntekijän kanssa ilman, että he asuivat erillään yhteisestä kodistaan tai tosiasiallisesti erossa yhteensopimattomuuden vuoksi, ja edellyttäen, että näiden kausien aikana puoliso asui toisen jäsenvaltion alueella.
- c) Muun palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kuin rajatyöntekijän tai kausityöntekijän osalta Tanskassa ennen 1 päivää tammikuuta 1984 täyttyneitä työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausia pidetään eläkettä laskettaessa jälkeensä jääneen puolison osalta Tanskassa täyttyneinä asumiskausina niiltä osin kuin jälkeensä jäänyt puoliso oli näiden kausien aikana avioliitossa palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kanssa ilman, että he asuivat erillään yhteisestä kodistaan tai tosiasiallisesti erossa yhteen-

▼B

sopimattomuuden vuoksi, ja edellyttäen, että puoliso asui näiden kausien aikana toisen jäsenvaltion alueella.

- d) Edellä b ja c alakohdan mukaan huomioon otettavia kausia ei oteta huomioon, jos ne ovat päällekkäisiä kyseisen henkilön toisen jäsenvaltion pakollista vakuutusta koskevan lainsäädännön mukaan eläkettä laskettaessa huomioon otettujen kausien kanssa tai sellaisten kausien kanssa, joiden aikana kyseinen henkilö sai eläkettä tällaisen lainsäädännön mukaan.

Nämä kaudet otetaan kuitenkin huomioon, jos mainitun eläkkeen vuosittainen määrä on vähemmän kuin puolet sosiaalieläkkeen perusmäärästä.

4. Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Tanskan lain 7 päivänä kesäkuuta 1972 annettujen siirtymäsäännösten soveltamiseen, jotka koskevat Tanskan sellaisten kansalaisten eläkeoikeuksia, jotka ovat tosiasiallisesti asuneet välittömästi ennen hakemuksen jättöpäivää Tanskassa tietyn ajan. Kuitenkin eläke myönnetään sellaisille jäsenvaltioiden kansalaisille, jotka ovat tosiasiallisesti asuneet Tanskassa vuoden ajan välittömästi ennen hakemuksen jättöpäivää samoin edellytyksin, jotka koskevat Tanskan kansalaisia.
5. a) Kaudet, joina muun jäsenvaltion kuin Tanskan alueella asuva rajatyöntekijä on harjoittanut ammatillista tai kaupallista toimintaa. Tanskassa, katsotaan Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa asumiskausiksi. Samaa sovelletaan kausiin, joina rajatyöntekijä on komennettu muuhun jäsenvaltioon kuin Tanskan tai tarjoaa siellä palveluja.
- b) Kaudet, joina muun jäsenvaltion kuin Tanskan alueella asuva kausityöntekijä on harjoittanut ammattiaan Tanskassa. Katsotaan Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa asumiskausiksi. Samaa sovelletaan kausiin, joina kausityöntekijä on komennettu toisen jäsenvaltion kuin Tanskan alueelle.
6. Määrättäessä, täyttyvätkö edellytykset oikeudesta sairaus- tai äitiyspäivärahoihin 20 päivänä joulukuuta 1989 sairaus- tai äitiyspäivärahaetuksista annetun lain mukaan sellaisissa tapauksissa, joissa asianomaiseen henkilöön ei ole sovellettu Tanskan lainsäädäntöä kaikkina niinä kausina, joita tarkoitetaan edellä mainitussa laissa:
 - a) otetaan huomioon muun jäsenvaltion kuin Tanskan lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutus- tai työskentelykaudet sanottujen tarkastelujaksojen kuluessa, jos asianomainen henkilö ei ole ollut Tanskan lainsäädännön alainen, niin kuin nuo kaudet olisivat täyttyneet viimeksi mainitun lainsäädännön mukaan.

▼M8**▼B**

7. Asetuksen 46 a artiklan 3 kohdan d alakohtaa ja 46 c artiklan 1 ja 3 kohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta Tanskan lainsäädännön mukaisesti myönnettäviin eläkkeisiin.
8. Asetuksen 67 artiklan säännöksiä sovellettaessa Tanskassa vakuutettujen itsenäisten ammatinharjoittajien työttömyysetuudet lasketaan Tanskan lainsäädännön mukaisesti.
9. Jos tanskalaisen vanhuuseläkkeen tai varhaiseläkkeen saajalla on myös oikeus toisen, jäsenvaltion myöntämään jälkeenjääneen eläkkeeseen. Näitä eläkkeitä pidetään Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa asetuksen 46 a artiklan 1 kohdan tarkoittamina samanlaisina etuuksina edellyttäen kuitenkin, että sen henkilön osalta, jonka vakuutus- tai asumiskausia käytetään perustana jälkeenjääneen eläkkeen laskemisessa, on täyttynyt asumiskausia Tanskassa.

▼M3

10. Sellaisen henkilön osalta, joka kuuluu virkamiesten erityisjärjestelmän piiriin, joka asuu Tanskassa ja

- a) johon ei sovelleta III osaston 1 luvun 2 ja 7 jakson säännöksiä, ja
- b) joka ei ole oikeutettu eläkkeeseen Tanskassa,

toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää maksua Tanskassa suoritettujen luontaiseturien kustannuksista silloin, kun luontoisedut kuuluvat kyseenä olevan erityisjärjestelmän ja/tai sitä täydentävän henkilökohtaisen vakuutuksen piiriin. Säännöstä sovelletaan myös tällaisen henkilön puolisoon ja alle 18-vuotiaisiin lapsiin.

▼ **M8**

11. Joustaviin työjärjestelyihin (ledighedsydelse) (laki N:o 455 10 päivältä kesäkuuta 1997) hyväksyttyjen työttömien henkilöiden tilapäinen etuus kuuluu III osaston 6 lukuun (Työttömyysetuudet). Toiseen jäsenvaltioon lähtevien työttömien henkilöiden osalta sovelletaan tämän asetuksen 69 ja 71 artiklaa silloin, kun kyseisellä jäsenvaltiolla on samanlaiset työllisyysjärjestelmät samaan ryhmään kuuluville henkilöille.

▼ **A1**

D. SAKSA

▼ **B**

1. Asetuksen 10 artiklan säännökset eivät vaikuta säännöksiin, joiden mukaan tapaturmat (ja ammattitaudit), jotka sattuvat Saksan liittotasavallan ulkopuolella, ja kaudet, jotka ovat täyttyneet tämän alueen ulkopuolella, eivät anna aiheutta etuuksien maksamiseen tai antavat aiheutta etuuksien maksamiseen vain tietyin edellytyksin, jos niihin oikeutetut asuvat Saksan liittotasavallan alueen ulkopuolella.
2. a) Vakiokausi (pauschale Anrechnungszeit) määritetään ottaen huomioon vain Saksan kaudet.
- b) Otettaessa huomioon Saksan eläkejaksoja kaivostyöntekijäin eläkevaikutusta laskettaessa sovelletaan vain Saksan lainsäädäntöä.
- c) Otettaessa huomioon Saksan korvaavia eläkejaksoja (Ersatzzeiten) sovelletaan vain Saksan lainsäädäntöä.

▼ **M8**▼ **B**

4. Sosiaalivakuutuslain VI kirjan 7 artiklaa sovelletaan muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin sekä valtiottomiin henkilöihin ja pakolaisiin, jotka asuvat muiden jäsenvaltioiden alueella, seuraavien menettelysääntöjen mukaisesti.

Jos yleiset edellytykset täyttyvät, vapaaehtoiset maksut voidaan maksaa Saksan eläkevakuutusjärjestelmään:

- a) jos asianomaisella henkilöllä on koti- tai asuinpaikka Saksan liittotasavallan alueella;
- b) jos asianomaisella henkilöllä on koti- tai asuinpaikka toisen jäsenvaltion alueella ja hän on milloin tahansa aikaisemmin kuulunut pakollisesti tai vapaaehtoisesti Saksan eläkevakuutusjärjestelmään;
- c) jos asianomainen henkilö on toisen jäsenvaltion kansalainen ja hänellä on koti- tai asuinpaikka kolmannen valtion alueella ja hän on maksanut maksuja Saksan eläkevakuutuksen vähintään 60 kuukautta tai hänellä oli oikeus vapaaehtoiseen vakuutukseen sosiaalivakuutuslain VI kirjan 232 artiklan perusteella, eikä hän ole pakollisesti tai vapaaehtoisesti vakuutettu muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
5.
6.
7.
8.
9. Jos sellaisten luontoisuuksien kustannukset, jotka muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisessa laitoksessa vakuutettujen eläkeläisten tai heidän perheenjäsentensä asuinpaikan saksalainen laitos on myöntänyt, korvataan kuukausittaisen kertasuoritusten perusteella, tällaisia eläkeläisten sairausvakuutuksen kustannuksia käsitellään kustannusten taloudelliseksi tasaamiseksi laitosten kesken Saksan sairausvakuutusjärjestelmän kustannuksina eläkeläisille. Kertasuorituksia, jotka on korvattu saksalaisille asuinpaikan laitoksille muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisista laitoksista, pidetään saatavina, jotka on otettava huomioon edellä mainitussa taloudellisessa tasaamisessa.
10. Itsenäisten ammatinharjoittajien työttömyyskorvauksen ("Arbeitslosenhilfe") myöntämistä varten edellytetään, että asianomainen henkilö on ennen ilmoittautumistaan työttömäksi työskennellyt ainakin vuoden pääsääntöisesti itsenäisenä ammatinharjoittajana Saksan liittotasavallan alueella eikä ole vain lähtenyt tästä työstä tilapäisesti.

▼ **M8**▼ **B**

12. Toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täytetyt pakollisen vakuutuksen kaudet joko käsityöläisten erityisjärjestelmässä tai, jollei tällaista järjestelmää ole, itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmässä tai yleisessä järjestelmässä otetaan huomioon laskettaessa vaadittavaa pakollisen vakuutuksen 18:aa vuotta, jotta saataisiin oikeus vetäytyä pakollisesta käsityöläisyrittäjien eläkevakuutusjärjestelmästä.
13. Sovellettaessa Saksan lainsäädäntöä pakollisesta eläkeläisten sairausvakuutuksesta siten kuin määrätään sosiaalivakuutussäädöksen (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch - SGB V) V osan 5 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa ja sairausvakuutuksen uudistuslain (Gesundheitsreformgesetz) 56 artiklassa, vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan aikana, jona kysymyksessä olevalla henkilöllä oli oikeus sairaanhoitoetuuksiin, otetaan huomioon tarpeellisessa määrin vakuutuskausina, jotka ovat täyttyneet Saksan lainsäädännön mukaan edellyttäen, että ne eivät ole päällekkäisiä tämän lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien kanssa.
14. Rahaetuuksien myöntämiseksi Saksan sosiaalivakuutussäädöksen V osan (SGB V) 47 artiklan 1 kohdan perusteella ja Saksan sosiaalivakuutuslain (Reichsversicherungsordnung - RVO) 200 artiklan 2 kohdan ja 561 artiklan 1 kohdan perusteella Saksan vakuutuslaitokset määräävät netto korvauksen, joka otetaan huomioon etuuksia laskettaessa, niin kuin vakuutettu asuisi Saksan liittotasavallassa.
15. Kreikkalaiset opettajat, joilla on virkamiehen asema ja jotka sen perusteella, että he ovat opettaneet saksalaissa kouluissa, ovat suorittaneet maksuja Saksan pakolliseen eläkevakuutusjärjestelmään ja erityiseen Kreikan virkamiesjärjestelmään ja joiden kuuluminen pakolliseen Saksan vakuutuksen päättyi 31 päivän joulukuuta 1978 jälkeen, voivat pyynnöstä saada takaisin pakolliset eläkevakuutusmaksut sosiaaliturvalain VI kirjan 210 artiklan mukaisesti. Maksunpalautushakemukset on esitettävä tämän määräyksen voimaantulusta seuraavan kalenterivuoden aikana. Asianomainen voi esittää vaatimuksensa myös kuuden kalenterikuukauden kuluessa siitä, kun hän lakkasi olemasta pakollisen vakuutuksen piirissä.

Sosiaaliturvalain VI kirjan 210 artiklan 6 kohtaa sovelletaan vain niiden kausien osalta, joina maksettiin pakollisia maksuja eläkevakuutusjärjestelmään erityisen Kreikan virkamiesjärjestelmän lisäksi, ja välittömästi niitä maksukausia seuraavien kausien osalta, joina suoritettiin näitä pakollisia maksuja.

16.

▼ **M8**▼ **B**

18. Henkilöllä, joka saa eläkettä sekä Saksan lainsäädännön että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, katsotaan asetuksen 27 artiklaa sovellettaessa olevan oikeus sairauden ja äitiyden perusteella annettaviin sairaanhoitoetuuksiin, jos Saksan sosiaalivakuutussäädöksen (SGB V) V osan 8 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan mukaan tämä henkilö on suljettu pois pakollisesta sairausvakuutuksesta (Krankenversicherung).
19. Vakuutuskausi lapsen hoitamista varten Saksan lainsäädännön mukaan on pätevä myös sellaisen kauden osalta, jonka aikana kysymyksessä oleva työntekijä hoiti lasta toisessa jäsenvaltiossa edellyttäen, että tämä henkilö ei voinut harjoittaa ammattitoimintaa äitien suojelulain (Mutterschutzgesetz) 6 artiklan 1 kohdan perusteella tai otti vanhempainlomaa liittovaltion lastenhoitoavustuslain (Bundeserziehungsgeldgesetz) 15 artiklan mukaan, eikä työskennellyt missään vähäisemmässä (geringfügig) työssä SGB IV:n 8 artiklan mukaisesti.
20. Kun sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 1991 voimassa olleen Saksan eläkelain säännöksiä, liitteen VI säännöksiä sovelletaan niin ikään siinä muodossa, missä ne olivat voimassa 31 päivänä joulukuuta 1991.

▼ **M3**

21. a) Asetuksen III osaston 1 luvun 2-7 jaksoa ei luontoisuuksien osalta sovelleta henkilöihin, joilla on oikeus virkamiesten tai heihin rinnastettavien henkilöiden järjestelmän mukaisiin luontoisuuksiin, kun näitä henkilöitä ei ole vakuutettu lakisääteisen sairausvakuutusjärjestelmän mukaisesti.

▼ **M3**

- b) Jos virkamiesten järjestelmään kuuluva henkilö kuitenkin asuu jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaan
- oikeus saada luontoisetuksia ei edellytä vakuutusta tai työskentelyä, ja
 - oikeutta eläkkeeseen ei ole,
- hänen sairausvakuutuslaitoksensa kehottaa häntä ilmoittamaan asuinjäsenvaltion asianmukaisille viranomaisille, että hän ei halua käyttää asuinjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeuttaan luontoisetuksiin. Tarvittaessa tämä voidaan tehdä viittaamalla asetuksen 17 a artiklaan.
22. Sen estämättä, mitä edellä 21 kohdassa säädetään luontoisetuksista, katsotaan, että asetuksen 27 artiklan säännöksiä sovelletaan henkilöön, jolla on oikeus sekä Beamtenversorgungsrechtin mukaiseen eläkkeeseen että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiseen eläkkeeseen.
23. III osaston 4 lukua ei sovelleta henkilöihin, joilla on oikeus virkamiesten tai heihin verrattavien henkilöiden tapaturmavakuutukseen kuuluviin luontoisetuksiin.

▼ **M8**

24. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua teoreettista määrää vapaiden ammattien eläkejärjestelmissä toimivaltainen laitos ottaa huomioon jokaisen muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneen vakuutusvuoden osalta keskimääräisen vuosittaisen eläkeoikeuden, joka on hankittu maksamalla maksuja toimivaltaisen laitoksen jäsenenä.
25. Asetuksen 79 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin vapaiden ammattien eläkejärjestelmistä maksettavan orvoneläkkeen sekä lasten perusteella maksettavien korotusten tai lisien laskemiseen.

▼ **A1**

E. VIRO

Ei mitään.

▼ **B**

F. KREIKKA

1.

2. Lakia N:o 1469/84, joka koskee Kreikan kansalaisten ja kreikkalaista alkuperää olevien ulkomaiden kansalaisten vapaaehtoista liittymistä eläkevakuutusjärjestelmään, sovelletaan muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, valtiottomiin henkilöihin ja pakolaisiin, jotka asuvat jäsenvaltioiden alueella toisen alakohdan mukaisesti.

Jos tämän lain muut edellytykset on täytetty, maksut voidaan suorittaa:

- a) jos kyseisellä henkilöllä on kotipaikka tai hän asuu jäsenvaltion alueella ja on aikaisemmin kuulunut pakollisesti Kreikan eläkevakuutusjärjestelmään;
- tai
- b) riippumatta koti- tai asuinpaikasta, jos kyseinen henkilö on joko aikaisemmin asunut Kreikassa 10 vuotta, joko yhtäjaksoisesti tai keskeytyksin tai häneen on aikaisemmin sovellettu Kreikan lainsäädäntöä joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti, 1 500 päivän ajan.

3. Sen estämättä, mitä OGA:n soveltamassa asiaa koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaudet, jotka lasketaan eläkekausiaksi työtapaturmaan tai ammattitautiin perustuvaa eläkettä varten jäsenvaltion näitä riskejä erityisesti koskevan lainsäädännön mukaisesti, ja jotka ovat yhteneväisiä Kreikassa maatalousalla täyttyneiden työskentelykausien kanssa, katsotaan tämän asetuksen 1 artiklan r kohdassa tarkoitetuiksi vakuutuskausiksi OGA:n soveltaman lainsäädännön mukaisesti.
4. Kreikan lainsäädännössä asetuksen 49 artiklan 2 kohdan soveltaminen edellyttää, että mainitussa artiklassa tarkoitettu uusi laskeminen ei ole asianomaisen henkilön etujen vastainen.
5. Kun Kreikan ylimääräisen eläkesäätiön (επικουρικά ταμεία) säännöksissä määrätään mahdollisuudesta tunnustaa pakolliset eläkevakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet Kreikan lakisääteisen perusvakuutuksen eläkevakuutuslaitoksissa (κύριας ασφάλισης), näitä säännöksiä sovelletaan myös niihin pakollisiin eläkevakuutuskausiiin, jotka ovat täyttyneet minkä

▼B

tahansa jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tämän asetuksen soveltamisalalla.

6. Työntekijöitä, jotka kuuluivat 31 päivään joulukuuta 1992 saakka muun jäsenvaltion kuin Kreikan pakolliseen eläkevakuutusjärjestelmään (lainsäädännön mukainen perusjärjestelmä) ja jotka kuuluvat Kreikan pakolliseen sosiaaliturvaan ensimmäisen kerran 1 päivän tammikuuta 1993 jälkeen, pidetään "aikaisemmin vakuutettuina henkilöinä" lain N:o 2084/92 määräysten mukaisesti.

▼M1

7. Virassa tai eläkkeellä olevat virkamiehet, sellaisina pidettävät sekä heidän perheenjäsenensä, jotka kuuluvat sairaanhoidon erityisjärjestelmään, voivat saada luontoisetuusia sairauden ja äitiyden osalta äkillisissä tapauksissa oleskellessaan toisen jäsenvaltion alueella tai kun he menevät sinne saadakseen terveydentilaansa soveltuva hoitoa Kreikan toimivaltaisen laitoksen etukäteen antamalla valtuutuksella, tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 3 kohdassa ja 31 artiklan a alakohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti, samoin edellytyksin kuin Kreikan sosiaaliturvalainsäädännön (lakisäätteiset järjestelmät) piiriin kuuluvat työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat.
8. Asetuksen 22 b artiklaa sovelletaan vastaavasti kaikkiin virkamiehiin, sellaisina pidettäviin sekä heidän perheisiinsä, jotka kuuluvat Kreikan sairaanhoidon erityisjärjestelmään.

▼M3

7. Sellaisiin virkamiehiin ja heihin verrattaviin henkilöihin, jotka on otettu palvelukseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1982, sovelletaan vastaavasti asetuksen III osaston 2 ja 3 luvun säännöksiä, jos asianomaiset henkilöt ovat täyttäneet vakuutuskausia toisessa jäsenvaltiossa joko virkamiesten tai heihin verrattavien henkilöiden erityisen eläkejärjestelmän mukaan tai yleisen järjestelmän mukaan sillä edellytyksellä, että asianomaiset henkilöt ovat työskennelleet virkamiehinä tai heihin verrattavina henkilöinä Kreikan lainsäädännön mukaisesti.
8. 43 a artiklan 2 kohdan ja 51 a artiklan 2 kohdan säännösten soveltaminen silloin, kun eläkeoikeuksia ei ole saatu virkamiesten tai heihin rinnastettavien henkilöiden erityisjärjestelmästä, ei vaikuta Kreikan lainsäädännön soveltamiseen (siviili- ja sotilaseläkelaki), kun kyseessä on vakuutusjaksojen siirtäminen virkamiesten erityisjärjestelmästä työntekijöiden yleiseen vakuutusjärjestelmään suorittamalla edellytetty maksu.

▼A1

G. ESPANJA

▼M1

1. Se että henkilön on asetuksen 1 artiklan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti pitänyt työskennellä työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai olla aiemmin pakollisesti vakuutettuna saman riskin varalta samassa jäsenvaltiossa työntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia varten perustetussa järjestelmässä, ei koske henkilöitä, jotka ovat 6 päivänä helmikuuta 1985 annetun kuninkaallisen asetuksen n:o 317/1985 säännösten mukaisesti vapaaehtoisesti liittyneet yleiseen sosiaaliturvajärjestelmään hallitustenvälisen kansainvälisen järjestön virkamiehenä tai työntekijänä.
2. Joulukuun 7 päivänä 1979 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa n:o 2805/79 säädettyjä vapaaehtoista yleiseen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä koskevia etuuksia laajennetaan tasa-arvoisen kohtelun periaatteen mukaisesti käsittämään yhteisön alueella asuvat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset, pakolaiset ja valtiottomat henkilöt, jotka eivät enää ole pakollisesti vakuutettuina Espanjan sosiaaliturvajärjestelmässä siirryttyään kansainvälisen järjestön palvelukseen.

▼M3

3. a) Kaikissa Espanjan sosiaaliturvajärjestelmissä, lukuun ottamatta virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon järjestelmää, palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan katsotaan olevan vielä vakuutettu riskin toteutumishetkellä asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan riskin toteutumishetkellä, tai jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänellä on saman riskin osalta oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tapauksessa.
- b) Asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa vuodet, joina työntekijä ei ole eläkkeeseen oikeuttavassa iässä tai pakollisessa

▼M3

eläkeiässä siten kuin niistä säädetään valtion eläkkeensaajia koskevan lain konsolidoidun tekstin 31 artiklan 4 kohdassa, otetaan huomioon palveluksessa olemisena ainoastaan, jos sen riskin toteutumishetkellä, jonka perusteella työkyvyttömyys- tai perhe-eläkkeet maksetaan, etuudensaaja kuului Espanjan virkamiesten erityisjärjestelmään tai harjoitti toimintaa, jonka perusteella myönnetään kyseisen järjestelmän mukainen kohtelu.

▼B

4. a) Asetuksen 47 artiklan mukaisesti Espanjan teoreettinen etuus lasketaan niiden vakuutetun tosiasiallisten maksujen perusteella, jotka kuuluvat viimeisen vakuutusmaksun espanjalaiseen sosiaaliturvaan maksamista välittömästi edeltäneille vuosille.

▼M2

- b) Saatua eläkkeen määrää korotetaan lisien määrällä ja rahanarvon muutoksilla, jotka samanluontoisten eläkkeiden osalta lasketaan jokaista laskemisen jälkeistä vuotta kohden.

▼M3

5. Toisissa jäsenvaltioissa täyttyneitä kausia, jotka on laskettava virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon erityisjärjestelmän mukaan, käsitellään asetuksen 47 artiklaa sovellettaessa samalla tavalla kuin ajallisesti viimeisimpiä Espanjan valtion virkamiehien täyttyneitä kausia.
6. Virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon järjestelmässä ilmauksella *acto de servicio* (virassa sattunut tapahtuma) tarkoitetaan työtapaturmia ja ammattitauteja asetuksen III osaston 4 luvun säännösten merkityksessä ja näiden säännösten täytäntöönpanoa varten.
7. a) Asetuksen III osaston 1 luvun 2-7 jaksoa ei luontoisetuuksien osalta sovelleta virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon erityisjärjestelmän etuudensaajiin, jotka kuuluvat Espanjan *Mutualismo administrativo* -järjestelmään.
- b) Jos johonkin näistä järjestelmistä kuuluva henkilö kuitenkin asuu jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaan
 - oikeus saada luontoisetuuksia ei edellytetä vakuutusta tai työskentelyä, ja
 - oikeutta eläkkeeseen ei ole,
 hänen sairausvakuutuslaitoksensa kehottaa häntä ilmoittamaan asuinjäsenvaltion asianmukaisille viranomaisille, että hän ei halua käyttää asuinjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeuttaan luontoisetuuksiin. Tarvittaessa tämä voidaan tehdä viittaamalla asetuksen 17 a artiklaan.
8. Sen estämättä, mitä edellä 7 kohdassa säädetään luontoisetuuksista, katsotaan, että asetuksen 27 artiklan säännöksiä sovelletaan henkilöön, jolla on oikeus sekä virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon erityisjärjestelmän mukaiseen eläkkeeseen että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiseen eläkkeeseen;

▼M4

9. Espanjan opiskelijoiden erityisjärjestelmä (*Seguro Escolar*) ei perustu etuuksien myöntämisen osalta vakuutus-, työskentely- ja asumiskausien täyttymiseen siten kuin ne määritellään asetuksen I artiklan r, s ja s a alakohdassa. Tämän vuoksi Espanjan laitokset eivät voi antaa asiaankuuluvia todistuksia kausien yhdistämistä varten.

Espanjan opiskelijoiden erityisjärjestelmää sovelletaan kuitenkin opiskelijoihin, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia ja jotka opiskelevat Espanjassa, samoin edellytyksin kuin opiskelijoihin, jotka ovat Espanjan kansalaisia.

▼A1

H. RANSKA

▼B

1. a) Avustus vanhemmille palkatuille työntekijöille ja avustus vanhemmille itsenäisille ammatinharjoittajille sekä maataloudenvanhuusavustus myönnetään Ranskan lainsäädännön mukaan ranskalaisille työntekijöille asetettujen edellytysten mukaisesti kaikille palkatuille työntekijöille tai itsenäisille ammatinharjoittajille, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia ja jotka hakemuksensa tekemisen aikana asuvat Ranskan alueella.
- b) Samaa sovelletaan pakolaisiin ja valtiottomiin henkilöihin.

▼B

- c) Asetuksen säännöksillä ei vaikuteta Ranskan lainsäädännön säännöksiin, joiden mukaan vain työskentelykaudet palkattuna työntekijänä tai kaudet, joita pidetään sellaisina, tai tapauksen mukaan työskentelykaudet itsenäisenä ammatinharjoittajana ranskan tasavallan Euroopassa olevilla alueilla ja merentakaisilla alueilla (Guadeloupe, Guayana, Martinique ja Réunion), otetaan huomioon tarkasteltaessa vanhemmille työntekijöille annettavaa avustusta koskevan oikeuden saavuttamista.
- 2. Erityisavustus ja kasautuva korvaus, jotka annetaan kaivosten sosiaaliturvaa koskevan erityisen lainsäädännön mukaan, annetaan vain työntekijöille, jotka työskentelevät Ranskan kaivoksissa.
- 3. Lakia 10 päivältä heinäkuuta 1965 N:o 65-555, jolla myönnetään Ranskan kansalaisille ulkomailla ammatillista tai kaupallista toimintaa harjoittaville tai harjoittaneille oikeus liittyä vapaaehtoiseen vanhuusvakuutusjärjestelmään, sovelletaan toisten jäsenvaltioiden kansalaisiin seuraavin edellytyksin:
 - ammatillista toimintaa, joka antaa perusteen vapaaehtoiseen vakuutukseen Ranskan järjestelmässä, ei voida eikä ole voitu harjoittaa Ranskan, alueella tai sen jäsenvaltion alueella, jonka kansalainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on.
 - palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan on hakemusta tehdessään joko osoitettava että hän on asunut Ranskassa vähintään 10 vuotta yhdenjaksoisesti, tai että hän on jatkuvasti ollut samanpituisen ajan Ranskan lainsäädännön alainen pakollisesti tai valinnaisella pohjalla.

▼M6

Edellä mainitut edellytykset ovat voimassa myös sovellettaessa muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin säännöksiä, joiden mukaan Ranskan ulkopuolella ammatillista toimintaansa harjoittava ranskalainen palkattu työntekijä voi vapaaehtoisesti liittyä Ranskan työntekijöiden lisäeläkejärjestelmään joko suoraan tai työnantajansa välityksellä.

▼B

- 4. Henkilöllä, johon sovelletaan Ranskan lainsäädäntöä asetuksen 14 artiklan 1 kohdan tai 14 a artiklan 1 kohdan mukaan, on oikeus seuraaviin perhe-etuuksiin mukanaan seuraavien perheenjäsenten osalta sen jäsenvaltion alueella, jossa hän harjoittaa ammattia:
 - a) pienten lasten avustus, jota annetaan kolmen kuukauden ikään saakka;
 - b) perhe-etuuksiin, jotka annetaan asetuksen 73 artiklan mukaisesti.

▼M6

- 5. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua teoreettista määrää perus- tai lisäjärjestelmissä, joissa vanhuuseläkkeet lasketaan eläkepisteiden perusteella, toimivaltainen laitos ottaa huomioon muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täytyneen jokaisen vakuutusvuoden osalta vakuutuspisteiden lukumäärän, joka on laskettu jakamalla toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti kertyneiden vakuutuspisteiden lukumäärä näitä pisteitä vastaavien vuosien lukumäärällä.

▼B

- 6. a) Rajatyöntekijällä, joka harjoittaa toimintaa palkattuna työntekijänä muun jäsenvaltion kuin Ranskan alueella ja joka asuu Ranskan Haut-Rhinin, Bas-Rhinin ja Mosellen alueilla, on oikeus näillä alueilla luontoisetuuksiin, jotka myönnetään paikallisesta Alsace-Lorrainen, järjestelmästä 12 päivänä kesäkuuta 1946 annetun lain N:o 46-1428 ja 25 päivänä syyskuuta 1967 annetun lain N:o 67-814 perusteella asetuksen 19 artiklan mukaisesti.
- b) Näitä säännöksiä sovelletaan vastaavasti henkilöihin, jotka saavat oikeuden etuuksiin asetuksen 25 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 28 ja 29 artiklan mukaan.

▼M2

- 7. ►M8 Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 73 ja 74 artiklassa säädetään, asumistuet ja hoitotapalisä (pienien lasten hoitoetus) myönnetään ainoastaan asianomaisille Ranskan alueella asuville henkilöille ja heidän perheenjäsenilleen, jotka asuvat Ranskan alueella. ◄

▼B

- 8. Palkatun työntekijän, joka ei enää ole Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän leskeysvakuutusta koskevan lainsäädännön tai maatalouden palkattujen työntekijöiden järjestelmän alainen, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa säilyttävän tämän lainsäädännön mukaisen vakuutetun henkilön asemansa riskin toteutumishetkellä, jos

▼B

henkilö on vakuutettu työntekijänä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan riskin toteutumishetkellä tai, jollei näin ole, jos hänellä on oikeus jälkeensijaiseen etuuteen toisen jäsenvaltion työntekijöitä koskevan lainsäädännön nojalla. Tämä edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

▼M6

9. Asetuksen III osaston 3 luvussa tarkoitettuihin palkattuihin työntekijöihin tai entisiin palkattuihin työntekijöihin sovellettavan Ranskan lainsäädännön katsotaan kattavan sekä vanhuuseläkevakuutuksen perusjärjestelmän (tai perusjärjestelmät) että lisäeläkejärjestelmän (tai lisäjärjestelmät), johon (joihin) kyseinen henkilö on kuulunut.

▼A1

I. IRLANTI

▼B

1. Irlannissa asuvilla tai oleskelevilla palkatuilla työntekijöillä tai itsenäisillä ammatinharjoittajilla, työttömillä, eläkkeenhakijoilla ja eläkeläisillä yhdessä heidän perheenjäsentensä kanssa, joita tarkoitetaan asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 25 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 26 artiklan 1 kohdassa, 28 a, 29 ja 31 artiklassa, on oikeus saada ilmaiseksi kaikkea sairaanhoitoa, josta säädetään Irlannin lainsäädännössä, jos tämän hoidon kustannukset maksetaan muun jäsenvaltion kuin Irlannin laitoksesta.
2. Irlannissa asuvan tai oleskelevan palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan perheenjäsenillä, jotka kuuluvat muun jäsenvaltion kuin Irlannin lainsäädännön piiriin ja jotka täyttävät tämän lainsäädännön mukaiset edellytykset oikeudesta etuuksiin kun huomioon on otettu tarpeen mukaan asetuksen 18 artikla, on oikeus saada ilmaiseksi kaikkea sairaanhoitoa, josta säädetään Irlannin lainsäädännössä.

Tällaisten etuuksien kustannukset maksetaan laitoksesta, jossa palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on vakuutettu.

Kuitenkin jos palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan puoliso tai henkilö, joka huolehtii lapsista, harjoittaa ammatillista toimintaa Irlannissa, perheenjäsenten etuudet jäävät Irlannin laitoksen maksettaviksi siinä laajuudessa kuin oikeus tällaisiin etuuksiin myönnetään yksinomaan Irlannin lainsäädännön mukaan.

3. Jos palkattu työntekijä, johon sovelletaan Irlannin lainsäädäntöä, on työskentelynsä kuluessa lähtenyt jäsenvaltion alueelta mennäkseen toisen jäsenvaltion alueelle ja hänelle sattuu tapaturma ennen sinne saapumistaan, hänen oikeutensa etuuksiin sanotun tapaturman osalta määrätään:
 - a) niin kuin tämä tapaturma olisi sattunut Irlannin alueella,
 - ja
 - b) ottamatta huomioon hänen poissaoloaan Irlannin alueelta määrättäessä siitä, oliko hän työskentelynsä perusteella vakuutettu sanotun lainsäädännön mukaan.

4.

▼M2

5. Laskettaessa ansioita Irlannin lainsäädännön mukaisten sairaus- tai työttömyysetuuksien myöntämistä varten otetaan asetuksen 23 artiklan 1 kohdasta ja 68 artiklan 1 kohdasta poiketen palkatun työntekijän jokaiselta työviikolta, jona hän on jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ollut palkatussa työssä kyseisen ajanjakson aikana, huomioon määrä, joka vastaa mies- tai vastaavasti naispuolisen työntekijän keskimääräistä viikkoansiota tuona vuonna.

▼B

6. Sovelletaessa 40 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan säännöksiä otetaan huomioon ainoastaan kaudet, joiden aikana palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja oli kykenemätön työhön Irlannin lainsäädännön mukaan.
7. Asetuksen 44 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovellettaessa palkatun työntekijän katsotaan nimenomaisesti pyytäneen lykkäystä vanhuuseläkkeen myöntämisen, johon hänellä olisi oikeus Irlannin lainsäädännön mukaan, jos eläkkeelle siirtymisen ollessa edellytyksenä vanhuuseläkkeen saamiseksi hän ei ole siirtynyt eläkkeelle.
8.

▼B

9. Irlantiin kolmen sellaisen kuukauden kauden jälkeen palaavalla työttömällä, jolta hän edelleen sai etuuksia Irlannin lainsäädännön mukaan sovellettaessa asetuksen 69 artiklan 1 kohtaa, on oikeus hakea työttömyysetuuksia sen estämättä, mitä 69 artiklan 2 kohdassa säädetään, jos hän täyttää edellä mainitussa lainsäädännössä olevat edellytykset.
10. Vakuutuskautta, joka on täytynyt Irlannin lainsäädännön mukaan asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti:
 - i) ei saa ottaa huomioon tämän säännöksen mukaisesti Irlannin lainsäädännön mukaan täytettynä vakuutuskautena sovellettaessa asetuksen III osastoa;
 - ii) eikä se tee Irlantia asianomaiseksi valtioksi asetuksen 18 artiklan, 38 artiklan tai 39 artiklan 1 kohdan mukaan myönnettävien etuuksien osalta.

▼M8**▼A1**

J. ITALIA

▼B

Ei mitään.

▼A1

K. KYPROS

Sovellettaessa asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, 38 artiklaa, 45 artiklan 1-3 kohtaa, 64 artiklaa, 67 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 72 artiklaa minä tahansa aikana, joka alkaa 6 päivänä lokakuuta 1980 tai sen jälkeen, Kyproksen lainsäädännön mukainen vakuutusviikko määritellään jakamalla eläkkeen laskennassa huomioon otettavat kokonaistulot asianomaisella kaudella kyseiseen eläkemaksuvuoteen sovellettavien laskennassa huomioon otettavien perustulojen viikoittaisella määrällä edellyttäen, että näin määritettyjen viikkojen lukumäärä ei ylitä asianomaisen kauden kalenteriviikkojen määrää.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼B

1. Riippumatta asetuksen 94 artiklan 2 kohdassa säädetyistä, vakuutuskaudet tai sellaisina pidettävät kaudet, jotka on täytetty Luxemburgin työkyvyttömyys-, vanhuus- tai kuolemantapauksen eläkevakuutuksen mukaan joko ennen 1 päivänä tammikuuta 1946 tai ennen aiempaa päivämäärää, josta on määrätty kahdensivolisessä sopimuksessa, otetaan huomioon sovellettaessa tätä lainsäädäntöä vain, jos kysymyksessä oleva henkilö osoittaa, että hän on täyttänyt kuuden kuukauden vakuutuksen Luxemburgin järjestelmässä kysymyksessä olevan päivämäärän jälkeen. Jos useampia kahdensivolisiä sopimuksia sovelletaan, vakuutuskaudet tai sellaisina pidettävät kaudet otetaan huomioon aikaisintaan näistä päivämääristä alkaen.
2. Sellaisten palkattujen työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien osalta, jotka eivät asu Luxemburgin alueella, Luxemburgin lainsäädännön mukaan täytettyjä vakuutuskausia pidetään 1 päivästä lokakuuta 1972 alkaen asumiskausina myönnettäessä Luxemburgin eläkkeiden kiinteää osaa.
3. Asetuksen 22 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ei vaikuta Luxemburgin lainsäädännön säännöksiin, jotka koskevat sairauskassan antamaa lupaa, jonka mukaan hoidon antamista ulkomailla ei voida evätä, jos vaadittua hoitoa ei voida antaa Luxemburgissa.
4. Sellaisen vakuutuskauden huomioon ottamiseksi, josta säädetään sosiaalivakuutuslainsäädännön (Code des Assurances Sociales) 171 artiklan 2 kohdassa, Luxemburgin vakuutuslaitos tunnustaa vakuutuskaudet, jotka kysymyksessä olevan henkilön osalta ovat täyttyneet muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, niin kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä kausia. Tämän säännöksen sovelta-

▼B

minen edellyttää, että kysymyksessä olevan henkilön osalta vakuutuskausia on viimeksi täytynyt Luxemburgin lainsäädännön mukaan.

▼M3

5. Sellaisen virkamiehen osalta, joka ei ole Luxemburgin lainsäädännön alainen palveluksesta lähtiessään, eläkkeen laskentaperusteena käytetään viimeisintä palkkaa, joka asianomaisella henkilöllä on ollut tämän lähtiessä Luxemburgin valtion palveluksesta, siten että palkka vahvistetaan eläkkeen erääntymisajankohtana voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.
6. Siirryttäessä Luxemburgin lakisääteisestä järjestelmästä virkamiesten tai heihin verrattavien henkilöiden erityisjärjestelmään toisessa jäsenvaltiossa, lakkaa takautuvaa vakuutusta koskeva Luxemburgin lainsäädännön soveltaminen.
7. Luxemburgin lakisääteisessä järjestelmässä kausien hyväksyminen perustuu ainoastaan Luxemburgissa täytyneisiin kausiin.

▼M4

8. Henkilöt, jotka kuuluvat Luxemburgin suurherttuakunnan sairausvakuutusjärjestelmään ja jotka harjoittavat opintoja toisessa jäsenvaltiossa, on opiskelijoina vapautettu velvollisuudesta liittyä opiskelumaansa lainsäädännön mukaiseen sairausvakuutusjärjestelmään.

▼A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼B

1. *Vakuutus sairaanhoitokustannuksien varalta*

- a) Kun kysymys on oikeudesta luontoisetuksiin Alankomaiden lainsäädännön mukaan, täytäntöönpannassa III osaston 1 luvun säännöksiä henkilöillä, joilla on oikeus luontoisetuksiin, tarkoitetaan henkilöitä, jotka ovat vakuutettuja tai rinnakkaisvakuutettuja vakuutusjärjestelmässä, jota sairausvakuutuskassoista annettu Alankomaiden laki koskee.
- b)
- c) Asetuksen 27-34 artiklaa sovellettaessa seuraavia eläkkeitä pidetään niiden säännösten mukaan maksettavina eläkkeinä, jotka mainitaan Alankomaiden kuningaskunnan asetuksen 5 artiklan mukaan antaman ilmoituksen b alakohdassa (työkyvyttömyys) ja c alakohdassa (vanhuus):
 - eläkkeet, jotka on myönnetty virkamiehille ja heidän jälkeensijainaan koskevasta uudesta järjestelmästä 6 päivänä tammikuuta 1966 annetun lain (Staatsblad 6) mukaan (Alankomaiden virkamieseläkelaki) (Algemene burgerlijke pensioenwet),
 - eläkkeet, jotka on myönnetty sotilashenkilöille ja heidän jälkeensijainaan koskevasta uudesta järjestelmästä 6 päivänä lokakuuta 1966 annetun lain (Staatsblad 445) mukaan (sotilaseläkelaki) (Algemene militaire pensioenwet),
 - eläkkeet, jotka on myönnetty NV Nederlandse spoorwegen (Alankomaiden rautatieyhtiö) -yhtiön työntekijöille ja heidän jälkeensijainaan koskevasta uudesta järjestelmästä 15 päivänä helmikuuta 1967 annetun lain (Staatsblad 138) mukaan (rautatie-eläkelaki) (Spoorwegpensioenwet).
 - eläkkeet, jotka on myönnetty työskentelyedellytyksistä Alankomaiden rautatieyhtiössä annetun asetuksen mukaan (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen) (RDV 1964 NS), tai
 - eläke-etuudet, jotka annetaan ennen 65 ikävuoden täyttämistä sellaisen eläkejärjestelmän mukaan, jossa tarkoituksena on antaa vanhuusavustusta työntekijöille ja entisille työntekijöille, tai varhaiseläkkeet, jotka annetaan jäsenvaltion laatimien säännösten mukaisesti tai yhteisellä varhaiseläkkeistä tehdyllä sopimuksella tai sellaisen sopimuksen mukaan, tai sairauskassojen neuvoston vahvistamien säännösten mukaisesti.

▼B

- d) Ne 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut, Alankomaissa asuvat perheenjäsenet, sekä se palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja ja hänen perheenjäsenensä, joita tarkoitetaan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa yhdessä 25 ja 26 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, joilla on toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan oikeus avustuksiin, eivät ole vakuutettuja erityisiä sairaanhoitokustannuksia koskevan yleisen lain (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) mukaan.
2. *Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön soveltaminen*
- a) Vähennystä, jota tarkoitetaan AOV:n 13 artiklan 1 kohdassa, ei sovelleta sellaisilta kalenterivuosilta tai niiden osilta ennen 1 päivää tammikuuta 1957, joiden aikana etuuden saaja, joka ei täytä edellytyksiä saada tällaiset vuodet käsitellyksi vakuutuskausina, asui Alankomaiden alueella 15-65 ikävuoden välillä, tai jonka aikana asuessaan toisen jäsenvaltion alueella hän harjoitti toimintaa työntekijänä Alankomaissa työnantajalle, jonka kotipaikka oli tässä maassa.
- Poiketen siitä, mitä AOW:n 7 artiklassa säädetään, henkilöillä, jotka asuivat tai työskentelivät edellä mainittujen edellytysten mukaisesti vain ennen 1 päivää tammikuuta 1957, katsotaan myös olevan oikeus eläkkeeseen.
- b) Vähentämistä, jota tarkoitetaan AOW:n 13 artiklan 1 kohdassa, ei sovelleta 2 päivää elokuuta 1989 edeltäviin kalenterivuosiin tai kalenterivuoden osiin, joiden aikana naimisissa oleva tai naimisissa ollut henkilö ei viidentoista ja seitsemänkymmenenviiden ikävuotensa välisenä aikana ollut vakuutettu edellä mainitun lainsäädännön mukaan, vaikka hän asui muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden alueella, jos nämä kalenterivuodet tai kalenterivuosien osat ovat päällekkäisiä yhtäältä niiden vakuutuskausien kanssa, jotka hänen puolisonsa osalta ovat täyttyneet tämän lainsäädännön mukaan edellyttäen, että he ovat olleet naimisissa keskenään näiden kausien ajan ja toisaalta a alakohdan mukaan huomioon otettavien kalenterivuosien tai kalenterivuoden osien kanssa.
- Poiketen siitä, mitä AOW:n 7 artiklassa säädetään, tätä henkilöä pidetään etuudensaajana.
- c) Vähentämistä, jota tarkoitetaan AOW:n 13 artiklan 2 kohdassa, ei sovelleta 1 päivää tammikuuta 1957 edeltäviin kalenterivuosiin tai kalenterivuoden osiin, joiden aikana sellaisen etuudensaajan puoliso, joka ei täytä näiden vuosien rinnastamiselle vakuutuskausiin asetettuja edellytyksiä, asui Alankomaissa viidentoista ja kuudenkymmenenviiden ikävuotensa välisenä aikana, tai joiden aikana hän on toisen jäsenvaltion alueella asuen harjoittanut palkattua työtä Alankomaissa Alankomaihin sijoittuneelle työnantajalle.
- d) Vähentämistä, jota tarkoitetaan AOW:n 13 artiklan 2 kohdassa, ei sovelleta 2 päivää elokuuta 1989 edeltäviin kalenterivuosiin tai kalenterivuoden osiin, joiden aikana etuudensaajan puoliso asui viidentoista ja kuudenkymmenenviiden ikävuotensa välisenä aikana muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaissa, eikä ollut edellä mainitun lainsäädännön mukaan vakuutettu, jos nämä kalenterivuodet tai kalenterivuosien osat ovat päällekkäisiä yhtäältä niiden vakuutuskausien kanssa, jotka etuudensaajan osalta ovat täyttyneet tämän lainsäädännön mukaan edellyttäen, että he ovat olleet naimisissa keskenään näiden kausien ajan ja toisaalta a alakohdan mukaan huomioon otettavien kalenterivuosien tai kalenterivuoden osien kanssa.
- e) Edellä a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan vain, jos kysymyksessä oleva henkilö on asunut kuuden vuoden ajan yhden tai useamman jäsenvaltion alueella täytettyään 59 vuotta ja niin kauan kuin tämä henkilö asuu yhden tällaisen jäsenvaltion alueella.
- f) ►M2 Poiketen yleisen vanhuusvakuutuslain (AOW) 45 artiklan 1 kohdan ja yleistä perhe-eläkettä koskevan lain (ANW) 63 artiklan 1 kohdan säännöksistä palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan puolisolle, joka kuuluu pakolliseen vakuutusjärjestelmään ja joka asuu muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaissa, annetaan lupa ottaa vapaaehtoinen vakuutus tämän lainsäädännön mukaan, mutta vain 2 päivän elokuuta 1989 jälkeisiä kausia varten, joiden aikana palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on tai oli pakollisesti vakuutettu edellä mainitun lainsäädännön mukaan. Tämä lupa lakkaa päivänä, jolloin palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan pakollinen vakuutus päättyy. ◀

Edellä mainittu lupa ei kuitenkaan lakkaa, jos palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan pakollinen vakuutus päättyy hänen

▼B

kuolemansa vuoksi ja jos hänen leskensä saa vain Alankomaiden ►M2 yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön ◄ mukaista eläkettä.

Kaikissa tapauksissa lupa vapaaehtoisen vakuutuksen osalta lakkaa päivänä, jolloin vapaaehtoisesti vakuutettu henkilö saavuttaa 65 vuoden iän.

Maksut sellaisen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan puolisoa varten, joka on pakollisesti vakuutettu Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta (AOW) koskevan lainsäädännön ja Alankomaiden ►M2 yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön ◄ mukaan, vahvistetaan niiden säännösten mukaisesti, jotka koskevat pakollisen vakuutuksen vakuutusmaksujen määräämistä ja jotka edellyttävät, että hänen tulonsa katsotaan saaduksi Alankomaissa.

Pakollisesti vakuutettuna 2 päivänä elokuuta 1989 tai sen jälkeen olevan palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan puolisoa varten määrätään maksut niiden säännösten mukaisesti, jotka koskevat vapaaehtoisen vakuutuksen vakuutusmaksujen määräämistä Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön ja Alankomaiden ►M2 yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön ◄ mukaan.

- g) Lupa, jota tarkoitetaan f alakohdassa, annetaan vain jos työntekijän tai yrittäjän puoliso ilmoitti Sociale Verzekeringsbank -nimiselle pankille vuoden kuluessa pakollisen vakuutuskauden alkamisesta aikomuksestaan ottaa vapaaehtoinen vakuutus.

Sellaisen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan puolisoa varten, joka oli pakollisesti vakuutettu välittömästi ennen tai 2 päivää elokuuta 1989, vuoden kausi alkaa 2 päivänä elokuuta 1989.

Sellaisen palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan muualla kuin Alankomaissa asuva puoliso, johon sovelletaan asetuksen 14 artiklan 1 kohtaa, 14 artiklan 1 kohtaa tai 17 artiklaa, ei voi käyttää hyväkseen f alakohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, jos kyseisellä puolisoalla yksinomaan Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti on tai on ollut oikeus ottaa vapaaehtoinen vakuutus.

- h) Mitä a, b, c, d ja f alakohdassa säädetään, ei sovelleta kausiin, jotka ovat päällekkäisiä niiden kausien kanssa, jotka voidaan ottaa huomioon laskettaessa oikeutta eläkkeeseen muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön mukaan, eikä myöskään kausiin, joiden aikana kyseinen henkilö on saanut vanhuuseläkettä sellaisen lainsäädännön mukaan.
- i) Sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohtaa vain sellaiset vakuutuskaudet, jotka ovat Alankomaiden yleisen vanhuusvakuutuslain (AOW) mukaan täyttyneet sen jälkeen kun asianomainen täytti 15 vuotta, otetaan huomioon vakuutuskausina.

▼M2

3. *Alankomaiden yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön soveltaminen.*

- a) Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka ei enää ole Alankomaiden yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön alainen, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa olevan vakuutettu riskin toteutumishetkellä tämän lainsäädännön mukaan, jos hän on vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai, jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänen oikeutensa jälkeensä jääneen etuuteen perustuu toisen jäsenvaltion lainsäädäntöön. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tapauksessa.
- b) Jos a alakohtaa sovellettaessa leskellä on Alankomaiden yleistä perhe-eläkettä koskevan lainsäädännön mukaan oikeus leskeneläkkeeseen, tämä eläke lasketaan asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

▼B

Näitä säännöksiä sovellettaessa kaudet ennen 1 päivää lokakuuta 1959, joiden aikana palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja asui Alankomaiden alueella 15 vuotta täytettyään, tai jona aikana, asuessaan toisen jäsenvaltion alueella, hän harjoitti toimintaa palkattuna työntekijänä Alankomaissa sellaisen työnantajan palveluksessa, jolla oli toimipaikka tässä valtiossa, otetaan myös huomioon vakuutuskausina,

▼B

jotka ovat täyttyneet Alankomaiden edellä mainitun lainsäädännön mukaan.

- c) Kausia, jotka otetaan huomioon b alakohdan säännösten mukaan, ei oteta huomioon, jos ne ovat päällekkäisiä sellaisten vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion jälkeenjääneiden eläkkeitä koskevan lainsäädännön mukaan.

▼M2

- d) Sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohtaa vain sellaiset vakuutuskaudet, jotka ovat Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneet 15 ikävuoden jälkeen, otetaan huomioon vakuutuskausina.

4. *Työkyvyttömyyttä koskevan Alankomaiden lainsäädännön soveltaminen.*

▼B

- a) Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka ei enää ole vakuutettu 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun työkyvyttömyysvakuutuslain (WAO) tai 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun työkyvyttömyyslain (AAW) ►M2 tai 24 päivänä huhtikuuta 1997 annetun itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusta koskevan lain ◄ mukaan, katsotaan edelleen vakuutetuksi riskin toteutumishetkellä asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai, jollei näin ole, siinä tapauksessa että asianomaisella on oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saman riskin osalta. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täytyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

- b) Jos tämän kohdan a alakohdassa sovellettaessa sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus Alankomaiden työkyvyttömyysetuuteen, tämä etuus myönnetään asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti:

- i) edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) säännösten mukaisesti, jos henkilö silloin kun kykenemättömyys työhön ilmeni oli vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan asetuksen 1 artiklan a kohdan mukaisena palkattuna työntekijänä;
- ii) edellä mainitun ►M2 24 päivänä huhtikuuta 1997 annetun itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusta koskevan lain ◄ säännösten mukaisesti, jos henkilö silloin, kun kykenemättömyys työhön ilmeni:
- oli vakuutettu riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, mutta ei asetuksen 1 artiklan a kohdan mukaisena työntekijänä, tai
 - ei ollut vakuutettu riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, mutta voi hakea etuuksia toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

►M2 — ◄

- c) Edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) tai ►M2 24 päivänä huhtikuuta 1997 annetun itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusta koskevan lain ◄ mukaisesti myönnettäviä etuuksia laskettaessa Alankomaiden laitosten on otettava huomioon:

- ansiotyön kaudet tai vastaavat kaudet, jotka ovat täyttyneet Alankomaissa ennen 1 päivää heinäkuuta 1967.
- vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) mukaan.
- vakuutuskaudet, jotka asianomaisen henkilön osalta ovat täyttyneet sen jälkeen kun hän on saavuttanut 15 vuoden iän edellä mainitun 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun lain (AAW) mukaan, jos ne eivät ole päällekkäisiä niiden vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) mukaan. Soveltaessaan asetuksen 40 artiklan 1 kohtaa.

▼M2

- vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet 24 päivänä huhtikuuta 1997 annetun itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusta koskevan lain (WAZ) mukaan.

▼B

- d) Soveltaessaan asetuksen 40 artiklan 1 kohtaa viranomaiset eivät laskiessaan Alankomaiden työkyvyttömyysetuutta ota huomioon etuudensaajalle lisiä koskevan lain nojalla mahdollisesti myönnettävää

▼B

lisää. Tätä lisää koskeva oikeus ja lisän määrä lasketaan vain lisää koskevan lain säännösten perusteella.

5. *Alankomaiden perheavustuksia koskevan lainsäädännön soveltaminen*

- a) Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, johon Alankomaiden perhe-etuuksia koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan vuosineljänneksen ajan ja joka oli tämän vuosineljänneksen ensimmäisenä päivänä toisen jäsenvaltion vastaavan lainsäädännön alainen, katsotaan vakuutetuksi tästä ensimmäisestä päivästä Alankomaiden lain mukaan.
- b) Perhe-etuuksien määrä, jota sellainen työntekijä tai yrittäjä voi hakea, jonka katsotaan a alakohdan mukaisesti olevan vakuutettu Alankomaiden perhe-etuuksia koskevan lainsäädännön mukaan, vahvistetaan niiden yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti, joista on säädetty asetuksen 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa.

6. *Tiettyjen siirtymäsäännösten soveltaminen*

Edellä 45 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta kun arvioidaan oikeuden saamista etuuksiin siirtymäsäännösten mukaan yleistä vanhuusvakuutusta (46 artikla), yleistä leskien ja orpojen vakuutusta ja yleistä työkyvyttömyysvakuutusta koskevassa lainsäädännössä.

▼M5

7. Asetuksen II osaston soveltaminen rajavastuuyhtiön johtaja-pääosakkaaseen (directeur-grootaandeelhouder):

Henkilön, joka Alankomaissa harjoittaa toimintaa muuten kuin työsuhteessa sellaisen rajavastuuyhtiön nimissä, jossa hänellä on Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti ”huomattava osuus” (ts. vähintään 50 %:n osuus äänistä), pidetään asetuksen II osaston säännöksiä sovellettaessa palkattuna työntekijänä.

▼A1

R. ITÄVALTA

▼M3

1. Asetusta sovellettaessa pysyy siirtosumman maksamisella tapahtuvasta vakuutuskausien siirtämisestä annettu Itävallan lainsäädäntö voimassa vaihdettaessa yleisestä järjestelmästä virkamiesten erityisjärjestelmään.

▼B

2. Sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännöksiä ei Itävallan lainsäädännön mukaisia maksujen korotuksia lisävakuutusta ja kaivostyöntekijöiden lisäetuuta varten oteta huomioon. Näissä tapauksissa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettua määrää korotetaan lisävakuutuksen ja kaivostyöntekijöiden lisäetuuden maksujen korotuksilla.
3. Sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännöksiä pidetään Itävallan lainsäädäntöä sovellettaessa eläkkeen kannalta olennaista päivää (Stichtag) päivänä, jolloin riski toteutuu.
4. Asetuksen säännösten soveltaminen ei vähennä mitään Itävallan lainsäädännön nojalla annettavaa etuutta koskevaa oikeutta sellaisten henkilöiden osalta, joiden sosiaaliturvatilanne on kärsinyt poliittisten tai uskonnollisten syiden tai heidän syntyperäänsä koskevien syiden vuoksi.

▼M2

5. Asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sovelletaan myös henkilöihin, jotka kuuluvat sairausvakuutuksen piiriin erityisuhrien suojelua koskevan Itävallan lainsäädännön (Versorgungsgesetze) mukaisesti.

▼M3

6. Asetusta sovellettaessa asevoimille annettavaa apua koskevan lain (Heeresversorgungsgesetz - HVG) mukaisia etuuksia käsitellään työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyvinä etuuksina.

▼M6

7. Erityisavustuksesta 30 päivänä marraskuuta 1973 annetun lain (”Sonderunterstützungsgesetz”) mukaista erityisavustusta pidetään tätä asetusta sovellettaessa vanhuuseläkkeenä.

▼M8

8. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua teoreettista määrää vapaiden ammattien yhteenliittymien (Kammern der Freien Berufe) eläkejärjestelmien etuuksien tai niiden osien osalta, silloin kun ne rahoitetaan yksinomaan rahastoivalla järjestelmällä tai ne perustuvat eläketilijärjestelmään, toimivaltainen laitos ottaa huomioon

▼ M8

jokaisen muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneen vakuutuskuukauden osalta pääoman suhteessa pääomaan, joka on tosiasiallisesti karttunut asianomaisessa eläkejärjestelmässä tai jonka katsotaan karttuneen eläketilijärjestelmässä, sekä asianomaisessa eläkejärjestelmässä täyttyneiden vakuutuskausien kuukausien lukumäärään.

9. Asetuksen 79 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin vapaiden ammattien yhteenliittymien (Kammern der Freien Berufe) eläkejärjestelmistä maksettavan orvoneläkkeen sekä lasten perusteella maksettavien korotusten tai lisien laskemiseen.

▼ A1

S. PUOLA

Sovellettaessa opettajista 26 päivänä tammikuuta 1982 annetun lain 88 artiklaa opettajien varhaiseläkeoikeuden osalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti opettajana toimitut kaudet katsotaan Puolan lainsäädännön mukaisesti opettajana toimituiksi kausiksi, ja toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti päättynyt opettajan työsuhte katsotaan Puolan lainsäädännön mukaisesti päättyneeksi opettajan työsuhteeksi.

T. PORTUGALI

▼ M3

Sellaisten henkilöiden osalta, jotka kuuluvat virkamiesten tai sellaisina pidettävien henkilöiden erityisjärjestelmään ja jotka eivät enää työskentele Portugalin hallinnossa, kun he jäävät eläkkeelle tai kun heidän eläkeoikeutensa määritetään, otetaan eläkettä laskettaessa huomioon kyseiseltä hallinnolta viimeksi saatu palkka.

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ B

1. Sen määrittämiseksi, olisiko eläketapahtuman sattumisen ja eläkeiän välinen kausi (tuleva aika) otettava huomioon laskettaessa suomalaisen työeläkkeen määrää, otetaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset vakuutus- tai asumiskaudet huomioon Suomessa asumista koskevaa edellytystä varten.
2. Jos palkattu työskentely tai itsenäinen ammatin harjoittaminen Suomessa on lakannut ja vakuutustapahtuma sattuu palkatun työskentelyn tai itsenäisen ammatin harjoittamisen aikana toisessa jäsenvaltiossa ja jos eläke ei Suomen työeläkelainsäädännön mukaan enää käsitä vakuutustapahtuman sattumisen ja eläkeiän välistä kautta (tuleva aika), otetaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset vakuutuskaudet huomioon tulevan ajan vaatimusta varten niin kuin ne olisivat vakuutuskausia Suomessa.
3. Kun Suomessa oleva laitos Suomen lainsäädännön mukaisesti maksaa korotuksen etuutta koskevan hakemuksen käsittelyn viivästymisen vuoksi, katsotaan hakemus, joka on kyseistä korotusta koskevan suomalaisen lainsäädännön soveltamista varten jätetty toisen jäsenvaltion laitokselle, jätetyksi päivänä, jolloin kyseinen hakemus tarvittavine liitteineen saapuu Suomessa olevalle toimivaltaiselle laitokselle.

▼ M2

4. Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka ei enää ole vakuutettu kansaneläkejärjestelmän mukaan, katsotaan tämän asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa säilyttävän vakuutetun henkilön asemansa, jos hän riskin toteutumishetkellä on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai, jos näin ei ole, hänellä on saman riskin osalta oikeus eläkkeeseen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Viimeksi mainittu vaatimus katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

▼ M3

5. Tapauksissa, joissa virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluva henkilö asuu Suomessa ja
 - a) asetuksen III osaston 1 luvun 2-7 jakson säännöksiä ei sovelleta eikä

▼M3

b) henkilöllä ole oikeutta eläkkeeseen Suomesta,

henkilö vastaa hänelle tai hänen perheenjäsenelleen Suomessa annettujen luontoisetuksien kustannuksista siinä laajuudessa kuin ne korvataan virkamiesten erityisjärjestelmästä ja sitä täydentävästä henkilökohtaisesta vakuutusjärjestelystä.

▼A1

X. RUOTSI

▼M6

1. Määritettäessä asetuksen 72 artiklan mukaisesti henkilön oikeutta vanhempainetuuteen katsotaan toisessa jäsenvaltiossa täyttyneiden vakuutuskausien perustuvan samaan keskimääräiseen ansioon kuin niiden Ruotsissa täyttyneiden vakuutuskausien, joiden kanssa ne lasketaan yhteen.

▼B

2. Asetuksen säännöksiä vakuutus- tai asumiskausien yhteenlaskemisesta ei sovelleta Ruotsin lainsäädännön siirtymäsäännöksiin, jotka koskevat sellaisten henkilöiden oikeutta edullisempaan peruseläkkeen laskemiseen, jotka ovat asuneet Ruotsissa tietyn ajan ennen hakemuksen jättämispäivää.
3. Päätettäessä oikeudesta sellaiseen työkyvyttömyys- tai jälkeenjääneen eläkkeeseen, joka perustuu osittain tuleviin otettuihin vakuutuskausiin, henkilön katsotaan täyttävän Ruotsin lainsäädännön vakuutus- ja tulovaa-timukset, jos hän kuuluu palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion vakuutus- tai asumisjärjestelmän soveltamisalaan.
4. Pienten lasten hoitamisvuosia pidetään Ruotsin lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti vakuutuskausina lisäeläkettä varten, vaikka asianomainen lapsi ja henkilö asuvat sellaisessa toisessa jäsenval-tiossa, johon tätä asetusta sovelletaan, jos lapsesta huolehtiva henkilö on vanhempainlomalla lain oikeudesta lapsen hoitovapaaseen mukaan.

▼M3

5. Virkamiesten erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan henkilön, joka asuu Ruotsissa ja
 - a) johon ei sovelleta III osaston 1 luvun 2-7 jaksoa ja
 - b) joka ei ole oikeutettu eläkkeeseen Ruotsissa,

▼B

on maksettava Ruotsissa saadusta lääkärinhoidosta niiden taksojen mukaisesti, joita Ruotsin lainsäädännön mukaan sovelletaan ulkomaalaisiin, mikäli annettu hoito kuuluu kyseessä olevan erityisjärjestelmän ja/tai sitä täydentävän henkilökohtaisen vakuutusjärjestelyn piiriin. Tätä sovelletaan myös kyseessä olevan henkilön puolisoon ja alle 18-vuotiaisiin lapsiin.

▼A1

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼B

1. Jos henkilö, joka pysyvästi asuu Gibraltarilla tai jota on vaadittu sen jälkeen, kun hän viimeksi saapui Gibraltarille, maksamaan maksuja Gibraltarin lainsäädännön mukaan palkattuna työntekijänä, hakee työkyvyttömyyden, äitiyden tai työttömyyden johdosta vapautusta maksujen maksamisesta tietyltä ajalta ja pyytää maksujen hyvittämistä hänelle tuolta ajalta, pidetään hänen hakemustaan varten kaikkia kausia, joina tämä henkilö on työskennellyt muun jäsenvaltion kuin Yhdistyneen kuningaskunnan alueella kautena, jona hän on työskennellyt Gibraltarilla ja joina hän on maksanut vakuutusmaksuja palkattuna työntekijänä Gibraltarin lainsäädännön mukaan.
2. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan henkilöllä voi olla oikeus vanhuuseläkkeeseen, jos
 - a) entisen puolison maksut otetaan huomioon ikään kuin ne olisivat tämän henkilön omia maksuja
tai
 - b) tämän henkilön puoliso tai entinen puoliso täyttää asianmukaiset maksuedellytykset,
 jolloin kaikissa tapauksissa edellytetään, että puoliso tai entinen puoliso on tai oli palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, johon oli sovellettu kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädäntöä, asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovelletaan määrittäessä

▼B

oikeudesta etuuteen Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan. Tässä tapauksessa viittauksia sanotussa 3 luvussa "vakuutuskausiin" pidetään viittauksena vakuutuskausiin, jotka ovat täyttyneet:

▼M8

i) puolison tai entisen puolison osalta, jos hakemuksen tekee:

— avioliitossa oleva nainen, tai

— henkilö, jonka avioliitto on päättynyt muutoin kuin puolison kuoleman vuoksi;

tai

ii) entisen puolison osalta, jos hakemuksen tekee:

— leskeksi jäänyt mies, joka välittömästi ennen eläkeikää ei ole oikeutettu leskeksi jääneen vanhemman avustukseen, tai

— leskeksi jäänyt nainen, joka välittömästi ennen eläkeikää ei ole oikeutettu leskeksi jääneen äidin etuuteen, leskeksi jääneen vanhemman avustukseen tai leskeneläkkeeseen tai joka on oikeutettu vain ikään suhteutettuun leskeneläkkeeseen, joka on laskettu asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tässä yhteydessä "ikä" suhteutetulla leskeneläkkeellä" tarkoitetaan leskeneläkettä, jota maksetaan alennettu määrä vuonna 1992 maksuista ja etuuksista annetun lain (Social Security Contributions and Benefits Act) 39 pykälän 4 momentin mukaisesti.

▼B

3. a) Jos Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan annettava työttömyysetuus maksetaan henkilölle asetuksen 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai b alakohdan ii alakohdan mukaisesti, täytettäessä Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön asettamia edellytyksiä lapsietuuteen (child benefit) Isossa-Britanniassa tai tapauksen mukaan Pohjois-Irlannissa olon ajalta, vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet, jotka tämän henkilön osalta ovat täyttäneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, katsotaan Isossa-Britanniassa tai tapauksesta riippuen Pohjois-Irlannissa olon kausiksi.
- b) Jos asetuksen II osaston mukaisesti, lukuun ottamatta 13 artiklan 2 kohdan f alakohtaa Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöä sovelletaan palkattuun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajaan, joka ei tätä Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön asettamia edellytyksiä lapsietuuteen (child benefit), kun on kysymys:
 - i) oleskelusta Isossa-Britanniassa tai tapauksen mukaan Pohjois-Irlannissa, hänen katsotaan tällaisen edellytyksen täyttämiseksi olleen tällä tavoin siellä;
 - ii) vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet Isossa-Britanniassa tai tapauksen mukaan Pohjois-Irlannissa, jotka sanottu työntekijä on täyttänyt toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, katsotaan tällaisen edellytyksen täyttämiseksi Isossa-Britanniassa tai tapauksen mukaan Pohjois-Irlannissa olon kausiksi.
- c) Perheavustuksia (family allowances) koskevien Gibraltarin lainsäädännön mukaisten hakemusten osalta edellä olevia a ja b alakohdan määräyksiä sovelletaan vastaavasti.
4. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan myönnettyä leskeneläkettä käsitellään asetuksen 3 luvun mukaan jälkeenjääneen eläkkeenä.
5. Sovellettaessa 10 a artiklan 2 kohtaa oikeudesta hoitoavustuksiin, työkyvyttömän hoitamisavustukseen ja työkyvyttömän elatusavustukseen säänteleviin säännöksiin työskentely-, itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet muun jäsenvaltion kuin Yhdistyneen kuningaskunnan alueella, otetaan huomioon siinä määrin kuin on tarpeellista, jotta oleskelua Yhdistyneessä kuningaskunnassa koskevat edellytykset täyttyvät, ennen päivää, jolloin oikeus kyseessä olevaan avustukseen saavutetaan.

▼B

6. Jos palkattu työntekijä, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen, joutuu tapaturman uhriksi matkan aikana lähdettyään työskentelynsä kuluessa jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle mutta ennen sinne saapumistaan, hänen oikeutensa etuuksiin tämän tapaturman osalta määrätään:
 - a) niin kuin tapaturma olisi sattunut Yhdistyneen kuningaskunnan alueella,
 - ja
 - b) määrättäessä, oliko hän palkatussa työssä oleva (employed earner) Ison-Britannian lainsäädännön tai Pohjois-Irlannin lainsäädännön mukaan vai palkattu työntekijä (employed person) Gibraltarin lainsäädännön mukaan, ottamatta huomioon hänen poissaoloaan noilta alueilta.
7. Asetusta ei sovelleta niihin Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön säännöksiin, joiden tarkoituksena on saattaa voimaan mikä tahansa sosiaaliturvasopimus, joka on tehty yhdistyneen kuningaskunnan ja kolmannen valtion välillä.
8. Sovelletaessa asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä huomioon ei oteta portaittaisia maksuja, jotka vakuutettu henkilö on maksanut Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan, eikä portaittaisia vanhuusetuuksia, jotka maksetaan tämän lainsäädännön mukaan. Portaittaisten etuuksien määrä lisätään Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisen etuuden määrään siten kuin ne on määrätty sanotun kuvun mukaisesti. Näiden kahden määrän kokonaismäärä muodostaa etuuden, jonka asianomainen henkilö saa.
9.
10. Sovelletaessa maksuihin perustumatonta sosiaalivakuutus- ja työttömyysvakuutusasetusta (Gibraltar) katsotaan henkilöiden, joihin tätä asetusta sovelletaan, olevan Gibraltarilla vakinaisesti asuvia, jos he asuvat jäsenvaltion alueella.

▼M1

11. Tämän asetuksen 27, 28, 28 a, 29, 30 ja 31 artiklan mukaisesti ainoastaan tämän asetuksen 95 b artiklan 8 kohdan perusteella Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella maksettavat etuudet katsotaan työkyvyttömyysetuuksiksi.

▼B

12. Asetuksen 10 artiklan 1 kohdan säännöksiä sovelletaessa Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisia edunsaajia, jotka oleskelevat toisen jäsenvaltion alueella, kohdellaan tämän oleskelun aikana niin kuin he asuisivat tämän toisen jäsenvaltion alueella.
- 13.1. Ansiotekijän lukemiseksi, määrättäessä oikeudesta etuuksiin Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan, jollei 15 kohdasta muuta johdu, jokainen viikko, jonka aikana työntekijä tai yrittäjä on kuulunut muun jäsenvaltion lainsäädännön piiriin ja joka alkoi asianmukaisena tuloverotusvuonna Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan, otetaan huomioon seuraavalla tavalla:
 - a) Kaudet 6 päivän huhtikuuta 1975 ja 5 päivän huhtikuuta 1987 välisenä aikana:
 - i) jokaista työntekijänä täyttynyttä vakuutus-, työskentely- tai asumisviikkoa kohden kysymyksessä olevan henkilön katsotaan maksaneen vakuutusmaksuja ansiotyöntekijänä sellaisten ansioiden perusteella, jotka ovat määrältään 2/3 tämän viikon ylemmästä ansiorajasta;
 - ii) jokaista yrittäjänä täyttynyttä vakuutus-, yrittäjä- tai asumisviikkoa kohden kysymyksessä olevan henkilön katsotaan maksaneen 2 luokan vakuutusmaksuja yrittäjänä.
 - b) Kaudet 6 päivästä huhtikuuta 1987 alkaen:
 - i) jokaista vakuutus-, työskentely- tai asumisviikkoa kohden kysymyksessä olevan henkilön katsotaan saaneen ja maksaneen vakuutusmaksuja ansiotyöntekijänä viikottaisista ansioista, jotka ovat määrältään 2/3 tämän viikon ylemmästä ansiorajasta;
 - ii) jokaista vakuutus-, yrittäjä- tai asumisviikkoa varten yrittäjänä kysymyksessä olevan henkilön katsotaan maksaneen 2 luokan vakuutusmaksuja yrittäjänä.
 - c) Jokaista täyttä viikkoa kohden, jonka aikana hänen, osaltaan vakuutus-, työskentely- tai asumiskautena pidettävä kausi on

▼B

täyttynyt, kysymyksessä olevalla henkilöllä katsotaan olevan hänelle laskettuja vakuutusmaksuja tai ansioita tapauksesta riippuen, mutta vain vaadittavaan määrään tuomaan hänen kokonaisansiotehtijänä tätä vuotta varten tasolle, jota edellytetään tänä verovuonna hyväksilaskettavaa vuotta varten Yhdistyneen kuningaskunnan vakuutusmaksujen tai ansioiden hyväksilukemista koskevan lainsäädännön mukaan.

13.2. Asetuksen 46 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa:

- a) jos jonakin tuloverotusvuonna, joka alkaa 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai sen jälkeen, työntekijän vakuutus-, työskentely- tai asumiskausia on täyttynyt yksinomaan muussa jäsenvaltiossa kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 1 kohdan a alakohdan i alakohdan tai 1 kohdan b alakohdan i alakohdan soveltamisesta seuraa, että tänä vuonna hyväksi luettavan vuoden saamiseksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa hänen katsotaan olleen vakuutettuna 52 viikkoa tuon vuoden aikana toisessa jäsenvaltiossa,
- b) jos mitään tuloverovuotta, joka alkaa 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai sen jälkeen, ei lasketa vaatimukset täyttäväksi vuodeksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan sovellettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, kaikki vakuutus-, työskentely- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet tuona vuonna, jätetään ottamatta huomioon.

13.3. Muutettaessa ansiotehtijä vakuutuskaudeksi jaetaan saavutettu ansiotehtijä kyseisenä tuloverotusvuonna Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan tämän vuoden alemmalla ansiorajalla. Tulos ilmaistaan kokonaislukuna ja kaikki jäljelle jäävät osat jäävät huomiotta. Näin lasketun luvun katsotaan osoittavan niiden vakuutusviikkojen määrän, jotka ovat täytetyt Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan tuon vuoden aikana edellyttäen, että tällainen luku ei ole suurempi kuin niiden viikkojen määrä, joiden aikana se, jonka etua asia koskee, tuona vuonna kuului tämän lainsäädännön piiriin.

14. Sovelletaessa 40 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan säännöksiä huomioon otetaan vain kaudet, joiden aikana palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut kykenemätön työhön Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan.

15.1. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan teoreettista määrää sen eläkkeen osan osalta, joka sisältää Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisen lisäosan:

- a) ilmauksella "ansiot", "maksut" tai "korotukset" asetuksen 47 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetaan ansiotehtijöiden ylimääriä siten kuin on säädetty vuoden 1975 sosiaaliturvaläkelaisissa (Social Security Pensions Act 1975) tai tietyissä tapauksissa vuoden 1975 sosiaaliturvaläkesäädännössä (Pohjois-Irlanti) [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975];
- b) ylimäärien keskimäärä ansiotehtijässä lasketaan asetuksen 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kuten on edellä a alakohdassa säädetty jakamalla Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan kertyneet kasautuneet ylimäärät tuloverotusvuosien lukumäärällä Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan (lukien osittaiset tuloverotusvuodet), jotka ovat täyttyneet tämän lainsäädännön mukaan 6 päivän huhtikuuta 1978 jälkeen ja jotka ovat sattuneet kysymyksessä olevan vakuutuskauden aikana.

15.2. Ilmauksella "vakuutus- tai asumiskaudet" asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan määrättäessä sitä osa eläkkeestä, joka sisältää Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisen lisäosan, sellaista vakuutus- tai asumiskautta, joka on täyttynyt 6 päivän huhtikuuta 1978 jälkeen.

16. Työttömällä, joka palaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan 3 kuukauden kauden jälkeen, jonka aikana hän sai etuuksia Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan asetuksen 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on poikkeuksena 69 artiklan 2 kohdasta edelleen oikeus työttömyysetuuksiin, jos hän täyttää edellä mainitussa lainsäädännössä olevat edellytykset.

▼B

17. Kun kysymys on oikeudesta vakavasti vammaisen avustukseen, työntekijää tai yrittäjää, joka on tai on ollut Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen asetuksen II osaston mukaisesti, lukuun ottamatta 13 artiklan 2 kohdan f alakohtaa:
- a) käsitellään koko ajan, jonka aikana hän palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana oli Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen oleskellessaan tai asuessaan toisessa jäsenvaltiossa, niin kuin hän olisi oleskellut tai asunut Yhdistyneessä kuningaskunnassa;
 - b) hänellä on oikeus saada palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella täyttyneitä vakuutuskausia käsitellyiksi tämän lainsäädännön mukaisina Yhdistyneessä kuningaskunnassa olemisen tai asumisen kausina.
18. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alaisena olemisen kautta ei asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti:
- i) oteta huomioon tämän määräyksen mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön piiriin kuulumisen kautena asetuksen III osastoa sovellettaessa,
- eikä
- ii) se tee Yhdistyneestä kuningaskunnasta toimivaltaista valtiota myönnettäessä etuuksia, joita tarkoitetaan asetuksen 18 artiklassa, 38 artiklassa tai 39 artiklan 1 kohdassa.
19. Jollei yksittäisten jäsenvaltioiden välillä tehdyistä sopimuksista muuta johdu, lakkaa Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö olemasta asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan ja toimeenpanoasetuksen 10 b artiklan mukaan kolmannen päivän jälkeen sovellettavissa henkilöön, joka aiemmin oli Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana:
- a) päivästä, jolloin 13 artiklan 2 kohdan f alakodassa tarkoitettu asuminen siirtyi toiseen jäsenvaltioon;
 - b) sellaisen pysyvän tai tilapäisen työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen lakkaamisen päivästä, jonka aikana tämä henkilö oli Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen;
 - c) kaikkien niiden kausien viimeisestä päivästä, jolta saatiin Yhdistyneen kuningaskunnan sairaus- tai äitiysetuutta (mukaan lukien sairaanhoitoetuudet, joissa Yhdistynyt kuningaskunta on toimivaltainen valtio) tai työttömyysetuutta, joka:
 - i) alkoi ennen muuttamispäivää toiseen jäsenvaltioon tai, jos myöhemmin,
 - ii) välittömästi seuraten työskentelyä tai yrittäjätoimintaa toisessa jäsenvaltiossa sinä aikana, kun henkilö oli yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön alainen.
20. Se seikka, että henkilö on tullut toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaiseksi asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaan, toimeenpanoasetuksen 10 b artiklan ja edellä olevan 19 kohdan mukaisesti, ei estä:
- a) että Yhdistynyt kuningaskunta soveltaa toimivalaisena valtiona häneen säännöksiä, jotka koskevat palkattuja työntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia asetuksen III osaston 1 luvun ja 2 luvun 1 jakson tai 40 artiklan 2 kohdan mukaan, jos hän jää palkatuksi työntekijäksi tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ja oli viimeksi sellaisena vakuutettu Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan;
 - b) että häntä käsitellään palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana asetuksen III osaston 7 ja 8 luvun mukaan tai toimeenpanoasetuksen 10 tai 10 a artiklan mukaan edellyttäen, että Yhdistyneen kuningaskunnan etuutta III osaston 1 luvun mukaan maksetaan hänelle a kohdan mukaisesti.

▼ M4

21. Opiskelijoiden tai opiskelijan perheenjäsenen tai jälkeenjääneiden osalta asetuksen 10 a artiklan 2 kohtaa ei sovelleta etuuksiin, jotka on tarkoitettu yksinomaan vammaisten erityistä suojelemista varten.

▼ M8

▼ **A1***LIITE VII***TAPAUKSET, JOISSA HENKILÖÖN SOVELLETAAN SAMANAIKAI-
SESTI KAHDEN JÄSENVALTION LAINSÄÄDÄNTÖÄ**

(Asetuksen 14 c artiklan 1 kohdan b alakohta)

1. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Belgiassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
2. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Tšekin tasavallassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
3. Jos Tanskassa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Tanskassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
4. Maanviljelijöiden tapaturma- ja eläkevakuutusjärjestelmän osalta: jos henkilö on itsenäinen maataloudenharjoittaja Saksassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
5. Jos Virossa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Virossa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
6. Itsenäisten ammatinharjoittajien eläkevakuutusjärjestelmän osalta: jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Kreikassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
7. Jos Espanjassa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Espanjassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
8. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Ranskassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa Luxemburgia lukuun ottamatta.
9. Jos henkilö on itsenäinen maataloudenharjoittaja Ranskassa ja palkattu työntekijä Luxemburgissa.
10. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Italiassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
11. Jos Kyproksessa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Kyproksessa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
12. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Maltassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
13. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Portugalissa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
14. Jos Suomessa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Suomessa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
15. Jos henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Slovakiassa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.
16. Jos Ruotsissa asuva henkilö on itsenäinen ammatinharjoittaja Ruotsissa ja palkattu työntekijä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa.

▼ **M5***LIITE VIII***(Asetuksen 78 a artikla)****JÄRJESTELMÄT, JOTKA KOSKEVAT VAIN PERHEAVUSTUKSIA TAI ORPOJEN LISÄ- TAI ERITYISAVUSTUKSIA****A. BELGIA**

- a) Perheavustukset, joista säädetään palkattujen työntekijöiden perheavustuksia koskevissa yhteensovitetuissa laeissa.
- b) Perhe-etuudet, joista säädetään itsenäisten ammatinharjoittajien perhe-etuuksia koskevassa lainsäädännössä.
- c) Perhe-etuudet, joista säädetään Belgian Kongossa ja Ruanda-Urundissa palvelleita entisiä toimihenkilöitä koskevassa järjestelmässä.

▼ **A1****B. TŠEKKIN TASAVALLA**

Ei mitään.

C. TANSKA▼ **M5**

”Erityiset perheavustukset sekä tavanomainen ja ylimääräinen perheavustus maksetaan, mikäli huoltajuus on yksinhuoltajalla.

Lisäksi annetaan lapsiperheavustus kaikille alle 18-vuotiaille Tanskassa asuville lapsille, jos huoltajalla on Tanskan lainsäädännön mukaan täysi verovelvollisuus.”.

▼ **A1****D. SAKSA**▼ **M5**

Ei mitään

▼ **A1****E. VIRO**

Ei mitään.

F. KREIKKA▼ **M5**

Ei mitään

▼ **A1****G. ESPANJA**▼ **M5**

Ei mitään

▼ **A1****H. RANSKA**▼ **M5**

Koko perussosiaaliturvajärjestelmä lukuun ottamatta muita palkattujen työntekijöiden erityisjärjestelmiä (virkamiehet, valtion työntekijät, merimiehet, notaarin apulaiset, EDF-GDF:n, SNCF:n ja RATP:n toimihenkilöt, Oopperan ja Comédie française henkilöstö jne.) kuin kaivostyöntekijöiden järjestelmää.

▼ **A1****I. IRLANTI**▼ **M5**

Lapsilisä, orvon (maksuihin perustuva) avustus ja lesken eläkkeen korotukset, jotka maksetaan vuoden 1993 (konsolidoidun) sosiaaliturvalain (Social Welfare (Consolidation) Act 1993) ja sitä muuttaneen lainsäädännön vaatimukset täyttävien lasten osalta.

▼ A1

J. ITALIA

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

K. KYPROS

Ei mitään.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

R. ITÄVALTA

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

▼ M5

Ei mitään

▼ A1

X. RUOTSI

▼ M5

Ei mitään

▼ A1**Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA****▼ M5****”1. Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti**

Vuoden 1992 Social Security Contributions and Benefits Act (sosiaaliturvamaksut ja -etuudet) ja vuoden 1992 Social Security Contributions and Benefits (Pohjois-Irlanti) Act -lakien säännökset, jotka koskevat lapsilisää (mukaan lukien mahdollisesti korkeammat korvaukset yksinhuoltajille); eläkeläisille maksettavat huoltajuusavustukset ja holhoojan avustus.”.

2. Gibraltar

Vuoden 1957 sosiaaliturva-asetuksen (Open Long-Term Benefits Scheme, avoin pitkän aikavälin etuusjärjestelmä) ja vuoden 1996 sosiaaliturva-asetuksen (Closed Long-Term Benefits Scheme, suljettu pitkän aikavälin etuusjärjestelmä) säännökset, jotka koskevat eläkeläisille maksettavia huoltajuuskorotuksia ja holhoojan avustusta.

Lisäys

MUUTOSÄÄDÖKSET

- A. Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjat (EYVL N:o L 302, 15.11.1985, s. 23)
- B. Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjat (EYVL N:o C 241, 29.8.1994, s. 1) mukautettuina neuvoston päätöksellä 95/1/EY (EYVL N:o L 1, 1. 1. 1995, s. 1)
 1. Saatettu ajan tasalle neuvoston 2 päivänä kesäkuuta 1983 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL N:o L 230, 22.8.1983, s. 6)
 2. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1660/85, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1985, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 160, 20.6.1985, s. 1; espanjankielinen teksti: DO Edición especial, 1985 (05.V4), s. 142; portugalkielinen teksti: JO Edição Especial, 1985 (05.F4), s. 142; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 61; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 61]
 3. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1661/85, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1985, yhteisön siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskevien sääntöjen teknisestä mukauttamisesta Grönlannin osalta [EYVL N:o L 160, 20.6.1985, s. 7; espanjankielinen teksti: DO Edición especial, 1985 (05.V4), s. 148; portugalkielinen teksti: JO Edição Especial, 1985 (05.F4), s. 148; ruotsinkielinen teksti: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 67; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 67]
 4. Komission asetus (ETY) N:o 513/86, annettu 26 päivänä helmikuuta 1986, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 liitteiden 1, 4, 5 ja 6 muuttamisesta [EYVL N:o L 51, 28.2.1986, s. 44; ruotsinkielinen teksti: EGT specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 73; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 73]
 5. Neuvoston asetus (ETY) N:o 3811/86 annettu 11 päivänä joulukuuta 1986, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 355, 16.12.1986, s. 5; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 86; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 86]
 6. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1305/89, annettu 11 päivänä toukokuuta 1989, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o 131, 13.5.1989, s. 1; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 143; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 143]
 7. Neuvoston asetus (ETY) N:o 2332/89, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1989, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 224, 2.8.1989, s. 1; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 154; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 154]
 8. Neuvoston asetus (ETY) N:o 3427/89, annettu 30 päivänä lokakuuta 1989, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 331, 16.11.1989, s. 1; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 165; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 165]

▼B

9. Neuvoston asetus (ETY) N:o 2195/91 annettu 25 päivänä kesäkuuta 1991, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 206, 29.7.1991, s. 2; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 46; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 46]
10. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1247/92, annettu 30 päivänä huhtikuuta 1992, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta [EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 1; ruotsinkielinen teksti: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 124; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 124]
11. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1248/92 annettu 30 päivänä huhtikuuta 1992, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 7; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 130; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 130]
12. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1249/92, annettu 30 päivänä huhtikuuta 1992, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta [EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 28; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 151; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 151]
13. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1945/93, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72, sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1247/92 muuttamisesta [EYVL N:o L 181, 23.7.1993, s. 1; ruotsinkielinen teksti: EGT, specialutgåva 1994, område 05 (06), s. 63; suomenkielinen teksti: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (06), s. 63]
14. Neuvoston asetus (EY) N:o 3095/95, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1247/92 sekä asetuksen (ETY) N:o 1247/92 muuttamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1945/93 muuttamisesta (EYVL N:o L 335, 30.12.1995, s. 1)
15. Neuvoston asetus (EY) N:o 3096/95, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta (EYVL N:o L 335, 30.12.1995, s.10)
16. Neuvoston asetus (EY) N:o 118/97, annettu 2 päivänä joulukuuta 1996, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle (EYVL N:o L 28, 30.1.1997, s.1)